

CHECKED 1996-97

RECEIVED 20

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE15828

۱۹۱۵۵۱۰۸

۲۰۲۰

۱۵۸۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

محرریت

دلیق و ارشد و اگرین طایق عاقل و دانا

تو کوئی بخیت و رحمن منو خرد و دانا

نقاط نظیر کوه سرام و ج لولوی

و شان صفحہ نشا ط از م ہیرہ

نبا شد چون منی ملک تکی کامل و سنجیا

بر اوراق کلام و شہنکار کو جہل

سطور شاعر افسان من ملک و

محبیر تہیکین مداوم سہیلی

خلف الأشقاء عليه السلام

الحمد للمنہ کہ این رشک شاہد ان جملہ سے ہے

کتابخانه

۱۲۹۲

کتابخانه

تأسیس

دارالرایتہ مصطفیٰ آباد عرف رابپور حفظہ اللہ عن المفاسد والمشرو

طبع راجع المطابع حط

سواد لیلکه در شام تیره

بحوم نازستان مضامین قلب

فرخنده و اتم راز و کجاست

نقش طبع من بانی مثالان

باز صحن من غنچه چرخ نور

ادب پرور و زرم فصل من

فک از تابش انوار عظم

همی از زور علی با عقول

مخند کرکاک سحارم همی

بیاض بام روز اولین

چنان باشد که در کل از خبت

نحال خامه من بار و از کجاست

ز رنگ خط من طوطی خن

سواد شام سه ششم شب

سبوق کیر وستان کلم صاحب

زین اشعه مصباح طبع

همی از طرقت فطری بکیرم

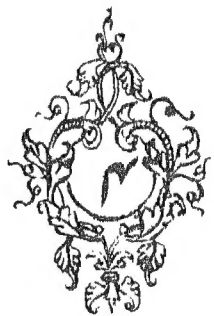
ناید عرصه سستی بهار نامه

نیسمی که وز دکلستان از طبع رستم
 سحر که اسیر ایم بتکی باحن دای
 اگر از مطلع من کرم مضمون و طالع
 و خان آه کن ده سیه آت بکنند
 به صیت عسکر معنی و جوش شکوه مضمون
 منم آن ایرباران کو خورشش که کلان
 کشایم عقد ابروی قضا از ناخن خا
 بشوید چهره ام صبح آب حیات میزدان
 اگر مرد خدایی صفایم بیش ازین

ز شاخ بوته سوسن بخندد لاله حرام
 برقص آید چو طاقوس کلستان ضحیا
 نیاید قیامت و جهان تاریک و ظلم
 نیسم ناله ام شفت زلف پرچم دار
 بگیرم باج آویزه و ربایم تاج از جوا
 بجای قطره شخرف ریزد و برین
 نمایم عکس اسرار قدر در عصفه بضیا
 بتابد طره ام هم شام آتشگیر و نا
 که ستم از ازل بدحت که آن جان بختا

نه صحنه غم
 بزرگ سستی
 بیدار غمناک
 عطار دیوان

خدائی کو مبر از زوال و بخت نصیبان

جمال اوست درستی چه در بالا چه در پستی

عیان از نوحه و آه و فغان شیون و تهم

فروزان نور او در خاک باد و آبه و آتش

شبح طره سبیل صدای نوحه بیل

بعشق روی شش ماه کامل حاکمیت

اگر نشسته اند ملوک و عطرستانند کل

سرور و جگه کیف می صدای گریه و ناله

تو آن هستی که از مرآت کنی عکس صنعت

الهی کو مع از عیوب قبح و استیحا

بعشق اوست درستی اگر پیرست و کبریا

نهان در سمره و انداز و عجب و ناز و استغنا

نمایان جلوه حسن جمالش از همه اشیا

نیسم سیرین کل شمیم بهر ناله

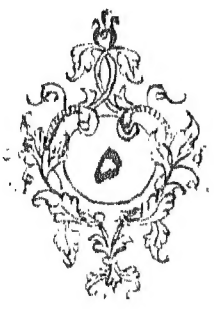
بیرم شوق دیدش مهر خاورید و حریبا

همان نکش بخبر و کل چه در شهر و چه صحرا

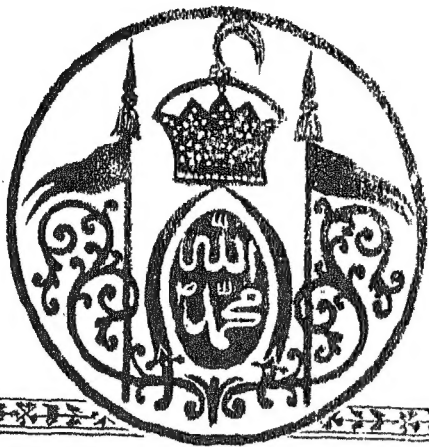
بهار گل خزان می بسویش مسکین و ابا

چنان ظاهر که حسن غریبان حقیقه عذرا

بدرستی که در بالا و در پستی
بدرستی که در عیان و در نهان
بدرستی که در جمال و در استغنا
بدرستی که در شمیم و در ناله
بدرستی که در شوق و در حریبا
بدرستی که در شهر و در صحرا
بدرستی که در گل و در خار
بدرستی که در ظاهر و در باطن

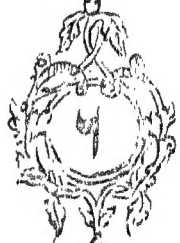

بدرستی که در بالا و در پستی
بدرستی که در عیان و در نهان
بدرستی که در جمال و در استغنا
بدرستی که در شمیم و در ناله
بدرستی که در شوق و در حریبا
بدرستی که در شهر و در صحرا
بدرستی که در گل و در خار
بدرستی که در ظاهر و در باطن

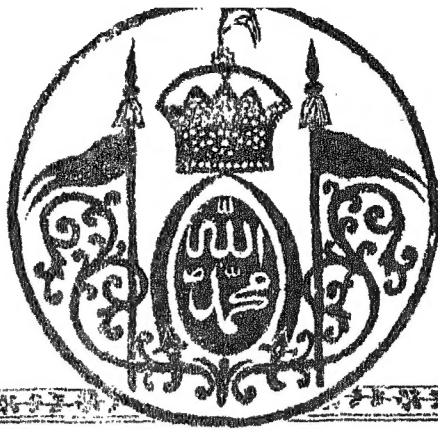

تونی اول توئی آخر توئی باطن توئی ظاهر	تونی لجا توئی مبداء توئی ماو توئی نشا
تونی عاشق توئی مشتاق توئی خالق توئی رازق	تونی فائق توئی سابق توئی صادق توئی بینا
ترا خواهم ترا جویم ز تو خواهم ز تو گویم	بر او عشق تو پویم بس زارم ز تو سودا
چمن ز قمر تو زندان من از مهر تو بستان	قمر از نور تو رخشان کس فیض تو خا
سمه علم و نوال وجود و امرش ترا خود	سمه کبر و عنبر و عنج و کبریت انی ترا خود
میخ و اتابی تمای تو آیین انگلیس	شاهای غارت بیدت میاجه آیینا
جمال حدت و اشکار از کمر بسته	کمال قدرت و انجمنی در پرده شیا
کسی شد طلیحان اهد و که زبانش را	کسی شد کعبه اسلام و کاهن محراب
کسی کسوت یوسف نهفت زنده	کسی اغماض از حال بحیر گشته بی پروا

در شوق و اشتیاق
در عشق و محبت
در کمال و جلال
در اخلاص و وفاء
در امان و سلامت

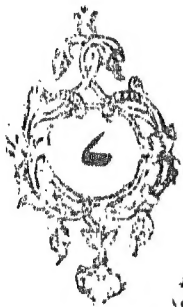
این کتاب از خط و کلام
میرزا محمد باقر
در شهر تبریز
در سال ۱۲۸۰
تألیف شده است

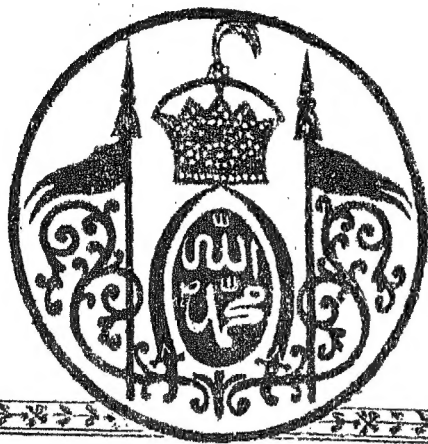
که اسماعیل را اردو بزرخبر بران
 کنی ندان ذوالنون نوکنی از غیرت کای
 کنی اردو نمایش حسن پرده سوزاوی
 رسول مصطفی ختم رسل محبوب جزو کل
 اساس راسل و دین شایسته آب طین
 طراز پیرق دولت و دشمن چه صولت
 زرباب نبوت کوه کجسته قدرت
 بود نقشور سبحان لای الهی سرنی نام
 شاهی که قوت عاجز نوازیهای لای

کنی ناز خلیلی را نماید نشسته انحضرا
 خلیل آسا شود بر او کاستان آتش
 نمان در بر رخ کبری پیدائی ست ناپیدا
 مهربان توکل مهر چرخ شربت بطحا
 مشارایت سین بهار جنت طه
 نگار پر عجمت بهار روضه کوا
 رموز آموز ما اوجی خطیب علم الاسما
 هم آیدون قباب قوسین آمدن فاشورا
 بغرد و بر سر چرخ انحضرت مرقم

مهر
 حضرت
 مهر
 مهر
 مهران جات
 مهران جات

مهر
 مهر
 مهر
 مهر
 مهر
 مهر

نشاط از خواب شوخی از خرام و نشسته از صبا

بدانی روح را که باین کجاست از اعضا

که خونها میشود از برق شش و بدن صبرا

که نماید کج چشم خمار فتنه بر پا

و یا چهره نو چو سری فراز کوه مانو^۳

معنبر کمیوی او^۴ و شای^۵ دروا

نرسته^۶ بدن او^۷ پشته نخاله حراما

ایا در مغل حیت شاخون ذات^۸ سیمتا

بفرمان جلالت نام نامی تو شد^۹ طغرا

بر دستکام سجا نصره بشبید و شیر

عرق آلود چشمش در زرم کرنی

حسودش چون بیا بشد زرد و رنگام^{۱۰} دان

نرا^{۱۱} از راجیان بر بود عشق از برتی

نیز کش بر بچه نیکون مای^{۱۲} ایبر

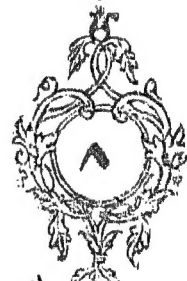
مخطط عارش^{۱۳} خلاق اتنزل^{۱۴} با فی

بجایش^{۱۵} شن جو دو سخا کز دست او^{۱۶}

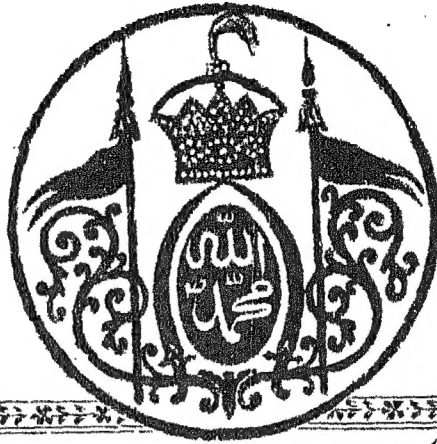
ایا در نرم نعت غلبه^{۱۷} سدره خنیا که

بفرقان سالت ذات پاکت^{۱۸} کشت^{۱۹} بشم

کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه

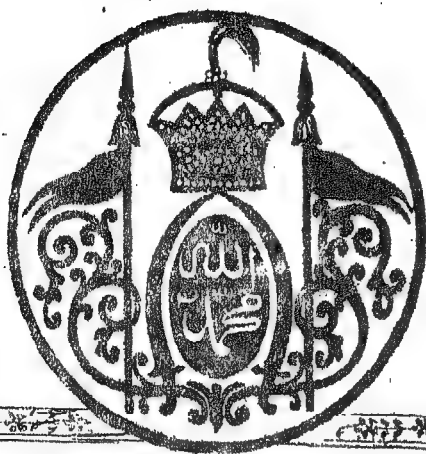
کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه

چو آن چشم خدایم چو آن کیسوی غریب	ق چو آن دست کربار و چو آن لعل شایان
نروید غنچه از عجب نباشد شک و تبت	نبار و ابرو نسیان خیمه لعل از خارا
کلاب افشانی ابروالت میبکند ز ازل	نهار نوم از هر سره غبار صرصر از شلا
شکستی خورده از سلاک کمر غایت	سلس خیمه زلف تیان یارم و یار
بعالم کریم خلق او دست از آید	چو حوری بروند موری خار سرش
نوال کریم افشاندی اندر دست و بنگار	شدی چو زلف یوسف بر من بر آید
سنان کش پیله خطی تو مار سیت و دندان	سنان یاری مست اندر دانه شمشیر
رود در جوف غیر اگر قف شیر سوزانست	عظام مردگان از قبرها بیدار
و عکسش از آینه بر سپهر نیلغفر	شود در دم دو پیکر قاش مانند

لعل چو دین شمع بر آید
شکسته می شود از آتش
چو آن دست کربار
نبار و ابرو نسیان
نهار نوم از هر سره
سلس خیمه زلف تیان
چو حوری بروند موری
شدی چو زلف یوسف
سنان یاری مست
عظام مردگان
شود در دم دو پیکر

سنان کش
شکسته می شود از آتش
چو آن دست کربار
نبار و ابرو نسیان
نهار نوم از هر سره
سلس خیمه زلف تیان
چو حوری بروند موری
شدی چو زلف یوسف
سنان یاری مست
عظام مردگان
شود در دم دو پیکر

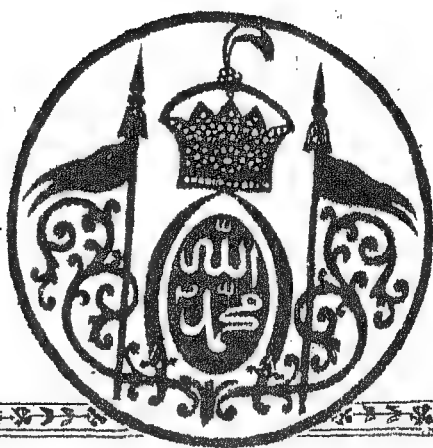
مَحَلِّ پاپ و مَخَابِ مَمَنَاتِ کِه جَوَانِ
 فَلَکِ سِیر و مَلکِ طِیر و اَسَدِ اَلِیَنِ
 کَا مَشِ کِیوِی سَلَمِی فُشَارِشِ طَرَهَرِ
 سَمِیْنِ سِجِ جَوَانِ اَبِی مَکَانِ
 بَرایِ نَظَمِ عَالمِ شِیکَارِ اَنِ خِیَابِ
 نَشِدِ چُونِ کَرِ حَنَبِشِ تَجَرِیْلِ شِیَانِ
 زِ مَهَرِ عَرَصَه دَفَنِخِ نَمَایَدِ رِیْشِ
 هَلِ اَجِسا و حِسا و تَرارِ وَا حِ اَسِیْمَه
 سَبَکِ فِت ازِ جِهَانِ دِیْنِ سَیْجِ اَوِشِ

شِکِستَه بازوِی سَمِیخِ و سَبَه سَیْهَرِ
 مَعْنِیَرِ اَلِی طَوِطِی اَلِی بَرَقِ اَنَدَامِ
 دَمَشِ مَرغُولَه لَیْلی نَعِشِ اِسْوَی غَدَا
 بَرادِ اَدَنی کُشَا یَدِ تِ ازِ دِیْنِ یَا هِیَا
 دَمَشِ اَرِ مَکَانِ اَنِ بَیْشِ تِ مَکَانِ
 تَوَاسِطِ رَا اَزِ اَنِ کُشِ تِ لَاحِقِ رِیْجِ
 بَقِیْرَتِ و سَایِیْنِ خِیَابِ شِیْجِ
 دَمِ غَمِیْطِ بَضَمَارِ وَا غَا ازِ بَا نَا کَا جَانِ
 کَرانِ شِدِ چُونِ کَا بِ تَوِ سَوِی دِیْنِ اَوِشِ

این شعر در وصف
 حضرت علی بن ابی طالب
 علیه السلام است
 و در بیان صفات
 و کمالات ایشان
 می باشد

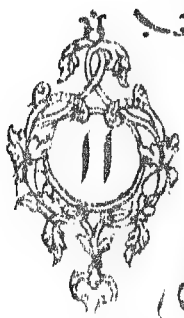
این شعر در وصف
 حضرت علی بن ابی طالب
 علیه السلام است
 و در بیان صفات
 و کمالات ایشان
 می باشد

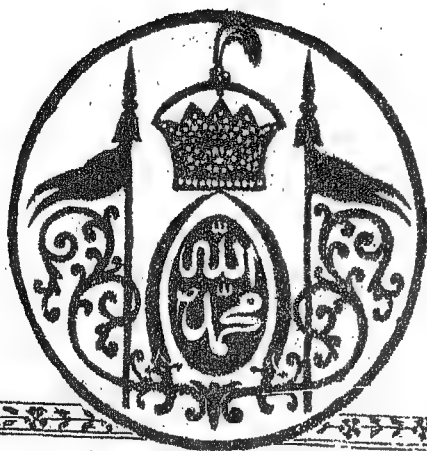

برود و ثقت ماما مسجد و دو اقبلیتین اتی
بصد تعظیم و ست تکریم مسجد و جان
کمی اپر کیمین شهادت تباریک
نزد و بر آن کد کر صراحت خان
بناید آن کمی از راه طیت پنجه کرد
بیت و ست مهران پو سمر بایه
کرم خلق و
سردان ستر وین شمال خلد
سیرا انا و شاه اقبلیتین و د
سیرا انا و شاه اقبلیتین و د

ز بشیر و عشرت و سرور سینه زرا
یکی چون سحر اقصی و کرچون مکه
یکی راحله زین خلافت بر تن عنا
سید بر این نماید کز فزوان نازها
بباید دجری شکام بازی سر کل غرا
بکافر ترک قهر این بود آما ده
شن و نی بین چن حسن کلار جفا
شن حسن شریعت چن حال جور و
مکان گوی و سری و دست و پا

لا عیب
 زین
 منتقل
 کل چو منزل
 احوی کو طفلان این
 باز می کنند بهار
 با سحر
 ایستاده ای بر این
 قفسه

[illegible]

فرست آتش و احت پی نواب
که میدارم بلطف خاص صد نه ناز

و گرینی بسوی من شو فرم فلک
ادب کویده آنکف عمان حصا

پیوزین پیشتر در وادی ح و صفا

کنون بدست شوز باد این شیوه

بلش با صد شغف حور غای را

تجرب و عاریت کونه نمودم پیا

سحاب از چرخ و قطره بار و اقطره

بحق این دین سلطان کو سر بحرین و شین
بله دریاب از طرز تلطف پادشاه

نیز داری نظر بر من فرستم چه حیرت

کنون حست نه چشک که بسرا تا دم

مروزیں پیشتر نهاده در راه ش

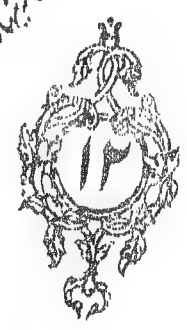
چکان ختم کردی بر ستایشها بجم

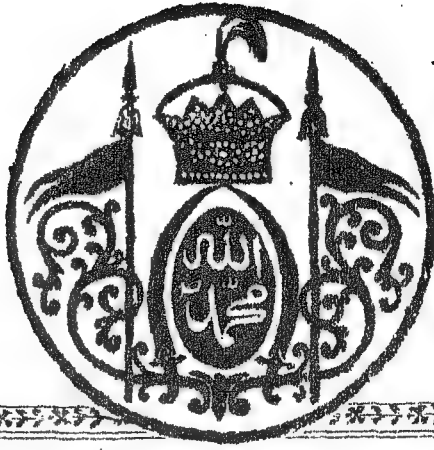
بلش با صد شغف حور غای را

اشارت فت چمن اغیب معنی هرقا

الاما و جهان پیدا شود از یاری شیا

له بکلمه تنبیه
شعری باین معنی نهاده

بیاد با هزاران عجز پیش خادان تو
کمان نوحه شهب تیر و بن شمس جان آرا

مدح ایامونین حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ

سحر که خسرو خاور و نثار و ثقاب
کشید سر کبریاں با جبر مهاب

عروس و سرب پوشید برقع زرین
عجز چرخ ز بگفتد غیر کونه پیا

نثار مدبال چو شهاب از آتشین
گر سخت ظلمت شب همچو سمدیده غراب

شعاع کستر چالاک و چرب دست ضیا
کشید بر در ظلمات سیمون جلبا

پی علاج خمار شبان بتان نجوم
یکان یکان مه بستند چشم خویش

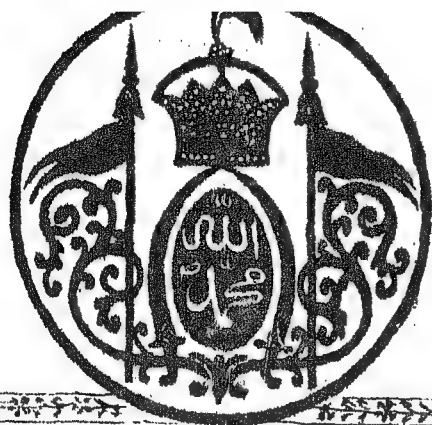
صبای نخله بیند و نسیم غالیه سا
فکنند چادر نخت بکاشن شاداب

دماغ لاله بویا س نه هوا فر کوم
دمان عنخه تیر طیب آب پز انما

مدح ایامونین حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ

مدح ایامونین حضرت عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ

شقیق بوسلمون جلوہ محو خندا

زمین لاله خود روی جام قسدر

برای دفع شر خواب غمخشی کنیم

سحر و سحر کنز نوای بلبل و سحر

سحر و سحر کہ کہ غفار آفرین

سحر و سحر و سحر تا داری شب

سحر و جادو عالم لکھن

کھڑکی کے دروازے پر سے گھس گھس

شوق

شکو و طرب بحکیمه بر بخشید حجاب

فلک چرخ شفق سائیں اعلیٰ

نشاندهای تاریخ کلمه ها و از نظر کلامی

عبدالرحمن بن حجاج بن محمد بن جابر بن عبد الوہاب

چینند و مردم و فرزندان صید جان نجات

بسم الله الرحمن الرحيم

یہاں سے سب سے پہلے

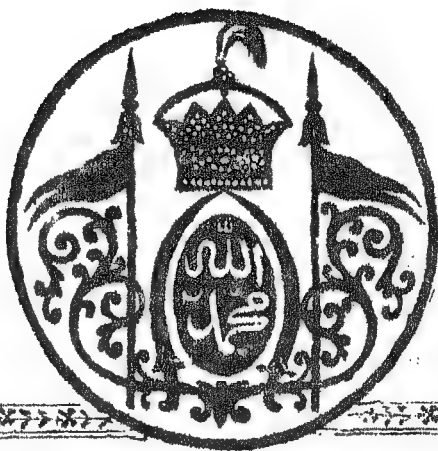
مجموعہ کتب و رسائل

وای مجبور! ارباب به چوپان

دی بحریری پسترن پست

[illegible]

۱۵ سارونج
 ۱۶ سنان ۱۲
 ۱۷ سنان ۵
 ۱۸ سنان ۵
 ۱۹ سنان ۵

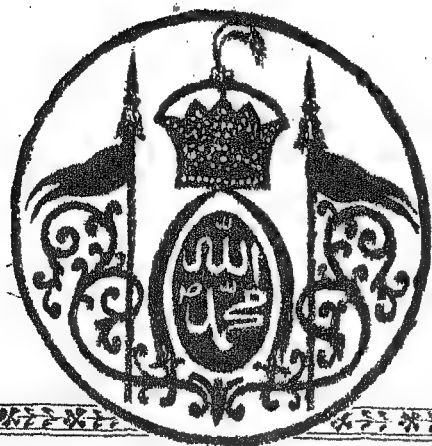

بحر بنارالم چون سپند در محرم
سفید شسته چنان می شنید یاس
کمی نشد که غبارالم دل شود
چگونه ضبط کنم نامهای سینه گدا
به عسرت اینهمه دل که چه چاره کنم
اگر سوال کنم حاجتی ز کس آرد
چرا زنت دمی دست روی سینه
دوای درد دل خویش از کجایم
مگر روم پی منم باید در و بر روی کسی

ولی بلیزده عینم مثل قطره سیما
که هیچ رنگ نگیرد بصدرا خضاب
بجوش آن اشکم نزار چون سیلاب
که گشته کثرت ناسور در دم تقاب
که عشرت از دو جهان شسته و فایا
بب نیامده بر آون حال آبا
که بجز تار نفس نیست خانم مضرا
چو کسی سوی من افکند نگاه عتاب
که نام نامی او دست نیاید چار تقاب

کتاب
نصف اول

وزیر شاہ ریل آصف سلیمان خان

خطیبِ عزت و عنوان خطبہ

قر و سادۀ و کرسی سیریز به ط

وَمِنْهُمْ جِبْرَائِيلُ وَهُمْ مَبْتَثُونَ

اگر بغرب و خستہ کو اکبِ حشش

نیشتر خمر و شیرین فسانہ فروش

بید ہای مضمیان کو چہ طلش

بر آتش غضب دست او برز و جفا

اجل نہ کہ سیر ابطال بروم شمشیر

معین ملت و مذہب عمر بن خطابؓ

ستون کعبہ دینِ نبیؐ منبر و محراب

پسھر طارم و خداستان و شخب

سوم جهان کمال و دوم به

دیوارِ زناک شود و شکِ خلیج و فلاح

به بود چون دل منزه بود تقدیرش

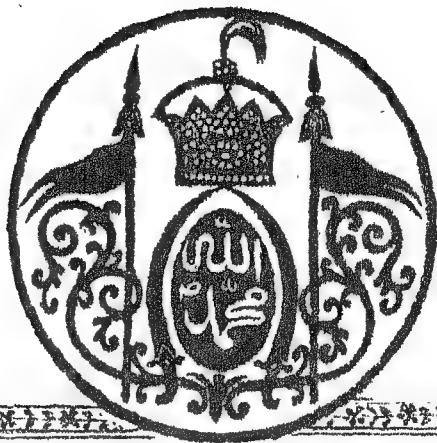
ماره خاشاکه پیرتاقم و سنج

نعمو باد اگر تیغ بر کشد ز زخم ترا

بدان مثال کہ اطفال کو دی گئی ہے

[illegible]

۱۳۰۰
 از سرانجام این کتاب
 در کتابخانه
 ۱۳۰۰
 از سرانجام این کتاب
 در کتابخانه

توان رسید حبیبی که آیات است

جوانه آن نخت تو بر سر کیمی

به پیش نعره رزم تو صیحه ماتو

نساختند بقصر تو هر اقلید

به دست را تو صدگان لولوی

خیل سازد بی مهر تو بر ایل

بسی ماسطه فتح ابروی تنیت

عجب نمید سبک خیز زیران دی

بر زرم دیو ملک خصلت بهرم ی

بچاه باغ سازند چرخ را و دلا

سزد عجز آن ایام را دوباره شب

چنانکه مشکیه شد در یمنین و با

ازین سبب همه شب و نه ز نقاب

بود حقیر تر اندر خطه ز موج سراس

همان که رستم دستان نو و با

ز خون دشمن سازد سوز و گونا

که هست سرعت او پیش از صبا و

بجز عزم عقل و ذکا و بغرم و بهر ش

بچاه باغ سازند چرخ را و دلا
سزد عجز آن ایام را دوباره شب
چنانکه مشکیه شد در یمنین و با
ازین سبب همه شب و نه ز نقاب

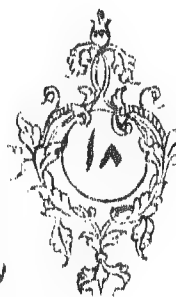
عجب نمید سبک خیز زیران دی

بر زرم دیو ملک خصلت بهرم ی

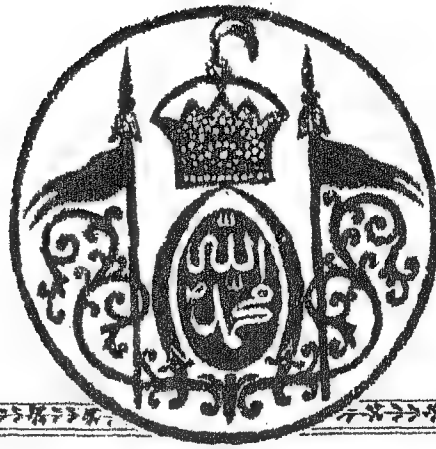

پی سوار تی سحر اکبر نمی بین	برای دفع شیاطین دین چو تیر شهاب
تبارک الله از ان توسن محره کام	ستاره میخ و شریاستام ماه کام
زین ثبات فلک سیر و باد ز قناری	که با کمال جلالت که دوات یاب
به ضرب ستم نمکد پشت کردن میخ	بجاک زند سر نعلش بر زنده یاب
خوشا کی که طواف حریم تو کن	همیشه تادم محشر مشابیه کرد
بد اجالت آنکس که سر نسازم	ز ابروان تو بیند چو عنبرین مج
پی ملاحظه ارتفاع نیر دین	کف تو ساخت از دیر شکل صراط
نظام عالم دیگر قصه چو ابریا	خجسته ذات ترا خواند بجز استخوان
فلک بجوی خصال تو نافه بین	زمین به سخت حلق تو کان عین یاب

این شعر در کتاب
تذکره شایسته
موجود است

این شعر در کتاب
تذکره شایسته
موجود است

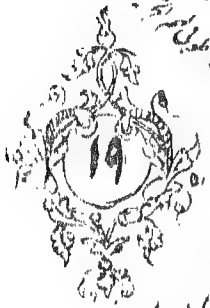

بجوش مهر تو خون اینجوشدی بوق
 چو جبریل بدرگاه تو هست از سفیر
 مجاوران سریم ترا همی کو
 چنان لب نشود کردن فوج فوج
 چه گویم از برش خجرت که چون شنید
 اگر گناه کنم در علو حدت تو
 و کخطا برود و دشمنای تو تسلیم
 بسوز تیر تو چندان نموده ام فیا
 ولی چه سود که زامراض و فکرت و اندو

شود چو آرم پین در بدن اعصاب
 بزنگ ضوآن رخت تو صدرا
 نمک برش که طوبی لکم وین
 که احتساب تو کردیده است قفا
 جد کند بکه ضرب نشه زار سزا
 بدل نسازم آنرا بصد سزا روا
 فرشته بوسه ند بر خطا ز راه ضوا
 که دو دآم بر روی چرخ شسته حجاب
 شبانه روز بحبان صید غدا

این شعر از قلم
 میرزا تقی خان
 میرزا حسن
 میرزا علی
 میرزا محمد
 میرزا حسن
 میرزا علی
 میرزا محمد

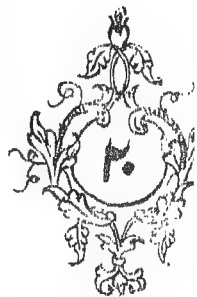
این شعر از قلم
 میرزا تقی خان
 میرزا حسن
 میرزا علی
 میرزا محمد

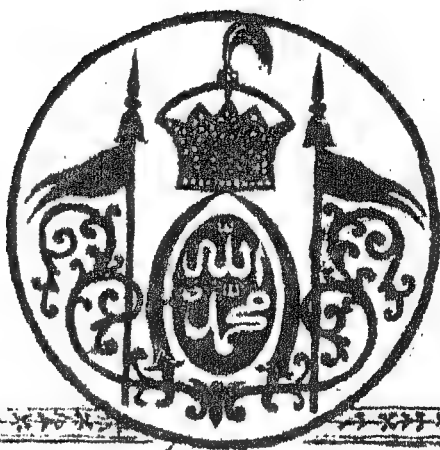
این شعر از قلم
 میرزا تقی خان
 میرزا حسن
 میرزا علی
 میرزا محمد
 میرزا حسن
 میرزا علی
 میرزا محمد

خدايکامانا انصاف کن که تا بجای	جانم از صدمات و غموم سینه بجای
بچار مویه هستی تو ناخدا هستی	غریق مویه غم غمسم مراد یاب
اگر برانی بازت سپاس خواهم داشت	که خضر مست شکایت بند آید
و که بخوانی رطب اللسان بخوانم	بشکر بذر نوال تو تا بر چسبانم
بغیر از دجابه سؤل و شان بقول	به شمت خلفا و بصمت اصحاب
بان فوج بسیاران که بلای	بحق او که بنوشید زهر چون جلا
بان اندک شش عشر که دست یوا	نمرد و عطف عن شان کنی راه
باو لیا ی جهان با صفیای	بسینه صافی او تا دو پای
که عرض کن همه حاجات من به پیشانی	بسورشی که شود سناک از شنید

مجله نشر آثار کلاسیک
شماره ۲۰

کشیہ کرچہ بطول انچ ۱۰ حکا پیہ ۱۰

منور اشارہ کتب دہل کہ تا مخبر ب

بہارِ بہوش سیاہ و زیا و ہنرہ نکو

قصیدہ ختم نسابر دعا کہ می آید

ہمیشہ تاکہ نسایہ تبسم خوان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعضی و شیخ بسا از محب و متفق

فیسمند برین خاک پاکِ قبرت!

یقین کہ در عالم نخبی از اطناب

یساؤل دبت کویدم کہیں ہوا!

کہ اطریتق ادب نیست کہ نیست

کل شکستہ اجابت حق پی اطرا

درخت رشتہ پرین اصل کو عنایت

بہر نوحہ کن تا کہ بیل بنیاد

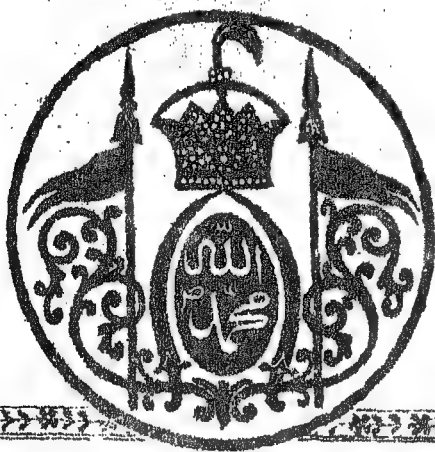
ایکی مہینہ نوی احست کر بنا عدا

میرزا یوسف اسماعیل خان

منقبت امام رضا من حضرت علی موسی رضا علیہ السلام

له
 جو شہزادہ نصیبہ
 بہ بان جان
 ملے ملے
 اور
 پکڑے
 میں
 یہاں
 فوج و اور
 سلطان و امرا
 میراجیم

عہ اسرار
بالکسے رسیا
مختص ہے
اطراب بالکسے
در غروب آفرین
منشی الارب
حسن خطبتی
منشی روغنی
و فروع برمان

داری زیر هر خشم هر چنبر آفتاب

یک نیره دور تر نشود از آفتاب

یا این ستان کیوانی آفتاب

یا سایه کرده کله ابری بر آفتاب

از شب کشد بفرق جبهه آفتاب

در خلد هست هر قدر و کثرت آفتاب

باشد ز عکس می تو یک کشور آفتاب

که در بطن هر صدفی کو آفتاب

بر صفحه که هست از آن گشته آفتاب

تا بسته دوزلف بسلسل آفتاب

قدت قیامت رخت مهر و خورشید

خال مغربین بر چهره آفتاب

یا بندوی شسته و آغوش عین

رخسار دلف و ز تو کو پرده

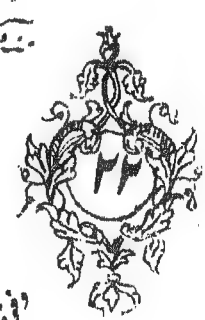
لعل تو در آینه رخ و رخ و آفتاب

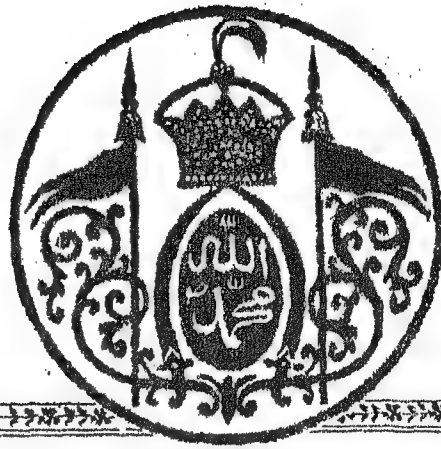
تا بد ز تاب حبه تو یکسان

دریا بیا حسن که موج زن شود

از خط کشش حسن طغرای عین

دفعه بی دفعه زار اول
یعنی اولی و دومی
یعنی بی پایان
یعنی بی پایان

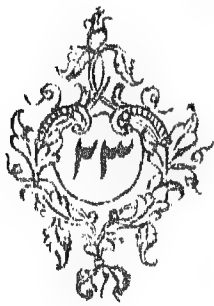

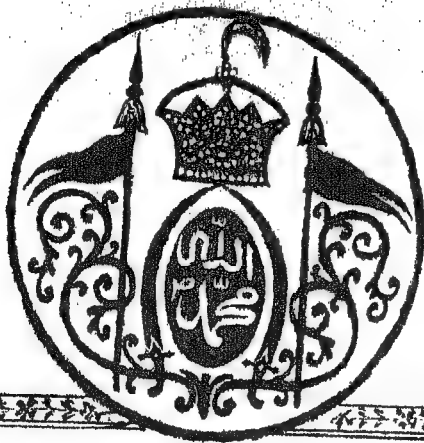
پروین گاست جنبه تو از عسقر
 به نیم زنجیه تو در اغوش نشین
 داری دهل لب چونکین شنشی
 بدرالدجی امام خراسروریکه
 ارغنده شیر رزمی که خوفش
 شای که از طپا نخب گردان فوج
 ترک فلک نه ساید اگر جبهه بردش
 بهر شمول خشن او خازن قضا
 باشد که حاجبان دشمن آلتی نیند

انجسته است یا به می کوشا قتا
 سفت انضیب در شفق و در ارقا
 کور و صیف کشته و چاکر ارقا
 زخشن چون شیش در خضر ارقا
 چون رو به ضعیف شدن لاغر ارقا
 کرد و کبود سپهره چون یلو و ارقا
 فی الفور شش از شعاع زنده خمر ارقا
 پیدا نمود صوت قمر صر ارقا
 بر آو و نعل مساهبه ارقا

این بیت از کماله
 در کماله
 در کماله
 در کماله

این بیت از کماله
 در کماله
 در کماله
 در کماله

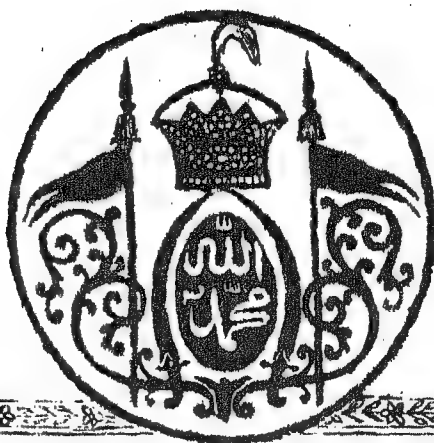

تا بد زده خست و از خست آفتاب	بر ساحت بین چو نکامی کند مهر
می آرد از شعاع دو صد یو آفتاب	مشاطه و شش برای جوارش نام ^{بسه شام}
در سقف کاخهای تو چون ^ش آفتاب	آن سروری که سخت طرح نشمینی
تا شر بنیادی از خاک و آفتاب	که خضر جلوه تو نمی گشت زنبور
عشاق و شش ز شکوئی منظر ^{آفتاب}	سر کشید بشوق لعلی تو سر
محبوب است را تو گشتی ^{آفتاب}	چون کیمیا چشم جهانی شدی غریز
که افکنند در شمع و در ساغر آفتاب	جوشد ز احتساب تو چون شیر وین
در روضه حبلال تو سر عبهر آفتاب	در قوسه کمال تو سر جوی کهکشانی
باشد به نر مگاه تو چون ^{آفتاب}	آید بکر و قصه تو چون ^{آفتاب}

بسیار است از این
جاری نقیض
که از همه
بسیار است از این
غایت
با او در آن

بسیار است از این
بسیار است از این
بسیار است از این
بسیار است از این
بسیار است از این
بسیار است از این

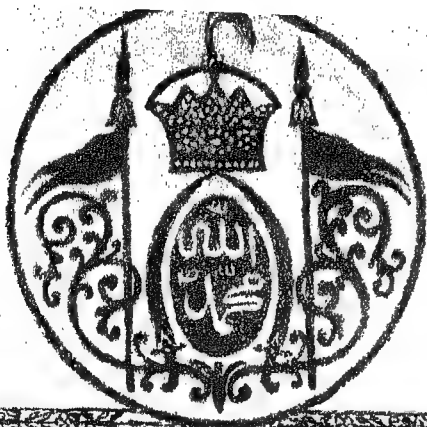
تا کشته زیب ^{بچه} منطقه استین خوشن
 جز نیکون پلارک تو یحکس ندید
 و یک استغرت که می دارد از رگ
 بکذاشت چرخ کحل غبارش
 در خام شصت خم تونه آسمان
 از خوف حملهای تو از پیش
 روشن شده هست بر تو حقائق از آنکه
 ز قه ز حایبان تو رضوان ببال
 رایش فیض طبع تو کر می گرفت

خمش بلال عید شد جوهر آفتاب
 در کف ما ستاب حل پیکر آفتاب
 روز و شبان این در اسیر آفتاب
 کردید روز کور و اعور آفتاب
 وز سج مفت باز تو بی مغفرت آفتاب
 بحر قه بهر امن سپر بر سر آفتاب
 از علم حق نهانت قلب اندر آفتاب
 آمد برای حبه تراب در آفتاب
 می ساخت جای آینه آفتاب

۱۰ منطقه اول
 ۱۱ منطقه دوم
 ۱۲ منطقه سوم
 ۱۳ منطقه چهارم
 ۱۴ منطقه پنجم
 ۱۵ منطقه ششم
 ۱۶ منطقه هفتم
 ۱۷ منطقه هشتم
 ۱۸ منطقه نهم
 ۱۹ منطقه دهم

۲۰ منطقه یازدهم
 ۲۱ منطقه بیستم
 ۲۲ منطقه بیست و یکم
 ۲۳ منطقه بیست و دوم
 ۲۴ منطقه بیست و سوم
 ۲۵ منطقه بیست و چهارم
 ۲۶ منطقه بیست و پنجم
 ۲۷ منطقه بیست و ششم
 ۲۸ منطقه بیست و هفتم
 ۲۹ منطقه بیست و هشتم

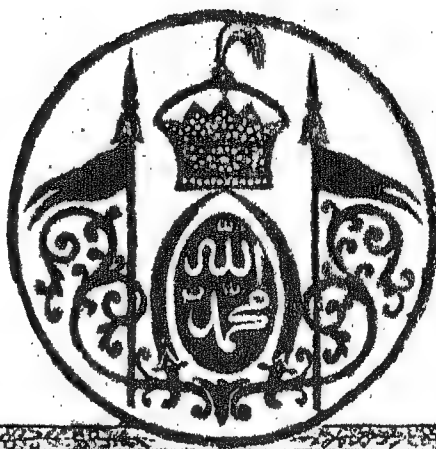

تخم خود از قبیله بونخست آفتاب	باشد اگر مخالف حکم تو بر کشد
باید بتافت به بر بهمان کج آفتاب	شمس سپهر شمسه ایوانت کینون
گیرد محال ذات تو کر شو سر آفتاب	مازان چون عروس نشیند محکامه
بگذارد او دست بر افسر آفتاب	منکام سیر کن که قصر فریب تو
واندر ستانه توشن کستر آفتاب	ای بر در جلالت تو بدخ چرخ
ز انسان که سپنج چارم خضر آفتاب	من مداح تو بن از من بختین
دادم زبون چو دزد دشت و آفتاب	بدتر ز مرده ریک شناسم کلاه
جسم چنانکه پیکر شمع و آفتاب	لیکن که اخت نازده حدت مر
راجح شن نمواش سغیر آفتاب	رقعه ز من شفا و تو بر خوان چنانک

این شعر در کتاب
تذکره شاعران
درج شده است

این شعر در کتاب
تذکره شاعران
درج شده است

آغا زده نصارت ز نرنگت بقرین

مالہ بحیرہ کل سینئر آفتاب

صبح امید چشم حسودت بیند

تاز و زخشر کر شود شس سبر آفتاب

منقبت خستیدا الساجدين امام زين العابدين عليه السلام

نوبہارا آمد جہان را رونق دیگر گرفت

بوم و براغچه کل صد و زیور

قهرمان فہرودین از بید برک و پاشا

بہر قتل ہمن دی شہہ و حجر

ساقی بیباکِ نوروزی با عجزِ خنجر

اشقیق و رالہ درف بادۂ ساعز کرفت

از شمیم خضیران و از نسیم غنچان

کرفت
خاکِ باغ و چراغِ یکسره کثرتِ غیر

شونجی خیمیان حوالہ العین شوق سیر کل

آمد از فردوس جاور دیده عجب کمر

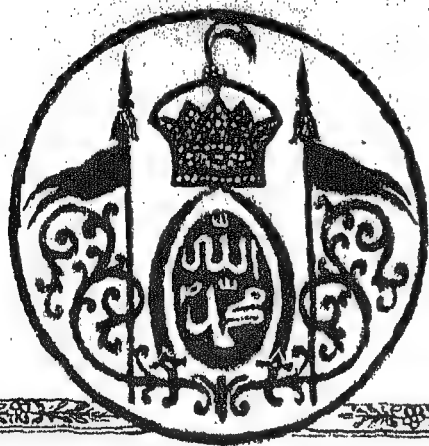
چشمہ سائینداستان آبِ گہرِ سخت

آتشبار موج خیزان طعنہ بر کوسر رفت

۱۰ سینه
 ۱۱ سینه
 ۱۲ سینه
 ۱۳ سینه
 ۱۴ سینه
 ۱۵ سینه
 ۱۶ سینه
 ۱۷ سینه
 ۱۸ سینه
 ۱۹ سینه
 ۲۰ سینه
 ۲۱ سینه
 ۲۲ سینه
 ۲۳ سینه
 ۲۴ سینه
 ۲۵ سینه
 ۲۶ سینه
 ۲۷ سینه
 ۲۸ سینه
 ۲۹ سینه
 ۳۰ سینه
 ۳۱ سینه
 ۳۲ سینه
 ۳۳ سینه
 ۳۴ سینه
 ۳۵ سینه
 ۳۶ سینه
 ۳۷ سینه
 ۳۸ سینه
 ۳۹ سینه
 ۴۰ سینه
 ۴۱ سینه
 ۴۲ سینه
 ۴۳ سینه
 ۴۴ سینه
 ۴۵ سینه
 ۴۶ سینه
 ۴۷ سینه
 ۴۸ سینه
 ۴۹ سینه
 ۵۰ سینه
 ۵۱ سینه
 ۵۲ سینه
 ۵۳ سینه
 ۵۴ سینه
 ۵۵ سینه
 ۵۶ سینه
 ۵۷ سینه
 ۵۸ سینه
 ۵۹ سینه
 ۶۰ سینه
 ۶۱ سینه
 ۶۲ سینه
 ۶۳ سینه
 ۶۴ سینه
 ۶۵ سینه
 ۶۶ سینه
 ۶۷ سینه
 ۶۸ سینه
 ۶۹ سینه
 ۷۰ سینه
 ۷۱ سینه
 ۷۲ سینه
 ۷۳ سینه
 ۷۴ سینه
 ۷۵ سینه
 ۷۶ سینه
 ۷۷ سینه
 ۷۸ سینه
 ۷۹ سینه
 ۸۰ سینه
 ۸۱ سینه
 ۸۲ سینه
 ۸۳ سینه
 ۸۴ سینه
 ۸۵ سینه
 ۸۶ سینه
 ۸۷ سینه
 ۸۸ سینه
 ۸۹ سینه
 ۹۰ سینه
 ۹۱ سینه
 ۹۲ سینه
 ۹۳ سینه
 ۹۴ سینه
 ۹۵ سینه
 ۹۶ سینه
 ۹۷ سینه
 ۹۸ سینه
 ۹۹ سینه
 ۱۰۰ سینه

برهان جان
کونیندی ای کونیندی
نیزین فرزند
ایمان آرا
عنه ضمیمه ان
و ضمیمه ای ای
نمی آید
عنه
که در ده و ده و ده
برهان جان

نیست بنبل بریز کس سیلی سنجون عذا
در تیر برکت است شامخی یا عروسی بیا
بهرمان چن شیشه ^{۴۴} لعل مذابی شد عیا
صحن کلشن از ریاحین که صباغ
حلقه پوشان جان در چله نشسته ^{۴۵} شیک
غنچه کل کرد از برای ست بو ^{۴۶} شیا
عارض نشان نسرين نو پاشید آن ^{۴۷} نیک
مزعگان کشتند ز انسان غم ^{۴۸} کن انفعال
چاره عقرب گزیده ^{۴۹} هم سیمین ^{۵۰} بود

صدل مجنون بزللفِ عنبرین چو کبر
خود در شرفِ فیروزه کون محو گرفت
ارغوان از خرمی رنگ می خلک گرفت
داین صحرای کله اصوت کس گرفت
ز مردین تشریف نیت با جهان گرفت
تاخ دیوناسیه جابر شاخ و برگ گرفت
سر سبک بیابان تابش کو گرفت
زهرة زین ستاسر در سیه چادر گرفت
طره خوبان ازین روزنک سینگر گرفت

۱۰ شقایق نام و چنان
 ز دیار و جامه و خیز
 ۱۱ شکر خور با کس بودی
 نماند بر او رسم
 ۱۲ هر آن بودن از آن
 که صحرای برمان جانم
 ۱۳ اهل عذاب گنج
 از شراب انگوری
 ۱۴ غمزه نام و خاوند
 لام و قریب است در خان
 ۱۵ شراب آن خوب است
 فزاید بر آن

۴۰ کلاه تازی
 ۴۱ قباچه
 ۴۲ کلاه عربی
 ۴۳ کلاه
 ۴۴ کلاه
 ۴۵ کلاه
 ۴۶ کلاه
 ۴۷ کلاه
 ۴۸ کلاه
 ۴۹ کلاه
 ۵۰ کلاه

تا زنده قیال محبون شرابان خوش گل

با حیوس فرو دین ارای ابرو بهسا

از و قورنس می بھر بخور بزم شام

ماه تمکین سراج دین علی ابن حسن

آنکه با عقل فراطون بتبع لاله کون

آنکه صفت آیشم و شمع می سه روح نه فلک

بهر خط دین دولت احتساب ال او

اعل کلکوش بر عارض چوینی و نیا

ست و افضال او صد خلد بی اندر شود

شاخ با چون کمانان خابرن گرفت

راه چون سبکت در بوی داد گرفت

لا اله الا الله یاقوت کون مجر گرفت

کز نهیش لرزه اندام اخست گرفت

تاج از خاقان ربو و باج از قیصر گرفت

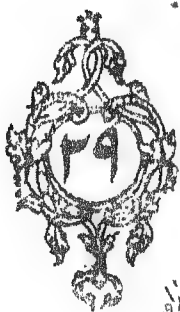
با نهیب نعره کردان کشت داور گرفت

قلعه را بنیه شست و ظلم را تبر گرفت

کلش فرو دس را سر شمشیر گرفت

صوت اقبال او صد ملک بی لشکر گرفت

تاریخ
شاه
نور
محمد
با
شاه
نور
محمد
با
شاه
نور
محمد
با

کتاب
تاریخ
شاه
نور
محمد
با
شاه
نور
محمد
با

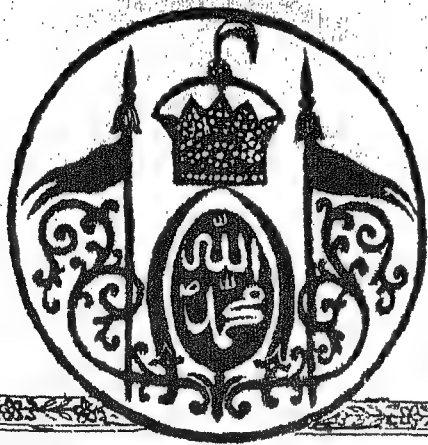
رزم او تاراج کرده هم خواب شمع
 حرمش چون شد شمع عاصیان
 خفت تا نو شب اقبال در آغوش
 کرد در آغوش بسته بکمر سفید
 رستم را بگرفت تسلیمی بکمر کاو
 آن شهنشاهی که دست جرات نبرد
 از در آتش نشان تیغ تو درخشان
 کینه و مرگ مصور آن پند آور
 خال لیلای ظفر آن ترس غمناقم

عزم او از با حقرتا سر حد جا گرفت
آن عرض کنز آتش و فوج ز جوهر گرفت
صفت کشور از سر نو فراسکند گرفت
ذات او بار است بازی جمله بحر گرفت
او جهانی با پرنک از هوا سیکر گرفت
شش جهات صیدان با ضرب سیکر گرفت
زناک از لعل بدش و رخس از کو سکر گرفت
آب از خورتاب از ز تیزی از آذر گرفت
حسن از خشنده نه ناک از رخ گرفت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 برینا فرقت
 هر دو در فرقت
 ای که ای ناصی
 از کوه آسمین که سر از
 شش پهلدارد
 بران جلیح
 ۱۰۱
 هر دو در فرقت
 ای که ای ناصی
 از کوه آسمین که سر از
 شش پهلدارد
 بران جلیح

پیش دست در نخبش و دربار تو	ابراز قوس قزح دامن بچشم گرفت
چیز دطاوس زرین بال کلش در ازل	چون قضا ابکار او صاف در بر گرفت
لوحش الله تا کشیدم نغمه در وصف تو	بوسه از بهای مژگان مکرر گرفت
از دعایت خسر وار طبع لسان خنجم	بگفت دلم آتش ز تحریر چکامه گرفت
و اما در صفات کو شوار در بر باد	کز بیانش خامه ثواب صد بوی گرفت

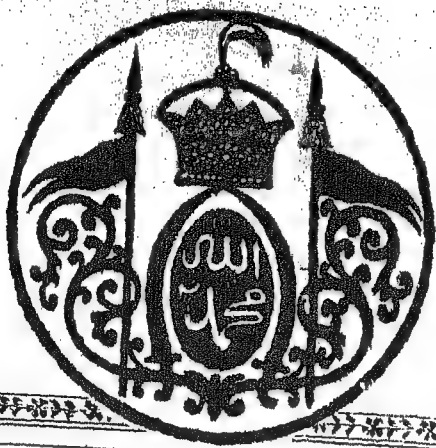
بکار ج
بوی خوش
دو چشمه
حسان
نصفه اول وقت
بانی نام شاعر
حضرت علی نقی
عنه السلام
فراغت از این

منقبت حضرت امام باقر علیه السلام

نماز شام که عقیقه کز کار پرید	جمیله منلی در کالوی بکشد
برای مقدم شاه شبنم کانچهر	شد از نجوم و درازی چون خلد آیین
من از طناره معشوق محویش و طرب	نکار من صبا عجم از زار و توبه

بکار ج
بوی خوش
دو چشمه
حسان
نصفه اول وقت
بانی نام شاعر
حضرت علی نقی
عنه السلام
فراغت از این

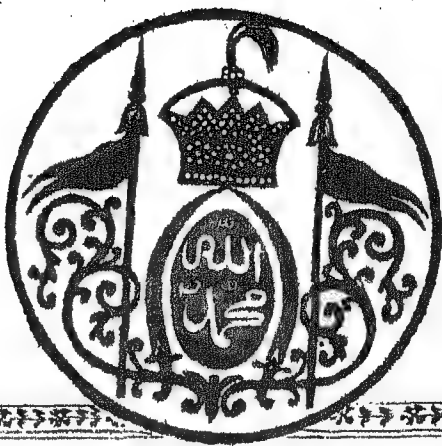

می که در دوی افتد اگر بروی من	ز درّه درّه بخیزد فلک فلک
می که چون بچشد قطره ضریر این	سواد زنگ بدید بچوبید از خیر
می که بر سر عه او ای بکام زال و	نمک بناخن نرسوده صد هزار
فروغ سینه و نور جگر و قلوب	نشاط جان و قوام بدن و
از وکیل چو جان حسد بند سراسر	از و سفیه ممال حکیم و
بکشید چون ز می لعل ساغری و	حیا بچشم عدم فت و کشت مست و
بلید بر رخ روشن و دوزغالکی	بکشید از سر و آغوش ز زنگار پرند
بداد رخصت وصل و حریف خود و	نخاره کرد و ز جوش نزار لاف و
نهاد لب بلب گفت بوسگی شکن	تو و خدای تو این نه خشک تا گنج

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۳۲
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۳۲
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷

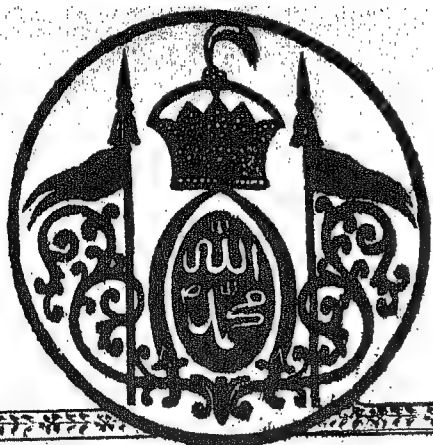
باز تو عشق جو سلم ایدون
 باس تعالیٰ چنین مرده سر و انگیز
 ملک دست شدیم از وصال تم
 گذشت چون کمر گاه زلف شب
 بیج سرورین شاه اتقیابا
 شعیب مجبوز و موسی کلیم و خضر
 خدیو کون مکان قن سنان کن فیکون
 هم از عدالت و اوقوس خلق را
 شست کا و زمین را کمر بضر عمود

که یک مانده ترا دوا شتم مگر بقیه
 ز جای خویش بستم بشوق چون اسبند
 رسید سرگردون صدای سحر خیز
 سر و باد ف و چک و بابت خیز
 که مست سده او سلم سپهر بند
 خلیل خلعت و ادیس خوسر و افروز
 که مست علم و عمل او جو خوش آفرین
 هم از شکوه سلیمان زمانه را خا
 نمود شیر فلک را اسیر خیمه

در این کتاب
 از کتب
 قدسی
 است
 که
 در
 این
 کتاب
 آمده
 است

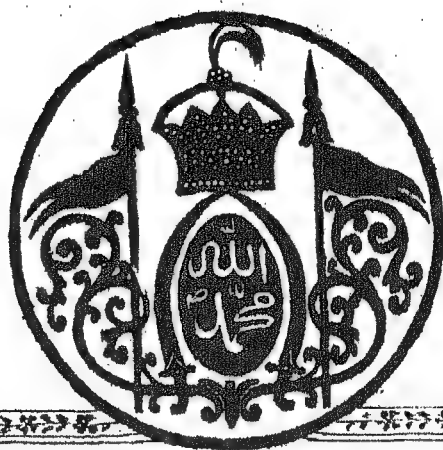
در این کتاب
 از کتب
 قدسی
 است
 که
 در
 این
 کتاب
 آمده
 است

نزار تن کبر درین کجاست
 بهار نوازش اگر بر وضه
 شوند غرق ز باد مخالف
 همان نشاط ز حدش فحول کتی
 زمانه کیست که آنی شود مخالف
 فرات چو دگر خواهش غلط کوم
 ایاشی که با خباصت عا
 حال عجل سخن کوشود به معجز تو
 اگر زنجی تو منکر بتافت شجاعت

فلک بعر صدیستی چنوسعادتمند
سیل و هرود مد جای غنچه برون
میان قطره آبی سفینه صد برون
که هر که از از جود شاه با آورند
سپهر حسیت که کای با و کند
که پیشِ ممت اوست بجز چون
بب نیامده کای سول جان
چو خاک پای تو ریزند در دمان
که از کلام حنرا کبر نمی سپردند

[illegible]

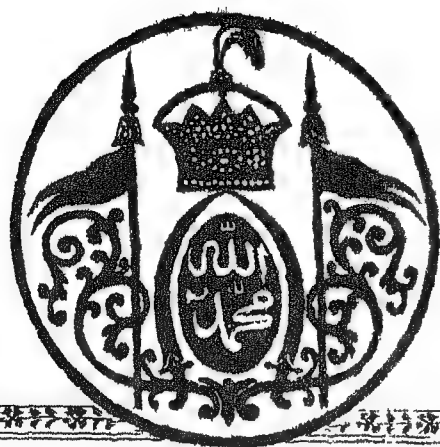

بنای کاخ تو بهتر ز خلد مست است	دران زو ستمه ابروی حوریان آینه
بامهای قصور تو از سپهر فوق	بصحن های یاض تو از بحر خیره
شود مشایخ تنزیل واجبیم	اکز کار و دست استم و سپهر
چسان نظیر تو باشد بعالم کمان	که مام و سر ترا دست چو تو فزین
از رموی میان هلال کردارت	بود قضای مجسم نه برق تاب
بصیت برش و آفرینش مضمون	جد شود بعدم از دل کمال نخند
تبارک الله ز اسپ بحدوت کث	زمانه ثانی آن کو هرین بکام
نمر کاب و رحل هیت و تشاره	پس هر کردش و شیر او در صبا
پر و چو زنگ رخ عاشقان عجم	ز عالمی که در آن نام نازیانه برند

دران زو ستمه ابروی حوریان آینه
بصحن های یاض تو از بحر خیره
اکز کار و دست استم و سپهر
که مام و سر ترا دست چو تو فزین
بود قضای مجسم نه برق تاب
جد شود بعدم از دل کمال نخند
زمانه ثانی آن کو هرین بکام
پس هر کردش و شیر او در صبا
ز عالمی که در آن نام نازیانه برند

دران زو ستمه ابروی حوریان آینه
بصحن های یاض تو از بحر خیره
اکز کار و دست استم و سپهر
که مام و سر ترا دست چو تو فزین
بود قضای مجسم نه برق تاب
جد شود بعدم از دل کمال نخند
زمانه ثانی آن کو هرین بکام
پس هر کردش و شیر او در صبا
ز عالمی که در آن نام نازیانه برند

از ان مثالِ هلالِ ست خجسته برت	که مست طبعِ مسایون تو دقیق پسند
نیسم خلق تو که ز عایه بنفشانه	برند بوی عیبر او عصا ره ریونده
برون قلبِ توحی را نداده اند	فزون حُجب تو امری بجز زده اند
نشده مقابلِ روی تو محله عالمتاب	بعیر صبح بمالید بر رخ هر چند
کدایِ کویت تا کشته سه می شود	قبایِ طلاس کرد و بجای خرقه ^{شربده}
رسیدن در روی بنگیت دارا	بیاید از حضور تو بانس و آرو ^{۴۴}
چنان به پیش تو آبی پذیرد کور	که رشته کرمست عالمی به در ^{۴۵}
بعنف تست عذاب بود هم ^{۴۶}	به نول تست نشاطِ خلود هم ^{۴۷}
زیم کز تو لرزد روانِ کرشاپ ^{۴۸}	ز خوفِ روح تو بیره و قالب ^{۴۹}

این قصیده
 در وصفِ حضرت
 سید الشهدا
 علیه السلام
 است
 و در این
 قصیده
 ۴۸ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۴۹ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۰ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۱ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۲ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۳ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۴ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۵ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۶ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۷ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۸ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۵۹ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۰ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۱ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۲ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۳ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۴ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۵ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۶ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۷ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۸ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۶۹ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۰ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۱ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۲ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۳ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۴ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۵ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۶ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۷ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۸ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۷۹ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۰ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۱ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۲ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۳ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۴ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۵ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۶ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۷ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۸ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۸۹ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۰ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۱ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۲ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۳ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۴ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۵ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۶ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۷ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۸ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۹۹ بیت
 است
 و در این
 قصیده
 ۱۰۰ بیت
 است

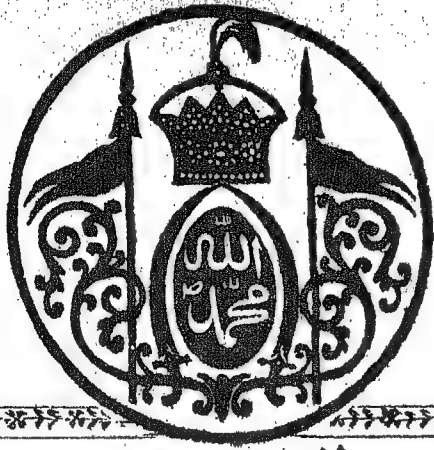

<p>چو فیلسوف بگوید که عالم سرشت قدیم چرا بدر که دیگر روم بر وجه بنام برس بداد الاحسان الثقلین چنانکه میج تو فرشتش نمیکند کهای مراسان بحسبیم نشاط عیش و سرور هماره تا که بنا افکنان علم و عمل بسی کامله نقاب مرکب میخشد زبان حسنه ثواب تو شنا کوید</p>	<p>پی حدوث بسیارم ز شرم تو آوند که بجزش عصیان و لایق نیست که چرخ میکند از مدح خوانت صد آفت تو هم تعافلی از حال من گهی مرار مان هر سنا از خجای چرخ پی حصول قصور چنان بجان کوشند کنند بنای حیات عدت را چونند بصد خلوص و دو صد حسن تا نرانند</p>
---	---

نعتی

در این کتاب
بسیار از
قصاید
و نعتها
و اشعار
و کلام
و غیره
درج شده
است
و این
کتاب
از
کتابخانه
موزه
و کتابخانه
جمهوری
ایران
است

وی طرہ سے راز تو چون راز قلم مخمورا

ای کیسوی شبرنگ تو طغری شرب

وزن کرسی محسوسه تو عالم همه شری

از دشنه مرکان خوشبرعه دل

چشمیت ادب آموز و صد فتنه

لیسوی تو آشوب جهان است مُعَلِّم

حضرت کہنہ شہسوار

مالی کہ فتادہ بہت بر خیر حلت

شناختنیدم که بسیار و قوی

سر و زید بہت کسی شاخ بلوین

عجازِ شمسِ چشمِ اولوالعبا

فماست من آن گردن آن سید محمد

جان ندید بسند به تیر قلم و خا

نوت بخینند و کمی الازد دل کوه

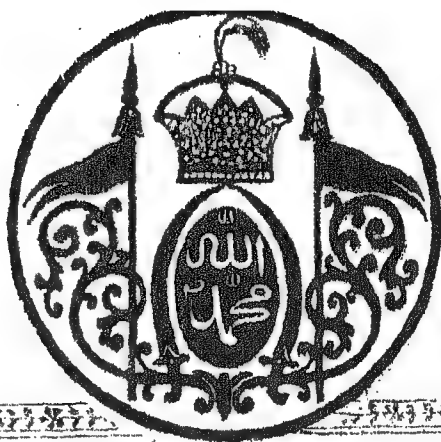
فصل من شکستہ فہرست و کتاب

طریقہ کہ از فتنہ حق و از پنجرین

جلوه نمائنده میان دو شیء

مجلس اول

ای شوخ جفاکار و بنا جو و جفاکار
تا چند کره در نسیم ابروی ^{مُتَبَرِّک}
از نهیب ^{تالاج} شیخون فراق شده
صبح ^{تارک} شن چون شام غریبان
روزی نبود تا نافرستی پی قلم
کای نکشادی بر رخ من مقصد
وقتی نزدی ساغر کی چند ماوم
ایدر که ز سوز ^ت نسیم تو کشته تنم داغ
از خد فکین بجز ^ت رایش ^ت حجب

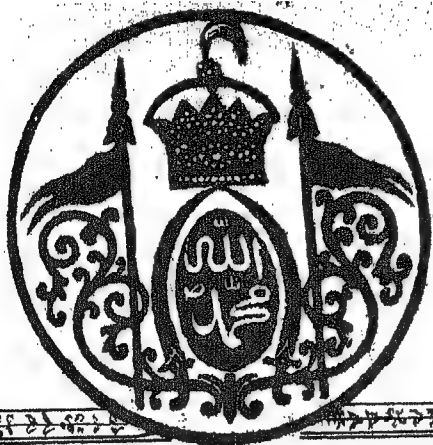
و تی که ستم خود ستم کیش و ستم کا
 تا چند لب لعل بزیر دشت
 سامان تحمل بدل خسته افکا
 شام صفت صبح قیامت آزا
 صد خنجر و صد عشوه و صد عطر
 هر چند ز دم ز نفعان بر درو
 روزی نهادی سرگشت مغربا
 آیدون که زبید او تو ز قهت
 بنما صفت مهر مر جلا خنجا

نقشب
میرزا غلام
حسنی کاتب
بنی موی
عربی حیدر
له مقبره

میں نے ابھی
عزیز اور بھائی
یہ کتاب برائے
صالح

بکراؤں
منجی ان کے
سیران جاس
شعبہ
کونہ شعبہ

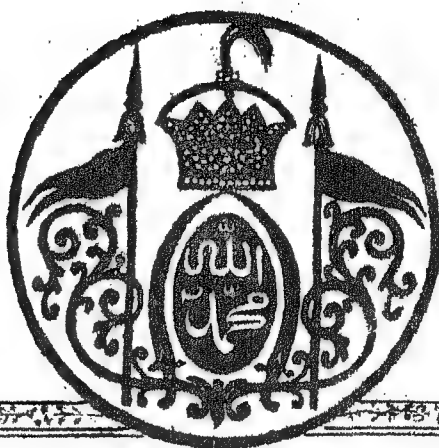

شوم بیر انخیف می خنده سرشا	از کوشه ابرو بوجالم کن اشارت
صد بار دهم شرح بتو حال را	یچار چو پریش کنی از طر بطرف
بهر من خسته کمی فکرت تیار	لیکن چه توان کرد که طبعیت نیا
و غفلت وی ایدل نادان به شد	ای خاطر آزرده بیندیش ز خویش
از دست پلای های غم غمزه لدا	بر خیز ازین که بسی نوحه نموی
بگیر ز بطل علم احمد مختار	پسند شود ز نرن ل سندی زلف
و اد ابرها نکیر و جهان بخش جهاندا	شانشنه با قدر و قضا نظم و حکم
فرقان هندی بدو جی سید ارا ^{سه}	سلطان رسل خضر شیل سه عالم
در ز کس او سرده مار غنر او ^{سه}	بر تارک اوتاج فاجی شن زیبا ^{سه}

این شعر را در کتاب
تذکره شاعران
موجود است

اولی و دوم
تذکره شاعران
موجود است

که با و سیحانی او و چسبیدن آید
 از صوت او جلوه نما معنی حد
 عالم بوجود آید از ذات شیر نفیس
 در بزم دل آرای تماشا حلیش
 نهیش چو کندیل با صلاح ^{لطف} سوا
 قارون بکنزند بعدم مست حاکم
 چون مهر کست ز غمه شود ^{صفیات} صبیح قو
 بار و چو سحاب کرش بر بزم
 شاهاتو اگر حمله کنی بر صف اعدا

لبیل پرد از برصینه سر سبز آید
چون شمع که هست از بن نوس
چون نقطه که ز کشت نمایان
ز قاری نظرت این کان شود
داود ز داید ز صُحف صورت
آتش که ز در بنش دم نفا
چون قهر کند نار شود تو زور
دی ماه شود آب و آردی آزاد
قفه شود از می تو سر کب و زو

Handwritten notes and signatures, including the name "W. H. H." and various illegible scribbles.

[illegible]

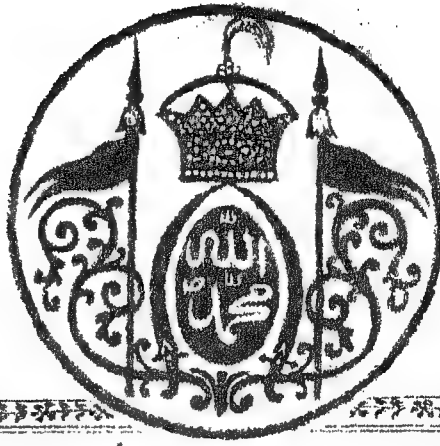
پاشند که نعره زدم تو بیکبار
 قافِ قلمت کرد جهان حلقه پرگار
 ز اسلام و طریقت بجهان جلو آورد
 در بزم لب جو چو مرغ به پیکار
 شیرینک ترانی نب و فکرت احیا
 مشکین تن و آمو روش و غالیه
 جبریل پر و مه کحل و صاعقه کرد
 آموست بجو لان پوکی ست به
 نقش قدش داتر که بیه احیا

اعضای عذی تو میان شکرم
 چشم علمت دخت بر نفی تربت
 روح تو همان خط شعاعی کنه نمود
 شمشیر کمر زناک عد و خوار تو کو
 شبیز تر ابلج و دعتل فراط
 غرغاه و دم و ماه ستم بر تقی پو
 صرصر تک و سیلاب و دور عد
 غفاسست به پراز و چو بد پند
 مرغول دشت پرچم منجوق سیلان

نازی غم با چه علم غایت
 عین غم علم غایت
 مع احبار

درمندان غیب
 کادی که آدم را
 چو ساند زنگ
 بیدان غیب
 مرغول با غم و غیبت
 غم و غیبت

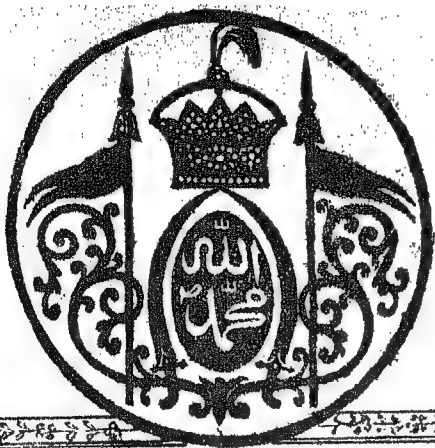

در لمح ز ملکِ عدم آرد خب پرا	فی الجمله بجاش چو یکنبد دم پو
چون سایه تو محو شود از منظر	کر وقت تکاپو کشی ز عینش
توس قرحی شق کند نکشت تو بر	وین محزه طسره که کیری چو زما ^{مش}
بادش تو حکم و حکم ساخته	بامو کب تو فرو طسفر کرده خا ^آ
هم مهر تو روی قدر است پو	هم مهر تو نمان قضا ساخت ^{مستی}
سر دزه صحن حرمت مهر بر انوا	سر قطره بحر کرمات ابر کهریز
دنداش نماید بدی صوت نشا ^ف	کر سیف زبانی نشو و نیست ^ح
لاست پی باده کشان دل خلا ^م	از هیبت تو بجز نه نوشیدن ^{باده}
ترسم که برد از بنم لذت دید	خوف غصبت می برد اسباب ^{تعبش}

در لمح ز ملکِ عدم آرد خب پرا
چون سایه تو محو شود از منظر
توس قرحی شق کند نکشت تو بر
بادش تو حکم و حکم ساخته
هم مهر تو روی قدر است پو

بکارده شده
و مجازاً معنی دین
و استقامت غایت
نخستین و آخرت
و غایت کمال
و نهایت کمال
و نهایت کمال
و نهایت کمال

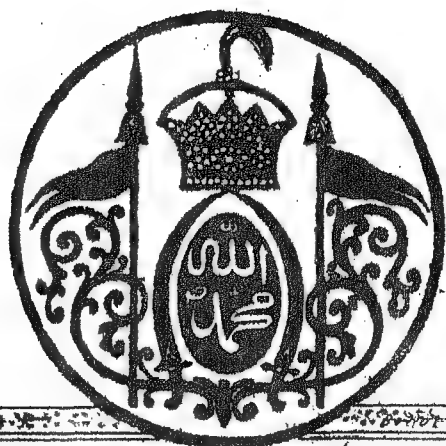

تاجاروی قصرت نشن شمشیر	ترک فلک آویخته سر ز کونسا
از بحر تو جسم فلک کرتی سیلی	وز وصل تو در جیب زلفی هم ناز
ایدون ندر عاشق دختی کریان	چون پرشن از حمت تو دین
ملاح تو تا یوم ابد روح مکرم	وصاف تو از روز ازل داور
ساز و چو کسی سیل تحسیر پیشانی	خواهد که بدخت نماید رتم اشیا
اول کند اوراق زلف لاک	آرد زنده کاکاشان پر کوسطی
آینه زده آن خنجر و خاتم طوسی	لیقه ز پر روح و مقلط از دوشهوا
آبی ز رخ حور و مدادی شربت	شخرف ز لب عیسی شکر با
و انگاه نکارد ورق مدح صفاتی	و انگاه کشد سمه بر ابروی نکاتی

له جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو
بسی جادو

زینت داده
و طراوت داده
زینت داده
و طراوت داده
زینت داده
و طراوت داده
زینت داده
و طراوت داده
زینت داده
و طراوت داده

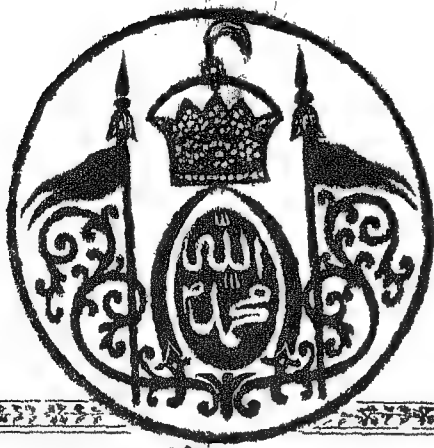

اندم بزند دم ز رقابت بحسی کو
هان این چه سرو دی قلم ز فریم
جائی که ثنا خوانی ست آید
و پیمونی کا ده کیف عشقش
صل سبکان برون یا و بیلان
شاه با ملک خسر و لا موت جنا
سر خند که این دیر کهن مندل نیا
اما ز ره مهر بحالم نظری کن
تو رحمت حقستی و نواب خطا

کر وید بستر آن مبدیج تو کھر بار
هشیار شو و دست ازین عوی
بیجا ست کسی را سر ارش اینکا
در قرض در آید به ثنا بخود و سر
آموختن هدیه و شاهد سوئی خا
مستند غلامان بوقتیس پرتیا
سجده ست پی مومن و جنب پنهان
زین شین نیم فت ابل بخوری و آنا
کن بھر حنرا آنچه ترا هست سنرا و آ

عنه سون کده
زند ان سون کده

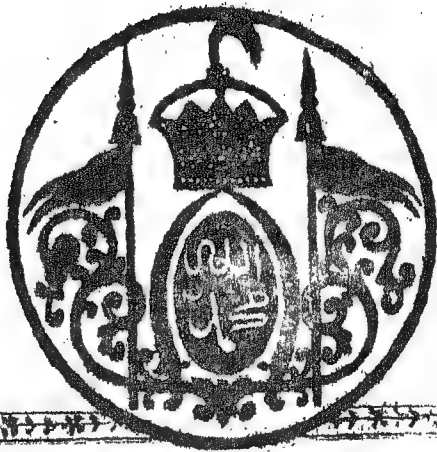
منقبت حضرت امام محمد تقی علیه السلام

هلال عید عیان شد بچرخ مینار	مال ابروی غنایتان حسن و فزک
فلک نقش طرب کشت تنگ	زین زنجیر مسح شد بهار خا
بخانه خانه ز جوش هم کلانک	بکوچه کوچه زافنون سوزدیر
شکفت نیست سحر نوای دود	که خیر دارحد استین آنه
برخت دلم کرم طح محفل چو ناک	یکیش حاشیه خاور و کر ناک
بجاده جاده خذف کشت عینیر	ز بسکه نخله افشانده طره شبک
زمین بوجد درآمد چو کسب کردان	بلحن رقص قیامت ان کبر
کیف عیش سیمای ساقی است	چکید جای عسوق یاک می کلانک

کتاب منقبت حضرت امام محمد تقی علیه السلام
جلد اول
فصل اول
در بیان منقبت حضرت امام محمد تقی علیه السلام
در بیان منقبت حضرت امام محمد تقی علیه السلام

شادی و شین
مشتی و لار
عابون نام و وضع
چنگ برهان
عبادت از شاه
عبرت بهادرم

فروغِ چرخِ سبک در بلبله قیدل
 زنده خوانی ترکانه غمِ خوان
 بشو ز فرمه رودکن سپهرین
 بتان سیم سرین از شاهِ قیصر
 همه عبثه و نیزه ک ظالم و سرکش
 همه بچوش می حسن محو شکر خند
 همه بنارشن پای کوب و افشان
 خرام تست که بر بود دل نیز نک
 فرو چکه چو عسقر از تو زنگ

ضیای سیه تی دارا شمع سیمین
 نزار غمه منفی اصل و سار
 شن ز رشک شال کما چاه اغو
 متاعِ بوش بودند از سر شو
 همه بعرین و ناز تو شن و سر نک
 همه زشت جامِ حقیق مست و ملک
 همه باین غزل تازه شسته بنیک
 غزل نبود ورنه به از من همه بفر
 شب وصال چو من برت بکیرم

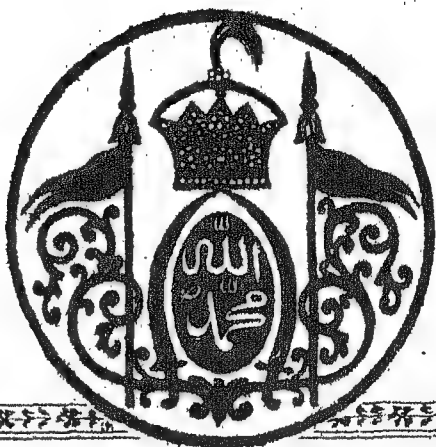
از قاضی برهان قطع
 ۲۹
 رقص یکدل نهی از
 بر وزن رقص است و یکدل
 سیران باشد در وقت رقص
 کمالی چون می بود زن
 قول است
 درام نشنید برهان جامه

بجیر تم کہ چنان سیرِ فتنہ میبارد	ز راہِ دور بن شست آسمانِ دُک
چو قصد آہ نمودم قیامتِ خاست	نمود بالند اگر بر شتم دل آنک
قتلِ مخومنی عنم مخور ولی شد	کہ شتہ از شمت جابھر دُولم
سباد آشتی افتد بحیم نازک تو	کزیر بھر حرد از دلم بصد فر
شکستہ ایم سرِ محسبِ عینا	بین کہ شیشہ ناموسِ خن دیم
بصلح کی کند آنک عاشقانِ آ	پریوشی کہ کہ آشتی سکا لجنک
کہ سماعِ چنین نغمہ جنون انگیز	سکون و صبرِ جانم رسید
بدان صفت سرو پایا ختمِ لفظ	کہ طبع از طربِ مدحِ شاہِ جم اور
ملک سپاہ و فلک بار کاهِ پیہ	ہلال ساغر و نورِ آسپر شہاب

یہ کتاب
میں
از قاتلِ جانِ
سیرِ جانِ

نم سپهر امامت محمد بن علی	نمک بحر مصاف پنک بشیه
میدین تهمن کبیتی که از مهابت	فرا سیاب حصار می و پشت
فرو کشد بدن از سماک تا به سماک	اگر غبار مصافش قدح کام
نخل نمود جسم و پشم کیو و صفا	بطم طراق و سخا و شجاعت و
قد به قلزم حسا کر تغش	سمندری چادر بطن ماده حریت
شکست دخت سرو سینه با	یکی بضرب عمود و دگر بنوک حد
و د فشار اگر نیم باش حوادث	بر آید از دهن صور صدغ و غیر
شرعیت نبوی بسیار شاح	صحیفه ازلی را کلام او سفر
توان شی که بتاید عدل انصاف	عقاب چرخ کریر و زحمه تور

نمک بحر مصاف پنک بشیه
فرا سیاب حصار می و پشت
اگر غبار مصافش قدح کام
بطم طراق و سخا و شجاعت و
سمندری چادر بطن ماده حریت
یکی بضرب عمود و دگر بنوک حد
بر آید از دهن صور صدغ و غیر
صحیفه ازلی را کلام او سفر
عقاب چرخ کریر و زحمه تور

نمک بحر مصاف پنک بشیه
فرا سیاب حصار می و پشت
اگر غبار مصافش قدح کام
بطم طراق و سخا و شجاعت و
سمندری چادر بطن ماده حریت
یکی بضرب عمود و دگر بنوک حد
بر آید از دهن صور صدغ و غیر
صحیفه ازلی را کلام او سفر
عقاب چرخ کریر و زحمه تور

زہی قلع و قار تر افلاک میزان

ضیای افسر تو شمع تحسینی طو

وَمِنْ تَتْلُو شَيْءٍ كَرِيمٍ

زمانہ چہرہ ناشتہ پڑھو

روز و وقت مناسب

چند سال بعد

نخاشی از نجر، ص ۱۵۳، م ۱۵۳

کہ غزائے بنیاد چنان کہ کو خلیق

تبارک است از ان خوش برقیات

انہی ترازوی تمکینت از زمین شہک

فروغ حیات تو ملوڑ بر بھدی
اوزنک

ز شاخ بید و در حد کل بید و

گفته بود و جو و توینیتا فر

شود مذاق فی عسکری شال

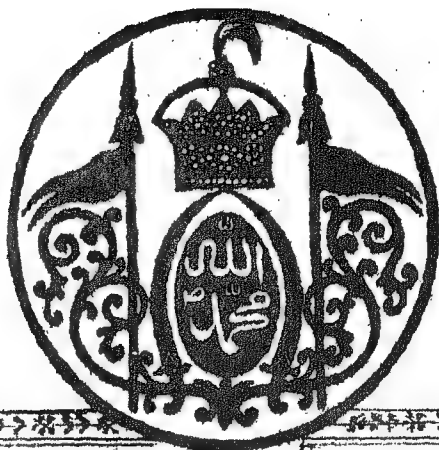
غزاة الشهاب جبال مادہ

نخواب هم تخت دین کی بجائے

فتادہ عکس رخ یارِ رمی کلرنگ

نہ خوش بلکہ پری بصیرتی سے چاہ

[illegible]

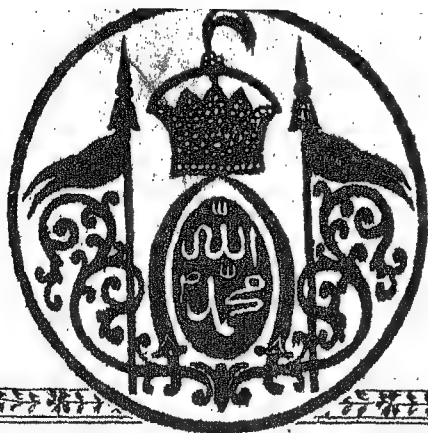

شکسته نعلِ سُمش ساقِ سیمِ شل
 فلک کرد کا پوش بوبه آید
 رود شایه هر بسوی کین
 به پیش طاقت دست تو عشق پیش
 ازان ر سبغه الوان پرست
 شمعچیان عتاب کشند بخیر
 کشید خامه صدی تو بوقت کا
 با حساب تو چنکی نواز دارنا
 فلک جناب امیر اشهبان

کسته تار چارش پندرا او نک
زین نقش سُم او سر چه از
قد چو سایه او بر سر عجز لب
به لعب درید طفلان از وی ناز
که چین بود ز خوان تور و ز کی لا
پی شکار دی زلف کمر کشاید
دو صد هنر از خط نسخ بر سر
بقعه ترک فلک سرش ز خج
بکن شتاب با نجام و مساور

[illegible]

ریزای عالم بیان ط
 بسجی پستی بکسر
 عیانت از تنگ الفهم
 تقاضای طالع
 مانی برمان قاطع
 سپید فخر دل
 از دست بر سر کوی خون
 عیانت

شال نقطه پرگار شسته ام محصور	به پیره مرض و درد فکر و محنت و
زبان موج عسر و رسان بساحل	که نکات تصادم نجم نموده بس
بده سزای عذی مرا بجهت و غضب	بد انچه رستم دستان و بازو
سماره تا که دل افسردگان ادی عشق	که شسته اند ز نام و نشان و
ستادگان حرمت کنار نصرت	شبانہ روز بر بر کشند تنگ

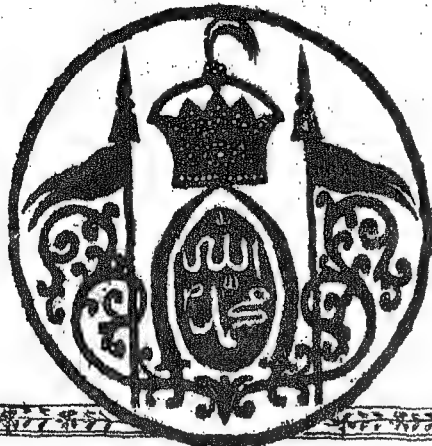
انفیس

<p>کز لکه کو بخت آن کشت چمنستان کویا آن شام و صحرای است سرد شد اش از فروخته اندر نقل</p>	<p>زاله بارید چنان بطف دشت و جل قیر کون ابر به اوج ست زمین سما از دم بر و پوشید سمن در سنجاب</p>
--	--

۱۰۰ فصل پنجم در بیان خجالت
۱۰۱ و انبوه خجالت
۱۰۲ از زبان نام
۱۰۳ تصاویر و تزیینات
۱۰۴ ملکات مختلفه
۱۰۵ سبک و سبک
۱۰۶ و سبک و سبک
۱۰۷ و سبک و سبک
۱۰۸ و سبک و سبک
۱۰۹ و سبک و سبک
۱۱۰ و سبک و سبک

دوای کرم اور کشت
بریان جان
صف عماره بی همیشه
بریان قلع
بیا جمعه نیکو
نیم از این است

سند روی ست بر کز آبی سیت^{۱۵}

کرده قره بر دین کرسن به طحل^{۱۶}

سینه زمره شازر می کان^{۱۷}

که بکار نمایان شد آشوب^{۱۸}

اثری از خط و قلم شهنشاه^{۱۹}

قره عین جیاصره اسرار^{۲۰}

به نخل نور ازل شمس ملل نجم^{۲۱}

فخر کل غیث مان لریش من مل^{۲۲}

احمد حامد محمود نبی مل^{۲۳}

نازنینا چین بدل جاسنه^{۲۴}

بسکه روید خندان رخا رجا^{۲۵}

افسر لاله بر بود از افغان^{۲۶}

روز موعود رسیدت مکر دیتی^{۲۷}

یا نموده است قضا از پی تنبیه^{۲۸}

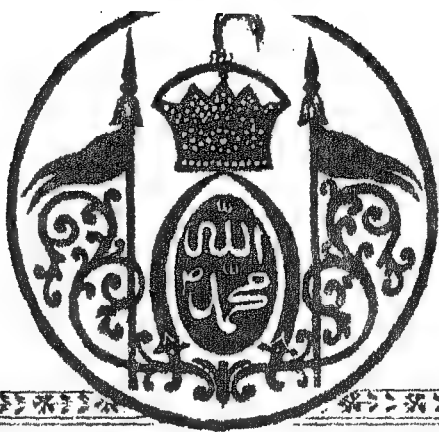
دوره بحر طاعنه سیما صفا^{۲۹}

گمف دین شیر عشق دین^{۳۰}

محرر بد ظفر حسد نعم شمس^{۳۱}

ماهی نقش ستم ماه در شان^{۳۲}

سند روی ست بر کز آبی سیت
کرده قره بر دین کرسن به طحل
سینه زمره شازر می کان
که بکار نمایان شد آشوب
اثری از خط و قلم شهنشاه
قره عین جیاصره اسرار
به نخل نور ازل شمس ملل نجم
فخر کل غیث مان لریش من مل
احمد حامد محمود نبی مل
نازنینا چین بدل جاسنه
بسکه روید خندان رخا رجا
افسر لاله بر بود از افغان
روز موعود رسیدت مکر دیتی
یا نموده است قضا از پی تنبیه
دوره بحر طاعنه سیما صفا
گمف دین شیر عشق دین
محرر بد ظفر حسد نعم شمس
ماهی نقش ستم ماه در شان
۵۶
فهرست
کتابخانه
موزه
تاریخ
و جغرافیه
ایران
مجلس
تاریخ
و جغرافیه
ایران
مجلس
تاریخ
و جغرافیه
ایران
مجلس

بخلافتش عمر شمس غایتدیک

افیشش کر افشا بدہیتی خندا

مہرچراہیت فرشتہ قمر شام بہ

محرم ایش بدیل روز و وار بفلک

دست او بسته علی چون انزل علم

کر کیا اسپر ۹۹ پر حسا ۹۹

اف پی دی جی دی کہ بر آج

طوطی طبع تو نخب اک سخن کو شمع

اے ساتھی نہی تو چنان عشوہ و

زولائش دل چون آئینہ منہ پیل

پاک شہزادوں کی شہزادیاں

شعبہ بصری و جاش صفحہ ۱۱۱

چہرہ نمبر ۱۵۱۱ چرخ شمس و قمر

جلوہ شاہدِ کمین شہزادِ رحیم

سکاکِ خویش نباید ز خطِ او بر اطلول

کس ندیدست همانند ترا خراج

آبِ کوثر بچکانست ز شحمِ خطل

لشکر بھر حسان و دروغاری

کُل کویت شود ابر و سَمه ابروی سَمبل

بھرتنیہ نفاقی اکرا سنک جہل

آفتابی ست کہ یک عمر ماندہ بہر گل

پیشتر ہو پستہ ہر دست اجل

روح تا خسر نیاید بجهان هیچ محل

استخوانهای عذی خرد و رسته

نورِ عودیت پی سر نہ نصرت

در کاوش بر مش خواب لطیف مغل

لا اله سواه وكم كبدان البزبل

محرم الحرام آیہ فی تفسیر

خلفه خرم اصبلا ب روتاوم

نہیں تریب کمر خنجر فرور

تخلیه عمر عدوی تو سبیل تربیت

عکس تندیش کند و تن کاین

از دہائیت بہانہ کشمہما سان

روح حلی تو در چشم و میل

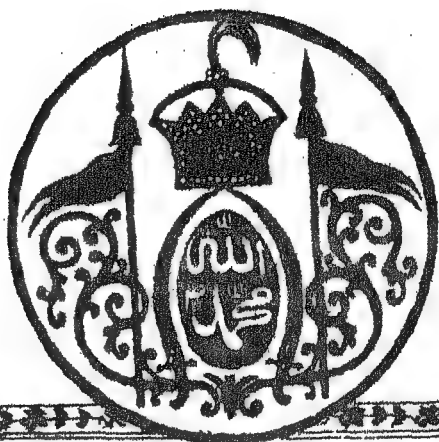
و خوش آمد بوقت که پریشان نشود

رق و ش عقل تک اندیشه و ش

له ستم اسم معلول
 از اسم معلوم یعنی سودن که مشتق
 است از سود یعنی بدست خواهد نوشت
 و در آن
 معنی بقیل و بر
 نامی که در کعبه بود و در
 صلب اصحاب با خود جمع
 است و در آن زمان آباد و جلالت
 عیانت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

و دم حجت بزین رت می منزل	وقت فتن بکشت سکل و معانی
گرفت زلزله از ضربش و اسفل	اثر ناله قیس از دل لیلی برو
بسر آید شش از یکجا یک فصل	زرقایش چو از لال سوا لی سنا
بر نسر فلکی بجاک کشاید چنگل	آن خدیوی که ز عون تو پی صیای
عرش از کرسی قصی تو بر زمین اسفل	لا مکان پیش شهبستان پیچیده
ایشان باخت طایم این مفتی	شیره کاخ رسیع تو چو مرغان چهر
در نظر خوار ترا ز عتده مالا نخل	دخف و تو کو هر به نماید مانا
حق بخردی اگر از ذات تو شرعی	ماندی تا به ابد سر احدی تحصیل
تا بر نسر و حتی از دعوت غیبتی شعل	غیرت وادی این شن این تیره باط

کتاب
تاریخ
سلطان
محمود
شاه
قاجار
جلد
اول
صفحه
۵۹

۵۹
قلی خضر اول
سروای کوه درخشا
سنت قل کینای
از سنت آسمان است ۱۲

کبریا تو شمس قشقه شمس دین

بقنادیل مه مهر نیکرندیل

که پرندین فلک کشته بسا عمل

ز آنکه پیدایش ده کس چو تونی از

که شدم نوید از کثرت از رو

صد نه فکر و جور مرض درو

بدل خسته من خسته صد کوی

سی تو دانی که امیدت نه بر آید

آرزوی تو بر آید به عجب لابل

سن دیر شود کعب انسان ملک

کشته شمس که زور کاه تو بیدار

بدر فکرت زایوان تو فراتر

ای عجیب چه تشبیه و نم ذات

توت ضعف مرا ساخت چه چرخ

رحم کن رحم که تا چند کشد جان

بنوالتو که افتاد ز بیداد

بله نواب ممدوح مشونا

که دعایت با جابت سدنیک

بیت شمس

جاست

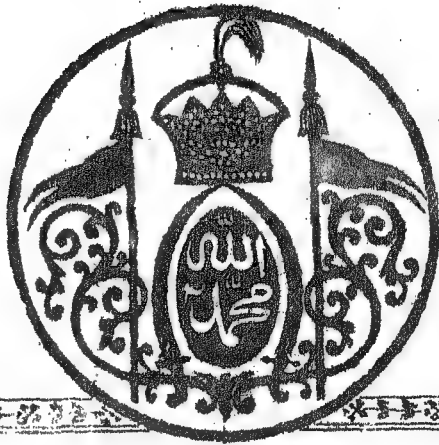
مجان

بر آن جان

بسی

ش

چشمه جنان
سطق شریک

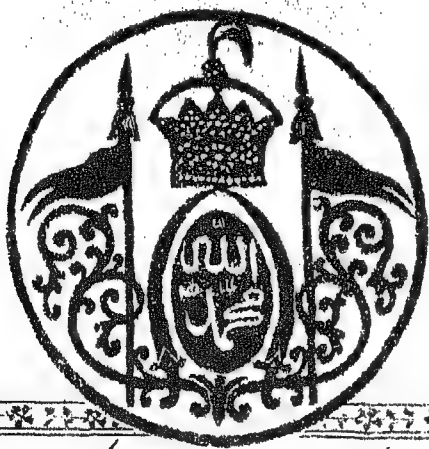
چشمه خود بدینه بفرست و برد	دست خود بهر دو عابر در حق و عمل
تا دهر زلف قمر پوشش میم جان بخش	تا کشد پرده ز رخ شاکه حسن عمل
صد جهان خلق نماید چو خلاق	از تو تمییل پذیرند بعلم و بعمل

روح امیر المومنین حضرت ابابکر صدیق رضی الله تعالی عنه

خا و حند یو کرد و چو دریا تهر تمام	آمد به جملہ کاه فلک نو عروس شام
مه بر شست آنکه بر نقره خاک جی	باشکر نجوم بصدر تهر و تاشام
تا زد چنان که شکر مومین شقیما	زانکه تو ماخت فوج ضیاء بر سر ظلام
انیمیا ی تابش انوار بر گرفت	صدید ان آسمان شیه کل سیم خام
از بکه کشت جلوه فلک شمس	تا بید طور کحلی چون کنب در خام

چشمه جنان
سطق شریک

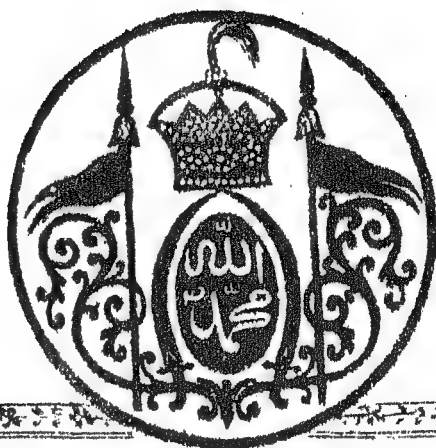
از بار بارغ و باغ سما نجا ک سخت
از بنم شبانه نم آلوده چین
شد چرخ در حلق و حلق چون بساط
در غنچه لب تو نهان حسامی
زان غنچه بوسکی ده زان سر زنی
آن آب تشین مصفای نعل
آن قمر قف کن چو یزید در ده
آن می که قطره فرشته اطفال شیر
آن روح ویر سال که گریه آن

شانِ شکوفهایِ جانی ز آبشام
مُرکوم گشته بادِ صبارا مکرشام
وقتِ نشاطِ مستانِ ای تمام
وز سر و کوششِ تو عیان نموده تمام
زان پس شرابِ نابِ تو فکرم حجام
آرام جان و قوتِ دل و قوتِ شام
کرد و ز نورِ جلاوه او عقلِ مشام
آید بر قص در بر و انغوشِ شبام
باد آورده بیستم مرست با شام

۱۵۰
از خندیدن
۱۵۱
دارد منتخب
۱۵۲
از خندیدن

ج علی بن ابی حمزہ زید و یحییٰ
جع طبرستان الکاسه مغرب
تانی ج علی بن نعم اول فرخ
عبادت خلق الله جابر
مردق انفس

[illegible]

آن می که می نگویید او را زوئی سر
یعنی حقیق صاف لای کسی ده
دیهم فقر و تاج خلافت شیرین
عنوان نسرود بدو نه سر خطا کم
زیب حطیم عالم و حیا کعبه ی
طیاره محیط شرف لکرتوفا
دستور اولین سول و ستیغ
آن داویریکه چون بخلافت قدم نه
جوشان شدی حمی آب نواش ^{اض}حج

اُم الْخَلِیْثِ مُوْکُوْیْ مَحْتَبِ حَرَامِ
 کایزد بصوت او بی شکست ^{مکلام}
 مَبْحُوْقِ عَزُوْطِ شَرَفِ اَقْصِیْ عِلْمِ ^{۵۳}
 طغرای جاه و شوکت و سیاحت ^{تظام}
 شمعِ حَرِیْمِ مَحْبُوْطِ عِلْمِ قَبْلَهٗ کَرَامِ
 عمانِ جاه و دولت و مینوع ^{۵۴} احترام
 بوجهِ صَادِقِ زَمَنِ مُنَاقِ اَنَا
 بقصدِ طُغْیَانِ فِتْنَهٗ اَبْغُوْشِ اَنْطَا
 قارونِ ثَنَالِ مَاهِ بَکَرِ دُوْنِ دِیْ حَیَا

۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

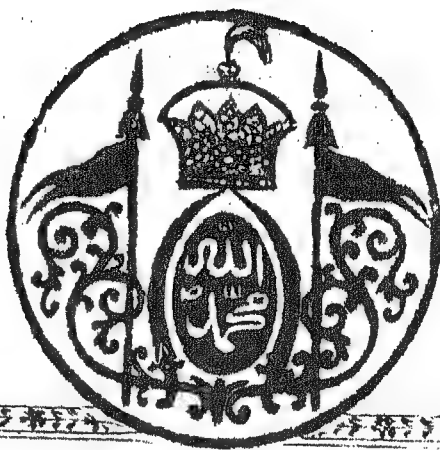

آن سنک اسوی که بلشش شود	آید کعبه بر در او بجزر استدام
کر بوی خلق او برسد مشاتم	ریزد چو آسوی خستی مشک در تنام
نخ بآن خنیت کردون مثال	کوار است شبح از مه واکه کشان
ووه چه اشبهی رتندی خوری	از ارض قضانت ده میچاهام
چون فکر بس سبک و چون عقل دور	چون هم تند چیست پادشاه تنگام
چرخ وقت کردش ارضی است و ثبات	برقی ست در کاپو و بادی در خیم
صرصر جبت خیزوی آفتاب کی	دریاز سر و شش روانی گرفته ام
در دم ز عیشش مقام دنیای	کر دست پاک تو نه کشد از او بجم
آن رستمی که روز و غا در مصاف	چون طفل فی سواره نمایند از او سام

این شعر از
شاعر نامش
نمیباشد
بلکه از
شاعر دیگری
است

این شعر از
شاعر نامش
نمیباشد
بلکه از
شاعر دیگری
است

از نعره تو نطفه دشمن لطن ام
در دست حق پرست تو شیعیست

در حیرتم که لازم و ملزوم چون
بی آب و دانه گشته حریفان رو

چون بود و چون پس حرون پس
نسر فلک نیار و بر سر پید

بی جوشش لای تو موهای کن
بجلاج و سر باز و اگر بازی

در قصر احشام تو از عرش ساین

ز انسان بد رود که عرق از ریه
المان نک و پاک کخز مردین

یا بد چو حیم و صوت تنغش انقسام
زین و گرفت شکل هلال صیام

از حکماشان نمودند اورب کما
تا تیر و خنجر تو بر دانه است

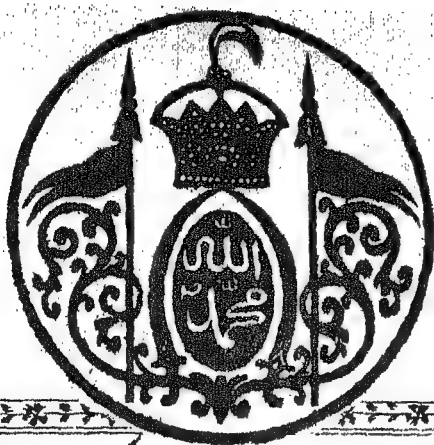
اجساد دشمنان ترا صوت هوا
عقل تو ز فسون جویید چو

بر باب احترام تو از بهمان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الطاهر الطيب
الطاهر الطيب
الطاهر الطيب

تأليف
کتابخانه
مخطوطات
کتابخانه
مخطوطات
کتابخانه
مخطوطات

نخواستید او دین هر سه را صحیح و نرم
 از بهر دفع چشم بد از کیسوی تنیان
 آن کیست که ز سخای محروم بماند
 ریزد کلاب فضل تو بر روی انبیا
 باشد که این مدح سراسر تو نیز زد
 روزی بلطف مهر بجایش نظر
 تو سرور جهانی و نواب تو
 تا عشو را بغارت جانها نیشی
 تا دلکش ست خن خوابان عیشی
 بیند اگر کسی رخ خوب تو در نما
 مشاطه نوال تو بر رخ کشید
 کو آن کسی که نیست جو تو نشاد
 بار دسحاب بدل تو بر رخ خاص
 کرد و ز رحمت و کرمیت فایز المرام
 تا همش ز رخت و شرم کسیر و انتقام
 بر آستان دولت تو کمترین غلام
 تا غمزه ره برون لهاستیم
 آرد ز تار زلف بتان با صبا

این شعر را
 تیر با نظم و قافیه
 رای همه آواز میب
 بر زبان میارند
 و لام غنیه
 مشکیند سینه
 و دل که بر رخ
 بهر و طالع
 و زلف با حسن آرا

شعر در مدح
 و شکر و ثناء
 بر آن صاحب
 و عفو و رحمت
 و عفو و رحمت
 و عفو و رحمت
 و عفو و رحمت

اعزاز تو چو تبری باد لایزال	نخست چو ذات پاک خدا باد لایزال
خلاق جسم و جان بسر رویت	سرشام و باد و فرستد و صدام

منقبت مایه المومنین اسد الغالب علی بن سبطانی علیهما السلام

کل غدار نو بهار ان جلوه گشت و جهان	می سزد و ناله اگر ضیوان چو میل جهان
نو بهار آمد عجب نبود که چون امطر	باد و خگر یار و ریش برک رزان
نو بهار آمد کنون از کثرت عیش و نشاط	جای زمره ز سره خیزانند نهال کلستان
نو بهار آمد شگفتی نیست که بهر بیکه	باد و ریزان گشت اندر غریبه سیاهان
دور نبود از فیوض باد و نوری که	سر شد از بل ماتم شاخ و برگ عصفرا
توده عود قماری سوخت و دنا	تایمی بر کشاد و غنجا صد طردان

کتابخانه
مجلس
تبریز

کتابخانه
مجلس
تبریز

کتابخانه
مجلس
تبریز

کتابخانه
مجلس
تبریز

کرد و دبا صاحب برآورد برترین
 تیر باران بلا کر چرخ باد بکشت
 فصل بوسلمون زیر چنان چمن
 این چو صوفی دلق رنگاز ناست
 اشک نیرد و امق ابر بھاری از
 سخن داودی صوت با کشت
 از ورودن و دین شایطه خرم
 پیچورلف لستان پر سحر و تاب
 سبزه شاداب بر تن لباس عری

لاله زاری از شرار سونستان ^{از دین} جان
زانکه برستی پرنده ابر شد برکت ^{تین}
ابر ز کین جلوه کردید از نو کوهر ^ن
وان چوستان قمر آشفتم سیاه ^{نشان}
می چهره زاری از زشت ترین ^{ان} دامن
از صدای مرغ صبح و از نوای ^{به بن} رجا
داد ابحا هر شه راحل های پرنیا ^ن
کیسوی لبلا ب دوش نحال ^ن ابر
غنچه خویند را در ^ن سیم ^ن پرنیا

[illegible]

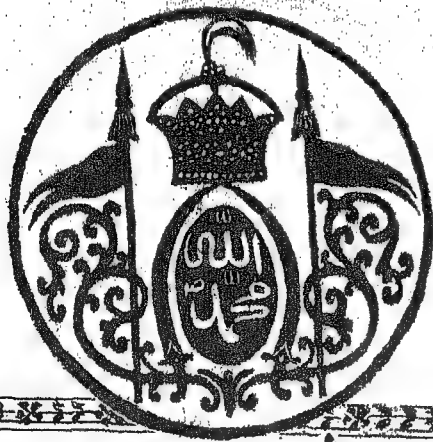

یا سَمِ اعْکَسِ شَفِیقِ لَآلِهْ زَوَاقِعِ یَاقُوتِ
اَبِیْضِیْقِ بَیْطِ مَکْنِ کَوْنِ شَهِرِ بَایْزِیْدِ
خُصْرُفِ زَنَنْدِ نَوْرُ زَبَاجِیْ بَیْطِ
اَزْ مَلاَئِکَیْ بِرِیْنِکِ رِقَابِ شَیْخِ
اَبِیْ کَاجِیْ زَنَکِ نِیْسَانِ بَرِ فَلَکِ
شَهِرِ نَبِیْ مَلِکِ جِبرَاتِ حِصْنِ اَبِیْ رَحْمِ
بَیْطِ نَخْتِ خِلَافَتِ سَامِ مِضْمَارِ
رَافِعِ اَعْلَامِ عِرفَانِ دَافِعِ اسْتِقامِ
بَیْطِ اَیْ حِلْمِ دِجْرَاتِ مَنتَهَیْ فِجَافِ

آبِ آتش کوزه است و آتشِ عنبر و خا
مرغزارِ دشت را بخشد زین طلیا
منهزم فرمودیش و سیاه مهر کا
بادلِ چون سپهر انداخت و خا
چون غبارِ موکبِ شامشبه حم سا
مسجدِ اقصایِ عرفان کعبه امروا
خسر و آفاقِ کبیر و تسم خیر سا
جامعِ بنیانِ کعبه و شافعِ اسلامیا
مطلعِ دیوانِ کعبه و بیتِ عرفو سا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

نوکل فردوس مستی نو نهال کن فغان
 کو کبر بر علاینبوع پروا منان
 شاه مژان ساقی کوثر الماس جان
 وقت پیا اولین صدمه آخر زمان
 پدید سوز و کلوگاه دل فغفور خان
 مهچہ زرین درفش فوج او حوران
 فتنه از خواب کران سر زبازو جان
 سیرکی چون بلبل سدره ثنویان
 وز موی کز او شمشیر کمر سلیمان

نوبہا حسد عرفان نو بر مینوی شمع
 شمشیر طوفان مجسم کبر علم و وقار
 ایکہ تاز لا قتی جریس اوج اتقا
 آنکہ نشاند حسام و سحر اور و برید
 حلقہ پیکان کشت ز برق ترخان خورشید
 قد موزون لوی عکس طوبی تار
 از نسیب عدل انصافش عجب بود اگر
 کہ سوال مدح او سازند از آلاان و
 از دوشش چو کلام از دم ناپرسید

ای بیغم نغم
 شمشیر
 من خان بون
 یکستان این
 معوق
 حکم و حکم
 پرست جان

ای لالان جمال
 بقی نکل
 من بزم
 شمشیر
 فتنه
 شمشیر
 فتنه

کسی کیرد ز روح بنجر و در آخر
 شستی قهرش اگر لنگر زند و بخرم
 سمت او نام حاتم کرده از آفاق
 ای خدیوی که نیست علی تو بکدی
 ذات تو در سر دالم هر چه بسته
 مردمان است که امری بای تو
 سقف ایوان ترا باید فدا و کس
 در جریمت عقد پیرین جابر بلورین^{۴۳}
 چو کی حشمت تو موسی عمران^{۴۴} صفت

کرهای شکتش کرد عالم پریشان
 موج طوفان قضا بر خیزد از خون^{۴۵}
 جرش نکند آسته از پورستان^{۴۶}
 بی خطر و پنجه شهباز کیر آشیان
 جز نظیر خود که اول کشته بی نام نشان
 نطفه بگیرد و جالب ترین پروان
 کنبه قصر ترا نوبت قباب^{۴۷} فدا
 در سرائت مهر خاور نشتر کوهر نشان
 قلندر در بارگاه تو سلیمان آستان^{۴۸}

۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸

۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰

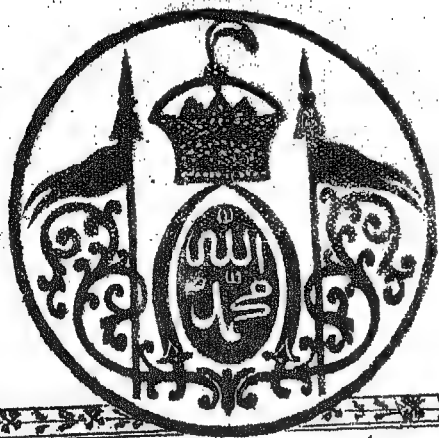
کربلی ناکشادی از علم که تنی درام
 بجز اعدای بعیت نقش بنکاف و نون
 که شود محراب کعبه که در بیت^{البعیت}
 قطع سازد مشرکان را ذوالفقار^{میاد}
 رحم تو آن مهر یکسیر خشان^{انیا}
 دل زین کابوت ماله ستم^{عنا}
 نخله ماله غبارش بر رخ خنده^{ماه}
 سم او در خون اسد چار مهر اندر^{شفیق}
 خبر دم غنبرش میخپس کانی یزد

منطق را میبکشت عارض عفت^{اللسان}
 نوحه مرک جوانی میفرستد امغان
 چون بگاه رمی گیری چله حاجی^{کما}
 بر دزد دل بسته امید وصل شقان
 خشم تو آن برق بتار عدوس^{افسان}
 ز کسین چشم منقشه طره و نبل^{عنا}
 نور می خشد بحام او بسک^{کشتان}
 پیکرش در صفت چون ستم^{مقتضی}
 بحر اسود موج بنر و سواد و گون

مع تشنه بندگان
 خون مرده از دستان
 بر خیال است
 بر لبیت بیعتی
 کعبه منی غنم آن خانه
 بجهت پاک از راه
 رسته از غرق
 وفان دست
 غلطان
 نغمه

مع جانی گمان دوا
 از سخنان که در عالم گشته
 بنامت نیست رایانه
 بر آن بستان
 مع جانی گمان دوا
 از سخنان که در عالم گشته
 بنامت نیست رایانه
 بر آن بستان

رخنه باد تن نوک سیاه شد آن کز
عقاب
تیرها گشت از برای صید مرغ جان
از خدنگ و ناچ و سپهر و حسرت و
انقراض شد تا در تیره تو زنده
افعی چنان کند از بکشد عینا
از عواید و بوق و شرف و بل و نصرت
عشرت آباد جهان که چون پند
منهرم گشتند و پایان جنات این
شد بغارت اشترجی قطار اندر

جویها و جسم از سیلان مغر استخوان
نیز با گردید بکوی سرا با صبا
وز حسام و خنجر و خنجر و پیر و پیر و پیر و پیر
یا و دم اللات مضطرب از فکات و
چون کان جسم کشید و قطع حیوان
پنبه از خورشید و کوش کرده آسمان
کافران از عتبه و مسلمان از افغان
شد سپاه غازیان از فتح و نصرت کاین
نهت و داسپ تازی کاروان کاین

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

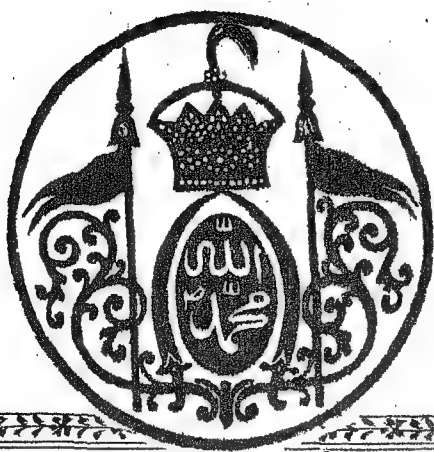

هه در توده یا قوت صره سیم نو
 هم کنیزان مسلسل طره آهنگ
 بسکه در تاور که شد حل پلان سیم
 پادشاهان آن توفی کرد دست بآ
 از زمان زید اگر بخت خود ناز
 جلوه می افکند شمشیرت اگر روز
 که نبودی شاخسار نیز های شکر
 مار را افکند خشم تو جسد آزار
 کمتر نیه خادمت بخشید تخت خیر

کو سرین شکوه و سیمینه لکن بینه خون
 هم و شاقان مشعشع عارض غنچه
 رایگان فت آبرو و شان کنج شکان
 چون کف سائل تھی شد محزون پای
 در جهان پیدا نماید چون فی صفا
 تا ابد کانی شتی صلت جسم روان
 و اتمامی ماند سب از ظفر فی آشیان
 خلد رخسید خلق تو بهار جاوان
 کمتر نیه چاکرت بود ایل سیم

در توده یا قوت صره سیم نو
 هم کنیزان مسلسل طره آهنگ
 بسکه در تاور که شد حل پلان سیم
 پادشاهان آن توفی کرد دست بآ
 از زمان زید اگر بخت خود ناز
 جلوه می افکند شمشیرت اگر روز
 که نبودی شاخسار نیز های شکر
 مار را افکند خشم تو جسد آزار
 کمتر نیه خادمت بخشید تخت خیر
 کو سرین شکوه و سیمینه لکن بینه خون
 هم و شاقان مشعشع عارض غنچه
 رایگان فت آبرو و شان کنج شکان
 چون کف سائل تھی شد محزون پای
 در جهان پیدا نماید چون فی صفا
 تا ابد کانی شتی صلت جسم روان
 و اتمامی ماند سب از ظفر فی آشیان
 خلد رخسید خلق تو بهار جاوان
 کمتر نیه چاکرت بود ایل سیم

از عدم این شانه زده سرگزیده عیان	کر بودی ات پکت جلوه آشی
علم و حلم و بذل و فضل و عزم و جزم و عزم	جاه خرم و فرو جو و وسوسه خلق و عقل و فهم
خامه طایوسانه رقصان شود اندیشه	گاه تحریر صفات از و فوری
وین نم کز در و عزم چون ال میام	آن توئی کت رستم چرخ برین دیده
وین نم کاندز متاع خویش دارم صید	آن توئی کت یایه سرد جهان بشد
می نیمنم جز درت باب تصور قصر	می نکویم جز شایسته از و فوری
می ندارم محاکس را غیر درخت سیمان	از و فوری عشق تو در خانه پر نور
تا کی اندوه مهمان باشد من میربان	دعوتم کن از نعیم عیش و عشرت با علی
کشته ام چون یای بی آب برشته	از هجوم کلفت امراض و آشوب کمر

له نوان باقیمانده
و خیزد و کز فتنه
بخش را

اولین نسخه از این کتاب
در کتابخانه

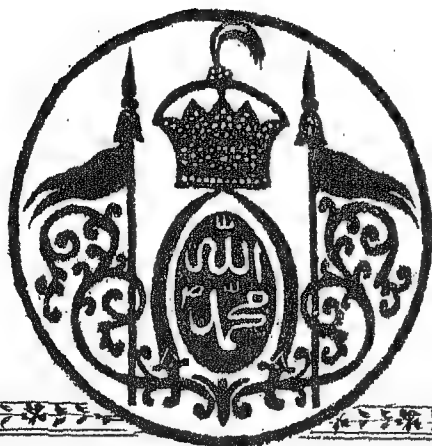
آنچه با سلمان یار شست از ن که و
 تا نمایان باشد این چارچرخ از چرخ
 چاکس آید مشیت سرگزشت این چرخ
 بکند تا خن و در کج لب خوبان
 تا که باشد نوع و س عرو یکین این
 تا بدین سیه تاست بخون شقیبا
 کاشن سر سبز مینو و ستانت مقام
 لافقی الاعلی لا سیف الا و
 نیست جوان و کزات خن علی کرم و نه سیف کز و القمار
 صحت و قبال و جاه و جوان

کن بحق مدح سنج خسته جان و دمان
 خنده از لب نور از رخ چنین منوحم
 تاج کسری تحت خاقان طبل قیصر چرخ
 تا که باشد شادان از لب پنهان
 تا که باشد سر و دود ملک و دولت
 چون می بالید دندان یعلی پان
 حفره تار یک و دوتج حاسد بیکان
 از ازل تا خسر باشد ز غم که زیبان
 انقدر بخشی که ناید هیچ در و هم کمان

۵۴
 مانی و بای سوز
 بنی خنیر بیان
 ۵۵

۵۵
 خنیر با هم کمان

منقبتا جهان جهانیاں وزیر اسحاق علی محمد دین صاحب الامر و علی رضا

سید عشق رحیم بروج آینه کن

فکند برنج کستی پر پند پر قلم

چنانکہ زنگ زرخسار عاشق

منو و صد ششم نکاتِ بیل و بیلو

آلہ ماہ و کواکب چو مخزن قیام

شعنه ساخت سراج حجره و و

گرفت بخیر و نور محراب کائنات

نہفت روپہ نقاب خادو صد خاتون

عَلَى الصَّبَاحِ كَهَيِّتِ نَحْنُ كَرْنِ فَيَكُونُ

مشاطہ قد از تاب آفتاب و شفق

نماره کردنیہ از کو اعینہ

خدیو روم بک جنبش طلوع صبح

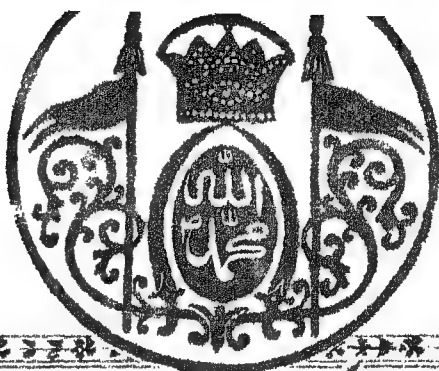
بیتیرہ قصیرم خست نہاں کون

فیسیم عطر دم و شب بنم کلاب

بِسْمِ شِقِّ بَیْتِ مَن مِثْلِ مَنَا

شکستہ جبرک جنور و سرور شاہ جید

[illegible]

بتافت اغرف قیر روی کورنی
 بسیره زارِ مطر از قطره هاشنم
 به سخن باربدی بیلان شایست
 با شتر از نسیم سببتم ناکه
 حریف نوم شسته صفوف غنیمت
 نمکین جیهه انقش کیر یو و سطره
 تکلم لب جان بخش و یحسان
 پیچ آرقم خونخواره اش تنم سدا
 کوب غازه و نمود و جاک لعلش

و بطین علق موسی نموده سر سرون
 فکنده لولوی لالا بقرش سطره
 و مین بروم داود صد نر افسون
 ز خواب ناکشاده و نور کسکون
 خار دوش پرشیده لف غالیه
 قین عارش آمده نر افسون
 نگاه عیبه صیاد و یک فلک فسون
 به نیش عقریب حراره اش دلم سون
 ضیای دمر منور لالی کنون

۱۰۰ غرض از این کتاب
 ۱۰۱ غرض از این کتاب
 ۱۰۲ غرض از این کتاب
 ۱۰۳ غرض از این کتاب
 ۱۰۴ غرض از این کتاب
 ۱۰۵ غرض از این کتاب
 ۱۰۶ غرض از این کتاب
 ۱۰۷ غرض از این کتاب
 ۱۰۸ غرض از این کتاب
 ۱۰۹ غرض از این کتاب
 ۱۱۰ غرض از این کتاب
 ۱۱۱ غرض از این کتاب
 ۱۱۲ غرض از این کتاب
 ۱۱۳ غرض از این کتاب
 ۱۱۴ غرض از این کتاب
 ۱۱۵ غرض از این کتاب
 ۱۱۶ غرض از این کتاب
 ۱۱۷ غرض از این کتاب
 ۱۱۸ غرض از این کتاب
 ۱۱۹ غرض از این کتاب
 ۱۲۰ غرض از این کتاب

خطاب کردین با عتاب کوناگون
 چه گفت گفت که این هشتاک این
 بزین چنانکه و سزا زک و تار و قانو
 به نغمه که بحسب از ان زجاها مو
 بیک و تیره سپندار کردش کون
 بدان رسید که جانم رسد تن برین
 بنای نوش شستم ساعت مین
 که ست روح فاطون این بل
 چکد شراب بر زور شاخ امیر

چو تیر ارشد از جنت صداع خا
 چه گفت گفت که می خیز و زود
 بیار میوه و مینا و باد و ساغر
 بنوش راح مصفا و لعل آفرین
 مین و خط و صان و مین
 ز پس شتاب زده بودم ز پی فوا
 ز جای ختم و سامان شش که جم
 پایله و ادش از خنب خون علی
 موثر یک چو نیرد قطره اش برین

صداع اول
 صداع دوم
 صداع سوم
 صداع چهارم
 صداع پنجم
 صداع ششم
 صداع هفتم
 صداع هشتم
 صداع نهم
 صداع دهم

سازیت سرور و فرنگ
 ازین آگاه تار و پودن باره
 تار و پودن جان و روح
 تار و پودن عین و غایت
 تار و پودن جان و جان
 تار و پودن جان و جان
 تار و پودن جان و جان
 تار و پودن جان و جان
 تار و پودن جان و جان
 تار و پودن جان و جان

مقوی تن زار و متقی اعضا
 اگر زور وی آن جبر میپسید کمی
 من از برای صبوحی دنیست او
 پس آن کشیدن ساغر چو پست
 گذشت فرق خیالم ز ساق ریح
 نظاره کردم چون وی حوریان
 تبارک الله از آن معنی لطیف و قتی
 که بود چون شهب تابناک جلوه
 ویرجیم شمشیر متنی متناوبه

مخفیل موش حواس نریل کر و بخت
 نمی نشست نجم نمول فلاح
 بسته تیرش آوند چانه من
 کشاد چهره هنر ان حقائق مخرو
 رسید پای طلب بر تبارک تبارک
 درون کسوت الفاظ صوت
 تبارک الله از آن لفظ آبر
 که بود مثل مدح حسد یو کن فیکو
 وزیر شاه نشان شهنشاه

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام
 علی سیدنا محمد
 وعلی آله الطاهرین
 أجمعین

بعد قاف لازم کند
 سزاوار برهان جام
 دماوند قاف
 ربان بیا
 شایسته جامه جو ناز
 مطلق شمس برانجام

به بشپو آنی او ثابت و تسلیم کنون

برن جند کد چون شرار از کانون

از وزمانه ز آشوب فتنه بامان

اجنه سر نخشد از حباب های بطون

مذاق آب خن در عصاره یون

که نقش زو سیراب عدم و سوره نون

قرار مردک چشم در میان جوجون

کهی نیز دانی ز کاسه وارون

ز باد که ز تو دور و در اشاعت طعون

امام مهدی مادی که دین ختم سل

شهی از پی ترحیب شرع او زرد شبت

از و جهان ستمهای و در دست

وز و چو صرصره فرش به نطفه سیری

به آبیاری انعام او سودید

مسکینه ساحتش بجنع او نام

پیر بدتش در صف دشمنان یمنی

ایا کسی که بیا و قار و کینیت

ز برق تیغ تو در چشم خور و پید

له یستونی انشی
اعانت و طاعت چنان
ببینی پشت و پناه و معاون
بر جانی لایق غایت علی
بجانبه بگو اول و ک
نویسید و فون حج و خانی
چو کرد شکم بامان
به بگویند بخت و جیب

۸۶
بجانبه بگو اول و ک
نویسید و فون حج و خانی
چو کرد شکم بامان
به بگویند بخت و جیب
کهی نیز دانی ز کاسه وارون
ز باد که ز تو دور و در اشاعت طعون
کرام غایت

دش نیر شمشیر تو بر و نیز بر

بضرب گرز تو ریز و محال گمنام

زی ستانه جامت که غیر اعظم

بود کند در بخت تبت جم ملاک

جال لیلی کلکت اگر به بین تیر

خیال نهب شبنجون عسکر قدرت

ز قطره قطره جبهه یچمان شمر ایم

صانع کمال کثرت سستی چو سر زو از

نقوش وصف تو سر لوح سویت

پر کند صفت در ما صفوت

بیزیر سقف فلک که بود نزار ستون

شود شبانه بمغرب ای جن کنون

کمند جلال تو شعلت بفرافید

کمانه پشت شود و میجو قالب مجنون

رباید از دل رو به قرار و سکون

رو چو آتش عتف تو دیکان جبین

جمال حدت و تضرید بر تو شد

رقوم مدح تو طغری عتف

کمال صفوت

بیزیر سقف

شود شبانه

کمند جلال

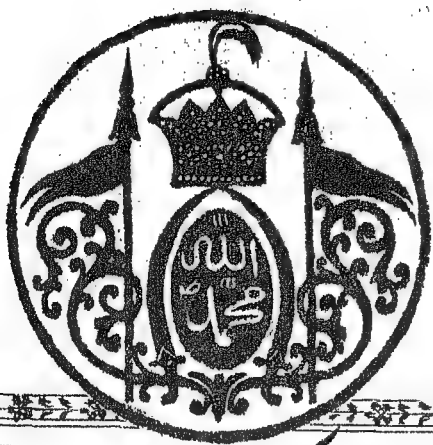

کمال صفوت

بیزیر سقف

شود شبانه

کمند جلال

توجه تو ضعیفان کرب امین

بود ز عدل تو سلوک صلیف قرون

بگوید چرخ سمس و میون حرم

رود چونوک خیاطی بجله کسوف

شود مقابل حش بشی الله ابوع

شود بزرگ ترازو دهن آسمون

که مضمرست بقلب تو حکمت بان

که مست مشت اقی بدست مین

شد بهت سوی تو ام خضر شوق سمن

ترحم تو شیعیان در درازنک

شود ز بدل تو ثروت هی پروان

باشبت ندیم سستی از ان بود

نمان رخ تو در جوف رینین چنان

اگر بکوشه شیمی خط مکنی لطیف

فتد چو عکس کف دست تو فوسفه غر

چرا نباشی ناسب مناسبت خیر

از ان خدای بدست تو سید پنداش

بزرگوار اعشش رفیع مجد و علا

خاتون
دعای
سکوت
نصف
قرون
در
دل
شده
چون
نشان

شده
چون
نشان
دعای
سکوت
نصف
قرون
در
دل
شده
چون
نشان

ز دم بدست تو نایده و دست
دعای خیر لب را بحق من خاک
بروز شمع شفیع هم شوازه کمال
چگونه بخند و محبت به بیان یک
محال است کمال مدح تو آن
هماره تا که پرزادگان قائم پیش
مقام تا که یالند خون عاشق را
شمس جباه و جلال کمینہ خاموش
کشند طالع خصم تر بحکم قدر

کواهست بین واقف و زبون
 شوم بعیش محله فیض تو مقرون
 که تا ابو دجا هم ز لطف تو بمن
 مخدرات صفات بود ز افزون
 که مدح ختم کنم بر دعای اکسون
 کشد بر سر خویش که بر کون
 خامشایب با خراک این آگون
 بود از صدمات کسوف و نقصون
 شکوچیان تضاد شکنج نیکون

۱۰۰

10

۱۰۰

بہارِ نبوی

100

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰

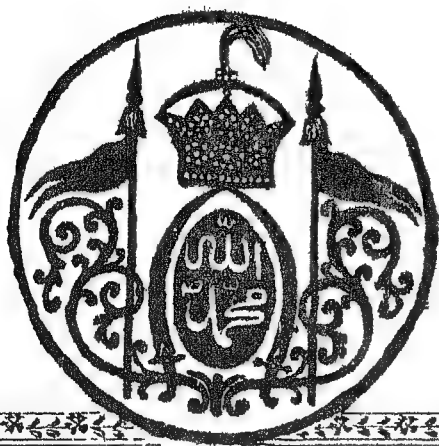
3

پیشکش

ان کے لئے

مده ز دست عثمان طریقه	مخون سلام کن عرض باد بختاب
-----------------------	----------------------------

در منقبت حضرت امام تقی علیہ السلام

سازى ندانم تا كجا كلكشيت پ

تاکہ نہانی لاغما دروہل پانستہ

مالی بعارض خان از لاله ورد

نما کی زبوی نور و کل غنیمت وجودین آمست

کای باکخاف ظلہ تعالیٰ رقصہ شوقی شریک

کامیاب سے اور بکریں اور گائے چاگن

کلمہ شہادہ

وہابیوں کی طرف سے

تأیید ای باب و صبا نظام سید

تاکى دوى لښمنا تاکى دوى دريا

ناکی کشی خمبازة در زرتا کاف

تا کہ در روح را حرم عطیہ اندون

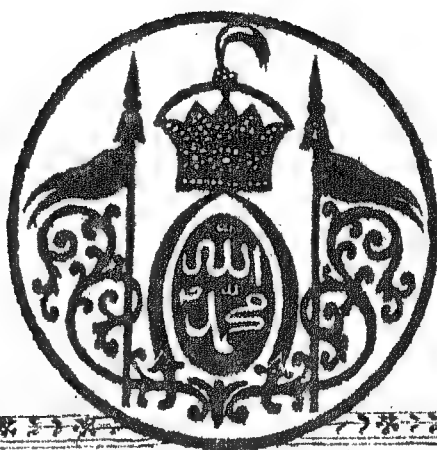
کلی رطاف قلناخه ام رارغنه

کامیاب و خوشبختی از دست نرود

کتابخانه عمومی اسلامی

و فی مبدآن بمهای نذر

[illegible]

کاهی بی یونهی چشم پدر و شن^ه کنی
 ریزی سزاران^ه شه زربهر چرخان^ه
 از تو شودستان چرخ تابستر^ه
 از زلف های خنجرانی خدای سحر^ه
 آخر چه سود آخر چه ضرر آونختی دلم^ه
 خواهی باشی مثل^ه خسته آزاد از دم^ه
 طوفی به آفات شبی بر کرد مشکوی^ه
 زان پس^ه بقیعش^ه اسیر^ه بنی^ه با صد^ه
 دخت^ه بی^ه بینی^ه دران^ه اصف^ه می^ه کم^ه

کاهی بانی نسرو می زلف همچون^ه ران^ه
 ییزی همه کافور تر از نخست^ه ورد^ه
 از تو مدد^ه دین^ه کلها ختن^ه اند^ه
 مردم پای^ه آوری^ه یاسیران^ه بنا^ه
 باطر^ه های^ه ر سرباز^ه زلف^ه های^ه پر^ه
 کن^ه من^ه امید^ه پراز^ه سیر^ه شرب^ه همچو^ه
 نوشی^ه صیانی^ه مشربی^ه جامی^ه روح^ه
 بر قزین^ه العابدین^ه بر برق^ه پاک^ه حسن^ه
 امان^ه موه^ه جاودان^ه کلشن^ه مینو^ه وطن^ه

در نسخه
 کاهی بانی
 ییزی همه
 از تو مدد
 مردم پای
 باطر
 کن من
 نوشی
 بر قزین
 امان موه
 در نسخه
 کاهی بانی
 ییزی همه
 از تو مدد
 مردم پای
 باطر
 کن من
 نوشی
 بر قزین
 امان موه

نوشابه تعلیم یافتہ بدکاران
گر عیاش کمر و سگون قوت بدین

سوی کر فیکن نظر می ماقبر و صافی

بر یمنان خیر و دعا بفرست با صد التماس

عمودِ نمائی با شرف و تبحر

بہارِ نباشای لب حضرت میرزا

زافاق شور حریف بعد و دم که ده

زبان پس کند و در بلا بانامه و آه و

آن طبل مانع تقیین کو در سوای تورو

بایقین و احیل و لیا خوانن صفاتش با

ناید ز ملک لب برون بی پیوه حر

بابی بوجلت دو قدر فوق فرض سنن

چند آئینہ مار و زبیر اس کے بچہ

منی در انجا صفت حورو ملک است

دستِ احمد القب خیر شاعر

افتاد از یک ضلع ای در دو جهان بود

پیش حسین بابو قاپیش شہزادہ حسین

دانشگاه و این به از نوعی

[illegible]

اول
چون که
میان خف جهان

مجلس اول

مجلس

من المخطاطين جليلين
من المخطاطين جليلين

تیش نماید لام لا در فی سرین
 سر یک از ان جعفران یک از ان
 مدحی ان پن اضمی بر یک خلد
 بحرین بر پستان مینی د انجا مو
 ماخی نام ماه طی محیی صیت ذوالیز
 بینی شجارش مروی بی شجر
 جنت بخشش بلقی شش جهان شش
 کو است ایز و حامیا هر خطه در
 آن تختگاه به آن قبله گاه

کستی بین فلش عرش میں نیش

سرکشه اش سنج ارم خانه اش پ

خشتِ اساسِ آن سمکِ سنگِ

آب سببش آنچنان کن فیض آن مهر نوان

بینی جوہر و قابی شہنی میان مرجئی

بوسی بن آبرستان حضرت زکریا

العطية ليست الوعاء عرض العمل كسب الوري

عش بزرگ بنامه

فردستان مریضه نشان

پیش کشی میں آسان کاشی سیمائی و نجی کتب

سرخاشه اش باغی خرم قره اش و عدل

و کتابدین آن ملک افکنند طریح

سرگزین محمد در بیان فرعی دان

پیچ عمار اکوچی وزیر آں کدوہ وطن

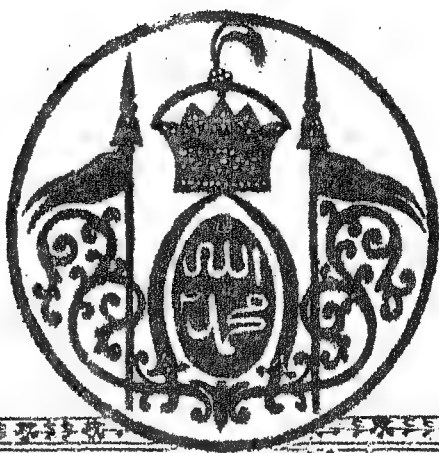
و انکہ سلام من سنان پیش خدیو

شمس الضحیٰ نجم الہدیٰ پیر زمانہ

عبدی محمد موسی شیرازی حیاتقان

نوسه گان کس که در کوهستان

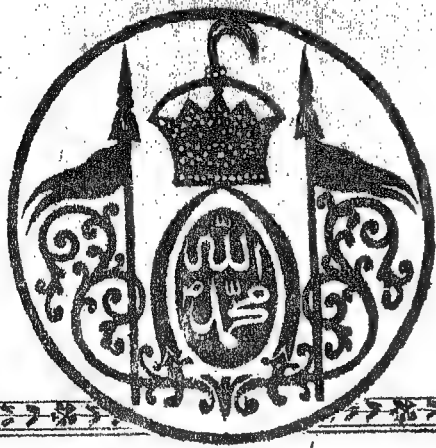
[illegible][illegible]

آذینِ کاخِ ازرقی فسره خداوندی
شاهی اسد از دلم اندر عرب کشم
خوشید عکس می او گشته حل نمایی
از فیض و مینی عیان شکفد بیان گلستان
قتیل نه چار حد روشن نورش تا
بالطف و طوفم مهر اسد رستم
یکسو است کیف که اطبش ننگام عطا
تبعش بکف و جنک بین شعر و حد
در عهد تو در سبزه یزد چو رندی در کلو

سخت دل پاک تھی نورِ عیونِ پنهان
 و بجز خند و محرم بر تابِ شری
 سراپا کین کوی او سرمه شد و لب
 لعل بدخش از نازِ آن مهرِ خوش از ناز
 شمع خوارِ مهرش بود آیینِ این مرد
 بی التفاتش سپیم بگریز و اصوتِ زعن
 خالی بود وقتِ سخاوتش ز لفظِ لال
 کل چهره اوزنایک این مهرش آن
 کردون نذر فوق و سرخاوتش

[illegible]

دست‌ی‌ال‌لشی‌نشان‌نبی‌چو‌بر‌چاهی‌کمان
 یستی‌کشی‌کرا‌ز‌کمر‌کرد‌و‌جدا‌چون‌جبر
 کرد‌ون‌کج‌می‌وزین‌بن‌سُمی‌سیرین
 افلاک‌پمایا‌باره‌کو‌برز‌ند‌پیاره
 در‌رزم‌هایت‌معفر‌اگر‌ده‌بج‌پیش‌وا
 بیند‌توار‌داوری‌از‌شک‌و‌خیل‌پری
 عون‌باشد‌ار‌ض‌میش‌بهر‌قوای‌تیر
 جم‌آیت‌با‌اُبت‌برد‌کست‌ساکل
 ساری‌چو‌تعلیب‌قریب‌خیزد‌و‌ایک

خیر و صدای الامان از صوبه بجای
آب از قمر تاب از کمر نور از صحرای
پروین دمی ز حیره بینداری عجب بازیگر
بر چارمین سیاره بنفستین حرج کهن
بهر ثنایت دروغ حلقه سر اباشده
جم بسیر و انکشتی مانا بدست اسن
خورشید باشد خوشه چین از شاخ حضرت
حاتم برای کدیات آرد برین دست
خارا ز کل و خیر از فسون عقل از لعل عین

۱۰ چای کمان کمان چای
کشته بهریت شور پست
بر بان جان ۱۱
بهاک بر بان جان ۱۲
شیرین چون یون بر کمر ۱۳
شکر فیه کف از کجا ۱۴
دیم بستان که بند جان را ۱۵
اگر کوینه غیاث ۱۶
آفتاب بر بان جان

۱۰۰۰
 جانم ۱۰۰۰ مغفرت ۱۰۰۰
 خود را ۱۰۰۰ عیادت ۱۰۰۰
 و ۱۰۰۰ شکر ۱۰۰۰ قاصد ۱۰۰۰
 ۱۰۰۰ محقق ۱۰۰۰ ملا ۱۰۰۰
 اول ۱۰۰۰ بنی ۱۰۰۰ غایت ۱۰۰۰
 حضرت ۱۰۰۰ اس ۱۰۰۰ بنده ۱۰۰۰
 روید ۱۰۰۰ قشرب ۱۰۰۰

مجلسه اول

بفرستاد و روح را از عین سلوی

آرم پی نذر از دعا و لوی خسابی

تاج حسین مصباحی در حندل بالاد بر

انجم بیدان عشق تازند با انداز و فن

در دست اعشرت قح و چشم از راه

سخنچیزبان ملتق کلو شتر وان ابرو

بشنو من الحاح را دریاب این ملاح را

میں عرض مدعا پرستانِ قوشما

ماصوفی یا کثیرہ دم کردہ برای سخن

تاتار جهان بجزق از قمری شیر

از مهر تو با صد فرح کیر و محبت دین

وز قهر تو دارم و در فوه و جسم و

منقبت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

برقارېکېکې بشوڅې چو کښو

بیاضِ عذارت چو اصباحِ یمن

الا ای بیت تو سنجید و بدید

فروغِ رخاست کلمع الدرای

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

دو صد فتنه در چرخ زلف پیرین

نمیده کسی در فضا ای کیتی

بخت تو سحر کبر گرفته دو کاف

بست خنجر لعل و در خنجر دای

بلورین خندان تو چاه بابل

خطیمیت لای نمی ست مانا

سمن جبهه شبم عرق چشم ز کس

مخت آفتاب و شفق ز کس خفا

سری منم همی مثل خنجر خنجر

نزاران بلا و دستم پوش کس

چه آن خط و حال و چنان چشم

بکلمه از مینو شسته و دست

دخشنده الماس و ناسفته لعل

نخاع و تکرش کجبان حسد

ویارسته و محضه شاخ شنبه

خست کل است لاله بالات نا

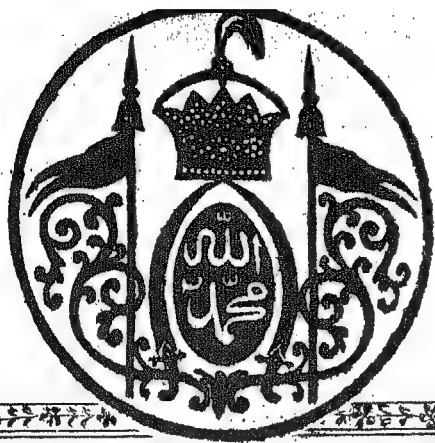
و باشد ز رازده سیمین راز

بیان لایمنی و محضه لعل

در این کتاب
چهارصد و پنجاه
و یک بیت شعر
در وصف
شاهنشاهی
محمده
قاجاریه
درج شده است

کتابخانه
قاجاریه
محمده
قاجاریه

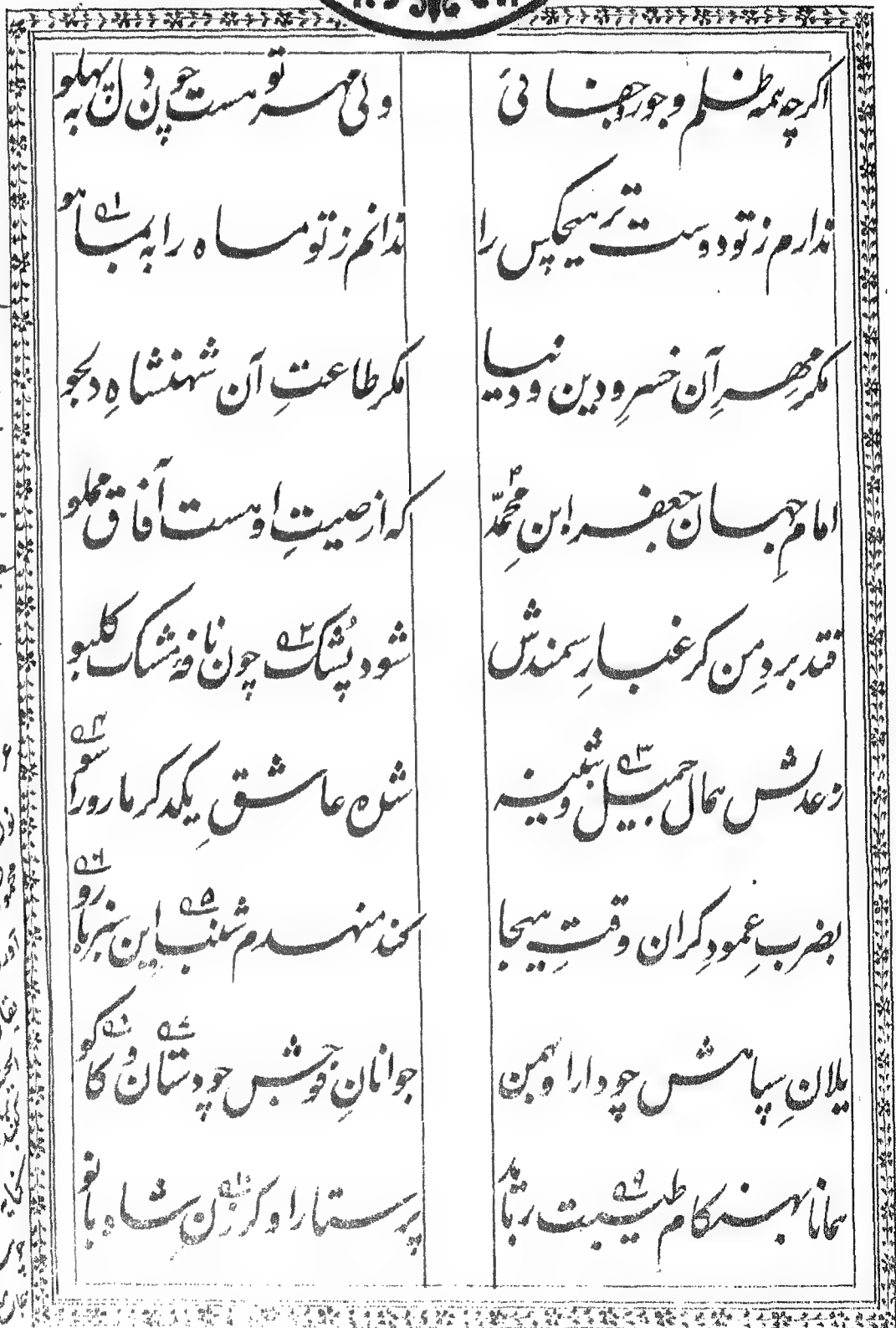
سمن ق و پستان دو سیمینه با
 بنمیز تو آفتا کشته پر آشوب
 نمانده است بر دل مرسیج قاف
 ز بانم چو قمری ست سر مست کو
 رسید اشکم از دین اتم تا نانو
 تیم مثل سیاب پهلوی به پهلوی
 بسودا طبیب اگر شاید سر آرد
 قیامت شود از غنا نم بجز
 او تا تم چو بیت آهن زن ازینا

صدف کوش ماشوره علاج کرد
 ز جورت تک بر سر چرخ کریا
 از اندم که نطناره کردم را
 تنم چاک سرتا قدم چون صنوبر
 گذشت اتم از سینه منفی کرد
 شبان از تب فرقت تو بستر
 بهد جای خون از رک من شای
 دمد صور از ناله من بهر جا
 همی کشته اندر خیال اعلیت

له ماشوره علاج کرد
 ثی کو علی که جلال مان
 برسان بر آن عجب
 بر مان جان به با تو
 چو زانو تیغ بران جان
 سینه غنایم از ناله
 کردن چشم غایت
 سینه آتش غنایم
 بهشت فخر بران جام

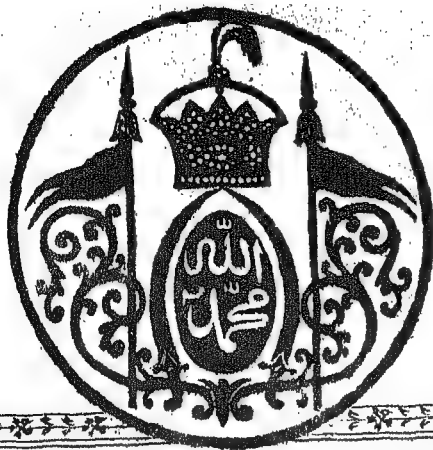

هم سر رو به
 که نقال
 او آن
 در یکی خنجر
 نیک
 به هر قلم
 می سرایست
 شور و خفا بهر جا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

عربی بنده ای که از نوادگان
نور کویند که در ایران مجاز
چو پسته دینی در میان
آوردند این عرصه چون
مقاله با اخبار
بسیار از
ایران از آستان
ستان زالی پاره

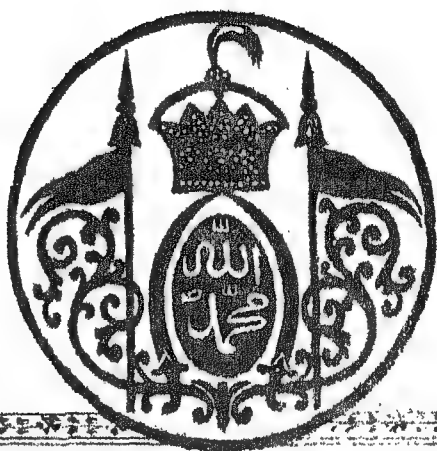
کمیز و سر اسیمه از او ای تیر
 و جوبی با مکان شده هم
 دیت مسیتواند گرفت از
 برات غلامی نوید به آمو
 نماید بد انسان که در تازند
 چکد چون عسرق نطفه نسام
 ملاکوز آتش روانی ز آمو
 برای رک جهان مغانی
 همین چرخ را زاندر شش کلک

ز عاجز نواری اونس کردون
 توانی که از جلوه ذات پاست
 بامداد عدت نوان سزالی
 ز عیون تو ضلعه غام نوپا
 بر فروغ خاصم تو در کیت
 چو آفتاب بر منی به سحر ایم
 پرند آو برق تابست بر بود
 پی نصرت مونسان اینیا
 الا اوسم تو که کیتی بخرد

له آواخت آواز
 بر مان جانم به نوان
 چو جوان ضعیف بر مان
 جانم به نوان
 بر تن درنده
 جانم به نوان
 اول و کانت آری و هم آری و قافایه

بران جانم به نوان
 چو جوان ضعیف بر مان
 جانم به نوان
 بر تن درنده
 جانم به نوان
 اول و کانت آری و هم آری و قافایه

کران پشت سر به تن آئین شیم
 رکابش بود پر گر خان ترکان
 چو خور و حمل یاکبر و دین سجا
 اگر از سر مهر بینی پذیرد
 به الطاف تو ز اران حریت
 کجینه کنیرت و نکیت و شیرین
 نقور تو ملک ولای تو شانی
 ثنای تو بیکال نقش حش
 عدد و چون صفات به پیش کرد

سبک و رخ لاسر دم عین
 نغاش شود حلقه کوش سکو
 نمائی به پیش بوقت کجا
 خذف همچو سر مهر اران
 ز نثار تقنا غر به افلاک
 کجینه عن لام تو پر و پر
 عتاب تو هر و حجاب تو
 بیخ تو بیل حسن بار
 پنهان شد مخبر پر پنهان

به سبک و رخ
 عین کردن
 پیش بران جام
 خان باستان
 به سبک و رخ
 عین کردن
 پیش بران جام
 خان باستان
 به سبک و رخ
 عین کردن
 پیش بران جام
 خان باستان

۹۹
 دومین
 سرانجام
 از اسباب بران
 جات و خلوت
 نام باستان
 درستی
 و حش
 و حش
 و حش

از آن ذوق ذنب شدتیرین سخت
که کای نشد در حیریم تو جاد
ز غنیمت تو کرد دل خان چون
ز خلق تو کرد حس و خاشه خو
بلا فعد و در خضو تو و یک
که سر نیچ عرش تابانی به
به سیرینج حباه تو طغرا تبار
ساره شود همسر اینان
نسازی خطای من معفو
کنند عالمی در جنابت تظلم
بر و یک جهان در خضو تو و یک
که در فیض عام ستی منو
که بر یاکن انصاف با صد هم
شده چشم من شک و دقرا
با ندوه تا چند کریم که انون
دل و نهبت و رنج و که در زمر
من جوش آزار و امراض و کلفت

له جادونی جادوس
 بهار عمده
 ضد رقی مقهور
 عمده خاشاک و خاشاک
 برمان حیات
 عمده نیرود و نیرود
 عمده بر نیرود
 و زمان شای عیاش

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

امیر ایا نعم چنیدین حدیر
که با عجز در پیشگاه محمد
دعایم رسان تا باب آجا
الا تا تشریف ز دیگاه تقسم
الا تا که چنید چون ی دم
مینازد ایند و بفر دوس مردم
بر آنک نواب ای نمشینان

از احسان و رحمت مرهست میجو
 کنی عرض حالم با دایه نیکو
 گماهم ز آب شفاعت تو شو
 ترا و چو شبنم ز لعل سخنکو
 بجز تفنگان حسینان مهر
 برای تو دنیا و یک خلد بسگو
 برستی بقصد تاحشر و صلوات^{۵۲}

لقرآفات بنسبیت حضرت امام موسی کاظم علیہ السلام

چون چہرست آیات مبینات الہ

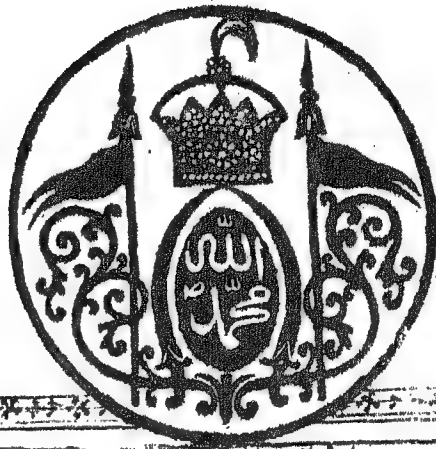
کریست پر تو نورش فرغ عاضل

۵۴

٥٤
صلى الله عليه وسلم
في سنة ١٢

معنی نشانی از

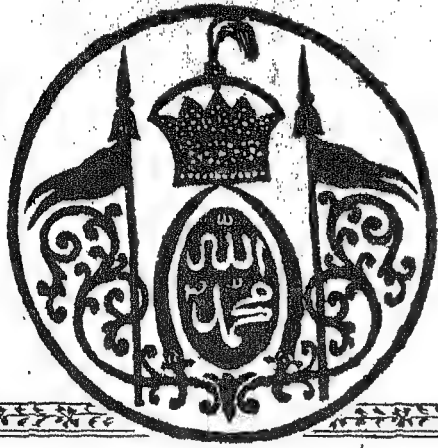
از و شام حداثی چو کام جان شیرین
 بسان مهرش جن انس عایه
 فراخ رتبه و عالی نژاد و الاشان
 بهشت پرچم و طوبی علم مجرب و عیان
 امام موسی کاظم نظام شریعین
 که شفاعت او را بدان برستان
 بآبباری میراب رحمت عا
 بانظار شفاعت کبری اوزار
 خلافت طاعت او که سندی بجنبان

از دست طلعت کیتی چو جوان رخ
 چو عقل سرور ملک و ملک نماند
 جلیل مرتبه و پاک دل خداگاه
 شهاب سیر و مسیح آسمان گاه
 عید ملت و دین خسروستان
 ثواب را بفروشد و شرای گاه
 و مد ز خار عداوت نزار مهر گاه
 نهاده رحمت رب غفور و رحیم
 کند ترک فلک را بقهر و خشم گاه

این بیت را
 در کتاب
 تاریخ
 جهان
 در
 باب
 اول
 در
 وصف
 ائمه
 علیهم
 السلام
 در
 باب
 اول
 در
 وصف
 ائمه
 علیهم
 السلام
 در
 باب
 اول
 در
 وصف
 ائمه
 علیهم
 السلام

این بیت را
 در کتاب
 تاریخ
 جهان
 در
 باب
 اول
 در
 وصف
 ائمه
 علیهم
 السلام
 در
 باب
 اول
 در
 وصف
 ائمه
 علیهم
 السلام
 در
 باب
 اول
 در
 وصف
 ائمه
 علیهم
 السلام

که نظاره ستاره قذیرش کل	اگر نخواهد در قفس جاده تو گسست
بهر دو کون چو ذات و حید خود بکشد	توئی که کرده جانی تن بشیر
بر آستان در رفعت فلک و	ز نقش زکسته بام تو ملک حیران
نشان حبد دهنیز تو بای	کل حیرم ریش تو گل دید
چو عنایب زنده غم صویش	بزم گاه تو از جبه نشا طو
خدا ده بکرم پای پیش از اشیا	ر بوده به عمل کوی فضل از استرا
سواد زنگ به بنید از زمین	ز نور طبع منیر تو گسست سخن
برای کورشش تو چون کمان شو	نماره چله نشینان کوشه کرد
شدن حبله نیکان چو برین کمر	اگر نه ذات تو خضر بانیان

له زکس و کس
ایم مروت زنی باند
در قفس جاده تو گسست
جان
برایان جات
بهمان جات
خدا ده بکرم پای
سواد زنگ به بنید از زمین
برای کورشش تو چون کمان شو
شدن حبله نیکان چو برین کمر

بسیار مانند
برایان جات
خدا ده بکرم پای
سواد زنگ به بنید از زمین
برای کورشش تو چون کمان شو
شدن حبله نیکان چو برین کمر

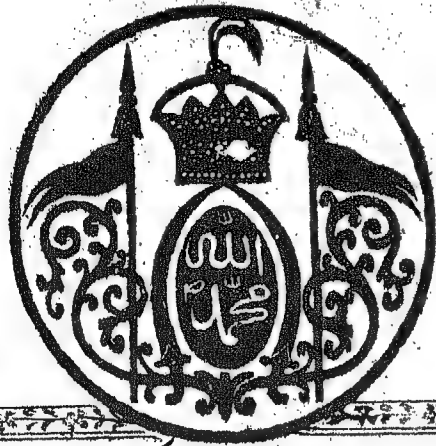
بسیر مانع چه حاجت تر که می بینی
 بهم عنایت تو در رزم خصم شمشیر تو
 بیم ضرب عسود تو کاویر و
 بی تیغ تو ندیم نسبت زحل بود
 پیش چرخ تو نوشت کمانچه حلاج
 عدد و چو جمله نماید لبوی لشکر تو
 بخوابد احب بلاف تو دودی
 بکمر حکم قضا بر نمانی
 بسین لبه خنجر خنجر تو

بهار باغ و عسلم ز کوشه بنگار
 چنان کریز و کز شیره نتوان با
 یکی تحت شری آن چرخ بر دینا
 بزعم خلق بشومی قرین اگر
 پیش درقه تو ماه ماگوی با
 بر آید از دهن تیغ بانک قاه
 شمشیر سبک روی و لب و جان
 اگر ت نام نه بد رسم بجهنم
 که وقت مدح زند بوسه ام ملک

بسیار مانع چه حاجت تر که می بینی
 بهم عنایت تو در رزم خصم شمشیر تو
 بیم ضرب عسود تو کاویر و
 بی تیغ تو ندیم نسبت زحل بود
 پیش چرخ تو نوشت کمانچه حلاج
 عدد و چو جمله نماید لبوی لشکر تو
 بخوابد احب بلاف تو دودی
 بکمر حکم قضا بر نمانی
 بسین لبه خنجر خنجر تو

توسعه فخر بران جان
 نام کیست که بگوید را از این دنیا
 کس بفرمان
 در وقت اول و آخر
 که کو از او جلال و کرامت
 که کز کس است مگر
 و نه قول و نه نیت
 هرگز زین

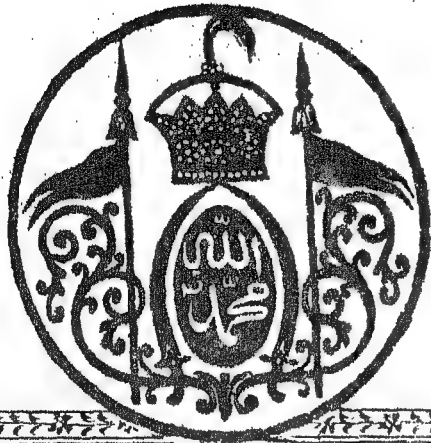
رقم نجم پنهان صف بیکرانه تو
 باستعانت عشقت کنون بیکرانه
 اگر خلافت حسد م بر وجه شد
 بده نروید الهی آن دست نرو
 بکیر دست من از رحم گرفتاری
 بان مان که رسد لیل حشر کیتی
 بان مان که نور و شمشیر حیات و روح
 بان مان که فشانده شعله آتش قهر
 بان مان که زار روح اولیا و صل

که سیاح پس نهند در بحر سبعة شانه
 بخاک در کمت افتاده ام جان تان
 نکیرم و بروم هر کس که یث
 که چرخ را به هم کونه کونه باو
 بر هم سزار بلا از تو آب جانجا
 بان مان که گفت بختی بختی ما
 بان مان که بپاشند کوه چون کاه
 بان مان که هر شعله از بطون
 به لحه لحه بر آید صراحی اسفا

در شاه
 دست و پا زدن در
 بهر کس
 فارسی و غیره کلمات
 بران صاحب
 سلیح با در خانه
 سخنان بهر زبان
 جامع

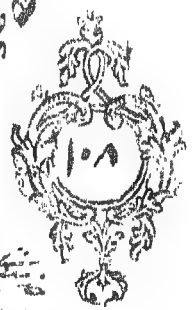
در شاه
 دست و پا زدن در
 بهر کس
 فارسی و غیره کلمات
 بران صاحب
 سلیح با در خانه
 سخنان بهر زبان
 جامع

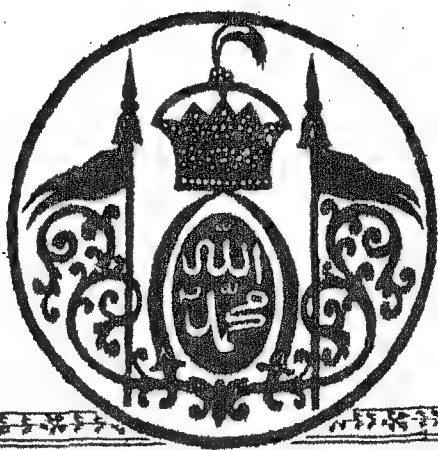

چه کبرِ ظالم کافر چو من آوا	بمغیرِ عملِ خویش سیر کی بس
که چشمِ خجالت او بر نماه اوست	خدا یگانا تو اب تو چه خواهد کرد
نیامن نظرِ سیحک کو شکلِ رفا	و راهِ قاتلِ نسیکی و کثرتِ عیسیا
جز این که تا دجیت مرثوی	جز این که حرمتِ خاص تو بیکر دست
که ای صیغ من اکنون تن کلا	بیاب سلسله بر نیم رسانی و کونی
که در صلاهی بحجت نصرت صلاه	که در تلاقی کربت جان تقضیه تو
بآن صفت که ملک کویم تعال	دو دست پاک ترا بوسم و دعا کنم
مثال آن زمان عسخر تو کونا	چو عمر خضر حیات فدایانیت

مدح امیر المومنین حضرت عثمان ابن عفان رضی الله عنه

در کتب معتبره
از حضرت امیر المومنین
عثمان بن عفان رضی الله عنه
در مدح امیر المومنین
عثمان بن عفان رضی الله عنه
در مدح امیر المومنین
عثمان بن عفان رضی الله عنه

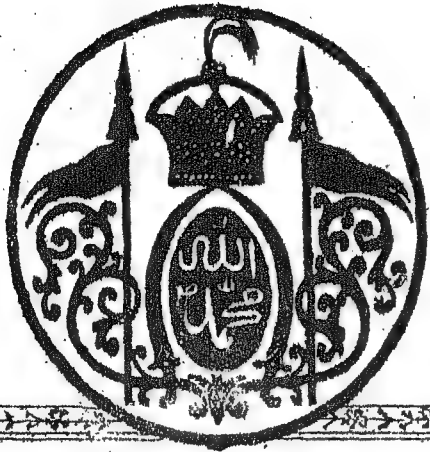
الامان ار سپهر چو کا فی
 اخذ زین حصار فولادی
 خوش نشین ره نم نگیری
 که بجز حطه بانرا ران چشم
 از ازل در شست امضم
 در دل سفله پرورش بست
 ساغر ابلهان کند سر شا
 در مذاق سخنوران ریزد
 نیست کس در زبانه کو نشود

داد از چرخ کهنه ببارانی
شهر بند دو صد پیریشانی
شمع افسر و نه خانه ویرانی
صد بلا را کنت کهنه بانی
یک جهان ظلم و هلاکانی
سده چهل ست چوبه نادانی
ز اب حیوان راح ریحانی
ز هر آلام و درد پنهانی
از بختش اسیر حیرانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

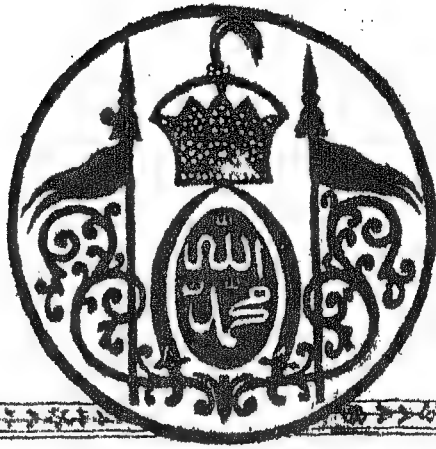

همه خون کشته لعلِ مایه	همه ناسور شد دلِ کوسه
زحسه خوان بلبلِ گلستان	زناغ و زخم ز شاط و سهو
دماغ بر دل شستیق نعلایه	خار بر تر کلِ عتیق نقاب
شکلِ آهست سر و بتا	کفِ افسوس کشته بر کچا
در کج کشته اند زندا	ای بسایو سفانِ بیدا
کرده در بر لباسِ عریا	با دو صد حسرت و دو صد افسوس
زلف در بند صد پشیا	خم ابرو ز عتد رنج و ملال
چشمِ شان را نه میلِ بقا	لبِ شان نه ذوقِ شکر خندا
مهر بر لب ز جوشِ حیرا	دستِ شان در میانِ کور کمر

لعلِ نیاک
کرانِ شمعِ بادشاه
سپید و شمع
می داشت غیاث

لعلِ کور و کجاف
اولِ خاستی از غفلت
چشمِ کور و کجاف

فلکِ سوختی تنم ایوای	ز آتش فکرهای روحانی
ز ورقِ عیش بام و شام	شن و حجر رنج طوفانی
سر و قدم چو بید کشت و	مانن ام زن از کراخجانی
شب من مثل روز خشر دراز	روزی من چون شبان طلانی
شن از نهب غارت پایال	خلد عیشم چو کشت و ستانی
تا محبام مرا بیک عیش	میدی عنم مکر نیدانی
که ز روز اول سر داداؤ	منصب خاص مدح عثمانی
ابن عفان چند یو ذی النور	نور اکرام و نور یزدانی
افتخار حلافت کبری	شرف دولت جهانباری

یعنی بختیاری

یعنی بختیاری
 حضرت ذی النورین
 حضرت امام حسن
 حضرت امام حسین
 حضرت امام رضا
 حضرت امام محمد تقی
 حضرت امام جواد
 حضرت امام مهدی

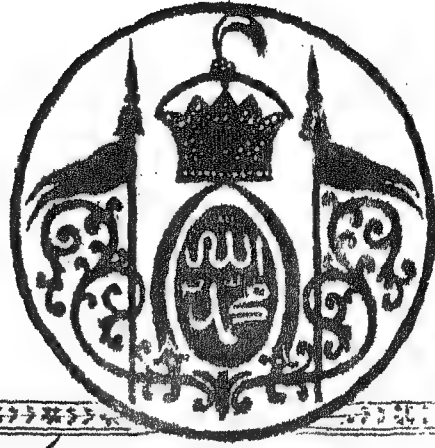

یٰٰضیایِ موسیٰ و تارِت	و مِ عیسیٰ صَنِعِ زِردایِ
اَنگِ اَز سِ عِمالِمِ امکان	عالمِ اَز رِ مِجسایِ عرفان
اَشْنایِ جبارِ علم و حیا	بر کرانِ اَز مِوایِ نفسان
کِرچه سِیمِ خلیفَتِ اماوت	او لَیْنِ عِصْلِ و آدمِ هاشان
اَنگِ نَخْبِ کَمبِذِ چاکِ اَکِراو	تاجِ فِغْغُورِ و تَحْتِ خاقان
اَنگِ کِیْمِ و کَمبِذِ خادِمِ	چِترِ کِری و افسرِ خان
اَنگِ نِوِزِ مِیضِ او عابِز	مور و دِ عِوَتِ سِیما
کِریمِ قِسمِ اِو شِوِ جِوشان	سِمه خُونِ بار و اِبرِ نِیسان
کِوِ هِ اَرایِ طِبعِ عالی	نَظْمِ کِرودِ کلامِ رَبّان

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

پیشِ علمِ کُنیشِ باشد
تختِ اوسندِ رسولِ کریم
گر غمِ پیشِ زخوفِ دمِ درو
دقیرمانی از کارشِ او
آن توئی کز سیاستِ لبت
خادمانِ تو از بحالِ علو
صد چو موسی و خضرِ سید
شمره از خصالِ نیکوی تست
نورِ ایزد و قطبِ مکتوم

عقلِ کلِ طغلبِ و بستانی
چترِ او آفتابِ نورانی
بهرینِ ضعیفِ نیستی
نزدِ بخشندهِ نموده لایقانی
گلِ را کرکِ کرده چو پانی
ثورِ را سبکِ دستِ پانی
برِ حریمِ تو سیلِ درباری
صبرِ الوب و صدقِ سلانی
از ازلِ مشعلِ رازِ پنهانی

بجای
نورانی

بجای
نورانی

بجای
نورانی

بجای
نورانی

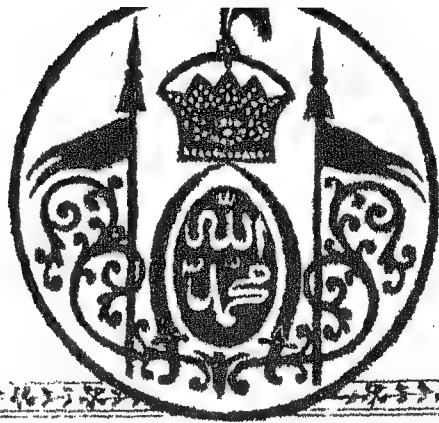

حلم حق در رخت نمی بیند	کر نبودی حجاب امکانی
زمت مثل ایردیریا بار	پاک شسته رقوم طغیان
روز پیکار در کسرداری	بوالعجب صیلم خراسانی
شبه آب در حجاب نیام	برقِ خاطف به که در خشیانی
از پے دفع دشمنیت خواهد	مرک رانا ابد به ممانی
خدا آن سمند تو که ندید	سایش اسپهر چوکانی
کھو خاک تونیت کرچو	بورگر دون ستاره پیشانی
من کجسا و طریقه جدت	من کجسا وین ره نهندانی
لیک از معجزت های تو	شعر من شک نظم خاقانی

له طغیان
شبه آب در حجاب نیام
برقِ خاطف به که در خشیانی
مرک رانا ابد به ممانی
سایش اسپهر چوکانی

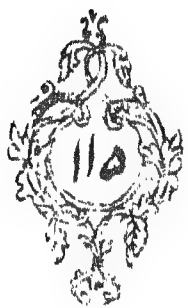

دوم قفس و دم نیت
غیاث فقه و نور
چون نور است زینت
نزد آن جان

دفر شمرهای حساسی	لوحش الله کلک من شست
کبر و ترسایهود و نصرانی	دست بیعت و ند بر من کرم
سند و وارمنی و تورانی	انازل در رکاب خانم
بادب خسروان ساسانی	تا ابد بر درم حسین ساید
بازمانند از دُر افشانی	پیش من مثل تو شخند بتان
عنبرین سرمه صفا هانی	از مداوم چشم چله نشین
نطق تازی و دهن یونانی	تن زو از دُر فشانے کلکم
رنگ بوی کل گلستانے	آب اوراق نظم من بر بوی
گر کنم در جنان غزنجانے	قمریان بار سر و کشند

دفر شمرهای حساسی
کبر و ترسایهود و نصرانی
سند و وارمنی و تورانی
بادب خسروان ساسانی
بازمانند از دُر افشانی
عنبرین سرمه صفا هانی
نطق تازی و دهن یونانی
رنگ بوی کل گلستانے
گر کنم در جنان غزنجانے

دفر شمرهای حساسی
کبر و ترسایهود و نصرانی
سند و وارمنی و تورانی
بادب خسروان ساسانی
بازمانند از دُر افشانی
عنبرین سرمه صفا هانی
نطق تازی و دهن یونانی
رنگ بوی کل گلستانے
گر کنم در جنان غزنجانے

ای باخته که بنمودند	رخ خود در پرند لعلی
ای با کاشنا که شجسته	اب و زکات حیات صفا
لیک شد جلوه که چرخ	به ازینان بزکات و تابا
رسم کرد به مدح کیم	دعوی سنجری و سلطانی
ظلم مست باد و آسرا	طبع کجور رسد و تیرا
نرسد و شمنم اگر بزند	پیش من صد هزار لاما
آری آری پهر می رسد	تابش کرکاس بیابا
دیو کی رتبه ملک کسیر	کر کند جاودانه رضوانی
کرشی سر نه بد بخاک درت	بیکند در سپهر گیموانی

لعل پرند لعلی
 باش از آری بی بیان
 حیات صفا
 نصیر
 کران لایق
 کران بران جام
 ۱۱۶
 حکمت چیدان
 نامستار از علل
 واد حکم فکالت
 بوده است

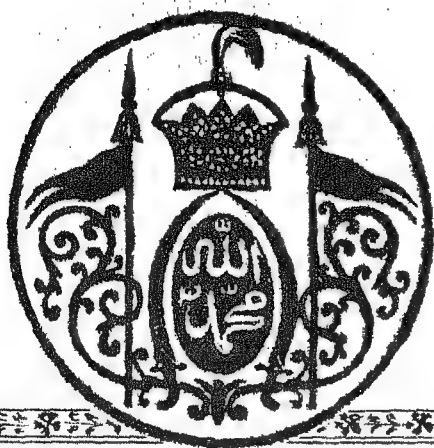
شحه رحمت تو در دو جهان	می کند کار ابرینیا نی
حیف باشد که در دل تو	غم نسا چپین فراوانی
پادشاه با حق خستم سل	آن چند یوی که نیش شانی
عقد دایم کشا بنان مھر	مشکل حل بکن به آسانی
تا که از فیض منت داد	قطره در سهر موای عمانی
دوست را بود پیش نصیب	دشمنت را دود پریشانی

منتقبت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

شام غنچه و ناز از پیش عیبه	غالیه ساکشته باز جود کوی
ترک فلک از نیام آخته خشیام	بهر هلاک طمطم با فز سکنده

له قی جوانی چادره
برده بزرگ بران جلیع
۱۱۴ رشتا غنچه
اول بخی خشنده بران
چیت
۱۱۴ غلام خشیام
اول شب خشیام

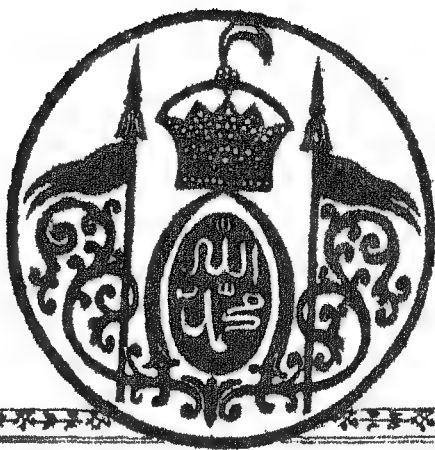
زخم زخوف ظلم مهر فلک می عدم
 بجز نثارِ سحر ز کی شب تا صبح
 قاضی روشن ضمیر ^{نظیر} مرقم سیر ^{با دهن}
 ز سره زلفت پیش چاک ^ن
 کوئی شد آسمان چشمه آب روان
 تیر دران انجمن بر سر لوح پر ^ن
 سخت دل ترا بقبله شرح و شفا
 پیازه ^ص صفح بود سوره نزل ^ج
 ظل طلب الی ثالث خوشیدا ^ن

آن با صد ششم خیل شهب چن پری
 ریخته در و کمره طوق خضری
 ز دیر نیلی سیر بر زانویش
 بر زده چندین خروش تا فلک شری
 جرم زحل اندران ساخت نیلوفر
 کرده رستم مثل من مدح عسکری
 مهر فربه کاب عشق کمر تری
 بشکسته است و بود آیه دین پری
 رونق و هیبت و کلاه زینت پری

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

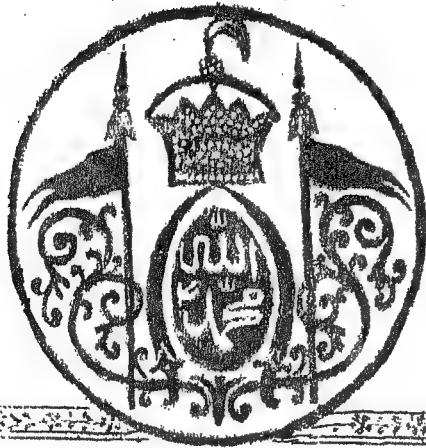
سام سلیمان کمر رستم نیز میر
فازن بھرون پرند بہمن دامن
ابر نواش اگر قطر زوی شجر
از گرم او کنشت روضہ مینو سرت
نیست عجب کز نور یابد چرخ
ای بدرت خان و جم با ششم و ہام
چرخ شن لائے است مہر شن جا
چون تونہ کردی گزین مہر سلیمان
فیض تو باشد و مدانماید

نیزان جمشید فرخنده جهان آوری
 آنکه بگردون فلکند بار که سزوی
 برزوی از شاخ سهر قرض ^{جغری} زر
 وز غضب او بهشت بتکه آوری
 اگر نهند چشم حور در پیش عبیری
 چشمه سهر و شست ^{بر} خم از پی تو باری
 تیرشن خسارت رقی و قری
 اشک فساد از کین دین آگاهی
 محبت عطا شود لاله سبک آوری

۱۵۰ تا ۱۶۰
۱۷۰ تا ۱۸۰
۱۹۰ تا ۲۰۰
۲۱۰ تا ۲۲۰
۲۳۰ تا ۲۴۰
۲۵۰ تا ۲۶۰
۲۷۰ تا ۲۸۰
۲۹۰ تا ۳۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دست تو یضاً القرب نو بحر بسبب

کو قہیحون و پیدمانن شتابد

شبهه نج و غنا سخستا فنا

خبر توبق دم آفرین صورم

درینست پرخامی شدی امروز

سخنم عدالت بیست بار بوقی پرست

قصر توساز و برن کز جهان خوب و خون

بہارِ کرم از کمالِ سر و شہ جمال

عالم کرو منام روی تو بیت نام

و حضرت بستی بصری از وی

بر سر کرد و نکتہ حاکم تو کنگاری

کو کو کا آشوب اگر دود عدم

خاتم توبیخ و تنبیہ چوں خاشاک میر

ریختی ابرہہ سار راہ خوش بوی

فَرَجَ جَانِبِ نُحُوسِ طَنْطَنَةِ سِنِجَرِ

غزوہ کربلا در عین ترقی بہ زفاہر سی

پوش قمری شمال گرہ چھتری

ضعف بزبان مامم از در آتش

له همی انجمنی
 از آباء بیین با هر کلمات
 عیب غیث
 غیث و تدقیق
 غیثی و آب و دم از ان
 غیثی انانی که بدین
 از و ند غیث و بریان
 غیثی از و ند

وَالْأَمْرُ لِلَّهِ وَالْوَسِيلُ
لِلرَّسُولِ وَمَنْ يَدْرِكِ
مُنَافِقًا فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَكَذَلِكَ
يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

رویف الف

ای نام مایونیت نیت و عنوا
 دات تو بود سرده شوق تو بود
 از شان جمال تو کل کرد کمال تو
 آن است در ملک کردی پیا
 امید عطای تو آمخت عصیا
 اشک غم تو باشد آتش کاشیا
 افسان نوال تو عطی کلستیا
 تو دوا ده بر یک ایام یک عالم کاشیا

ای نام مایونیت نیت و عنوا
 دات تو بود سرده شوق تو بود
 از شان جمال تو کل کرد کمال تو
 آن است در ملک کردی پیا
 امید عطای تو آمخت عصیا
 اشک غم تو باشد آتش کاشیا
 افسان نوال تو عطی کلستیا
 تو دوا ده بر یک ایام یک عالم کاشیا

ابرکش مردم در زنجب عالم

نواب چراغ بزم از گردش دورا

نخا
دارم پی آتش دل دوستان

حالا من بسوای اکنون من

نخا
شکرست که در جسد من تسلیم با

نخا
در شجاعت پنهان صد خون مسلمان

نخا
یک سینه و صد حسرت یک دیده و

نخا
مار است و صد عشرت کوشنده

انکار سپه اوزی از بستن پیمان

ویدم بت رعنائی با یف چلیپا

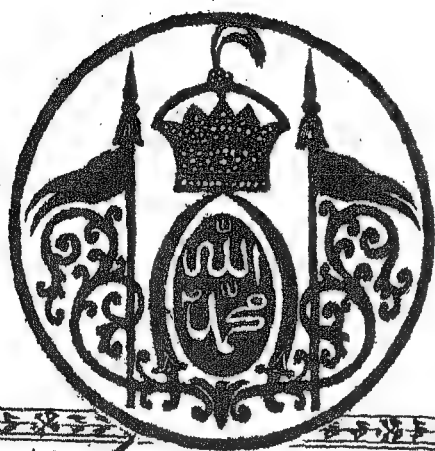
جانی و نه ارار مان چینی و طوفان

از غمزه تو کریان اهل حسد و ایمان

تا کی شب فرقت دارم تنهایت

از تذکره جنت داریم بی شوق

در عشق تو چون مجنون تا چند لم بزین

نواب بزن کنون دست می نیاید

شود صد ساله جانسوز از نوک قلم

بود لطف نهان تو نبیاد وستم

تماشا مست کرنا که شود بیت نصیب

که گشت اندر فرام جلوه خلد ارم

کمی قلم سزا از ان باره کردم و پیم

شود بکیمان در شوق شهادت انیم

که گشته یک جهان حسرت بر شوم

سما نغمه لبیک کرد و از صرم

دلم در سوختت کرنه شوق قلم

چو آن عیشی که کرد در هجوم درو

بری و کوشش عمری بی کعبه ارم

چنان مرقد من تخرش مستانه کردی

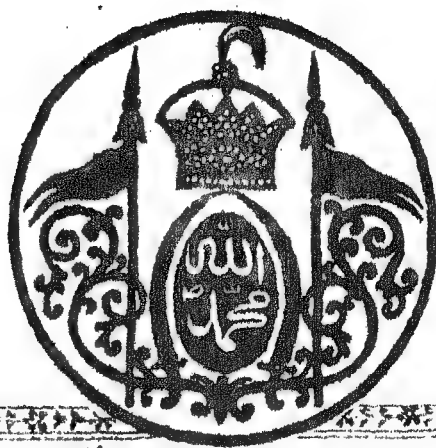
سحر و دم سوا جان بنشاری که بهیری

بآن نازم بکش ظالم که ارواح عالم

که ام آشفته دل داده است خط خود توقا

بر طغیانی خود چو اذن عالم ما

چو دایرانِ مین بصرِ اصلاح کلام خود | صدی تحسینِ عینِ سحری کردیم

بجایند تیانِ نواب و نازکِ خیا

نظیرِ من نخواهد شد کایِ در پیم

فلکِ آموخت استغنا اگر آتشِ هکاران

نخواهم شد نخلِ از دانه در دایِ محشر

بناز می ش قتلِ عالمی کردی و باز

بنه جامِ لبالب لبم با بوشیرین

گدشی کردی اسن کشان بر لوحِ مین

بروای مگر که نزد ابدان کز شیشها

تو یارب صبر روزی کن دل سپیدان

که اشکم پاک شسته بپایِ بنیر کاران

همان راهِ توبه نیم محو مستیدان

که سوزم در حجمِ رشکِ چشمتو کین

نموی از بقای من نخلِ صد و گران

کز ندی غیبت از تو تا قیامت

عجبی که شود از چشم ما بقیع عالم ز خوف جور او بر یحیی اندر عری	بسا تاثیر میباشد نگاه ملک آن همی نماند برین حبس این کوران
	سمان فواید سکین بود کواز سادو حی همی فهمید در بزم تودی نمان
سهل بستن از رخ تو سر دود حرفی بخت صادق من کمال حق این ظلم دیگر است که رسوا شد زج همی بحسرت کمین ای خستند بر چشم حوریان بکند چوین	اما کجا برم دل حشر کشین پرسم هزار بار پیام شنین بذنام کردن آید لب نارسین بکند از این شهید بخون آیین از پای من کشند چو خالین

دلهای عالمی شده آماجگاه چرخ زه کن نیرین کمان کشیده

نواب یک شایب کز قفا

دیدم سحر بکوی تو اشک چکیده

فلک خاک و من کن طرز خودمانی را

نزار چاک ز فکر دم و ندانم

سواره سیر و حال دل نمی پری

دی بخت از هر سبب غم خوشه فانی

تغافل دوسه روزت چنان بیام

اگر بدست ملتفت زول بکنم

ویا نیز جهان آفت صبا می را

که غایتی نبود خرم بیوفانی را

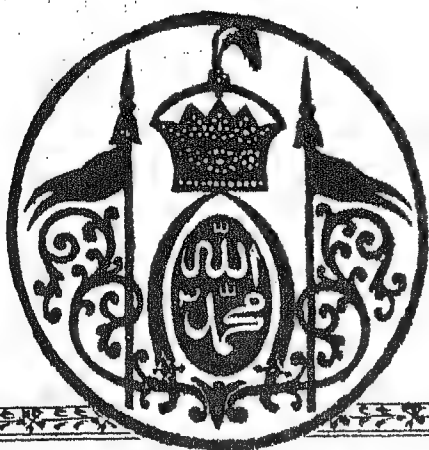
برو برو که ندانم تو دلربایی را

خرام و باز بسین بدین بانی را

که پای صبر بغیرند پارسائی را

بکوی دوست صد خون منواری را

ز پنج فتنه که آموزشیوه بیدار	که حرف شناسی تو بوی فانی را
که ام سوخته دل ناکه کشید دوش	بلرز پایت ام عرش کبریا را

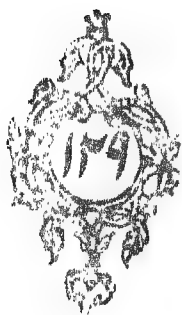
عجب همی کنی انخای عشق ای کوی
که یاقم ز رخت نک آشنای

مداوانی مکن امشب طیباً تحبانی را	که با صدق در دم خوانده کنایه فانی را
سخن با غیره و دای بی من که می	چشم حرم فمید باشی کلانی را
چنانچه دشدم از ذوق غم کاه ^{شجران}	دو صد تحسین نمودم این بلا بی آسانی را
برای شکان انخای الفت خوشنود ^{لیکن}	چه سازم ناصحا این چشم اشک انخوانی را
دی از جمل جانان که کن من بیا	بعیسی خضرده لطف عابدانی را

<p>بهر ظلمی سپاسی دم محشر نه چو اس وسیدم صو پایک عمر عشق کمل ز کمنای خود شادم که چون قیام کنی ظلم خدا را قاصد ایک بخطه نشین از ره</p>	<p>چه خواهد خواست که دست طربانی بیا موز ازین نخسته رسم نو خوانی نخوید سحای پس ناحق فلان کشته فلانی بگو بایک جهان آوا بنگایم بانی</p>
<p>که ای ی تو کردید تا ثواب مینا چو محتاجی که یا تجت قفقوی مونی</p>	
<p>تا ابد بکند از بهر حسن البسل مرا خوف سواتی ندارم زانکه که روزگار چون نمودنی عوی عصمت سار</p>	<p>تا نماز از طیب حسن تی دل بر جهان و جور و ظلم و ناز تو عالم مدعی آه رو آوردم بهر سحر عالم</p>

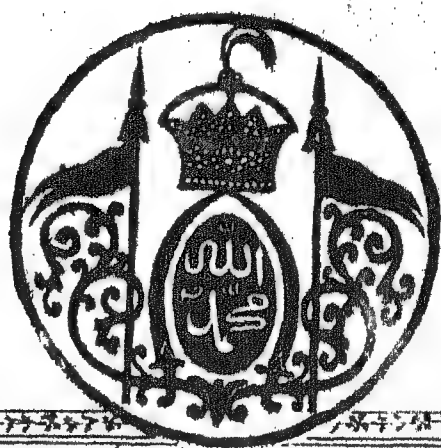

<p>ساز یارب بجز ناز او سراپا دل مرا می برد صد بار سر دم بر سر دل مرا سهل هست اما بسی دین مشکل مرا طرفه نادانی اگر دست عاقل مرا باز میدانی بکار خوشتر غافل مرا جایز ناک مرد کز بیاست و محمل مرا وای نکند از نکر چو جانب قاتل مرا</p>	<p>در فر آتش طرفه لذت یا قمر از در دل نامه بر راه عدم بگرفت و شوق دل منور ایکه میگوئی که عشقم اینهمه شوار چون توئی دیده و دهنسته دل ادم بست از نصیحت های تو ناصح نکر دم گشت بیلی عالم شد نمین و که مجنون تو گشت بر روز قیامت کار خود ختم</p>
---	--

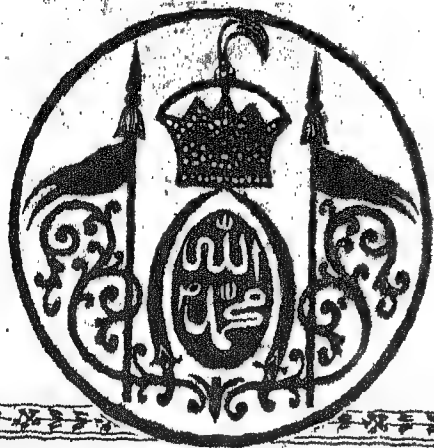

بر سوال بوسه اب آن رخسار
نیست زیبا مهر کردن لب

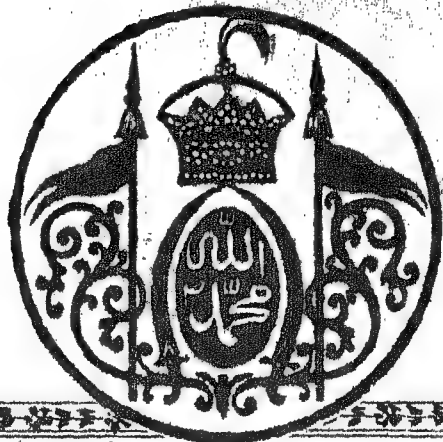
<p>در غمت پیدم نزع چو بیتاب تا به محشر هر رموی کواشم با می نخواهم شدن از خواب چو نیم سه چون داغ بدل از غم خساری بر کنار عدم زود رساندی</p>	<p>داو تسکین اجلم باد و صد آداب چون شوم گشته بشوید بخواب آید آن ماه شب افروز چو در خواب بنشانید شب حبه مهتاب بیشتر زین مفکن خبیلاب</p>
<p>صدیقین بود بکین تو لیکن امروز شک بیفتاد بدل آه تو لولاب</p>	
<p>رستم از بند خود نمائی بوفای من ای حسد کن</p>	<p>دل نهادم به بینوائی بمه عالم ز بیوفائی</p>

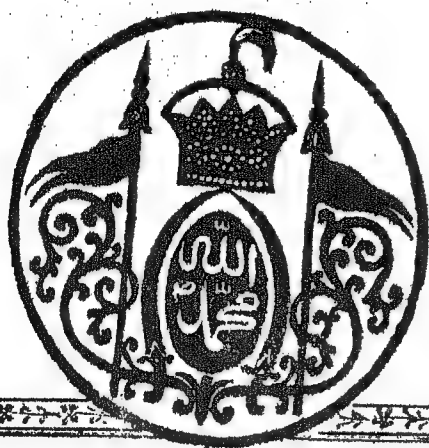
نبرم نام آشنائی ما	جو چندان مکن که بار و در
تو و ایسان و پارسائی ما	من رندی و بنخودی را
وای از دست نارسائی ما	ناله من بکوشش تو رسید
طرز صد گونه کج آوایی ما	ابروی تو زمانه را آموخت
ره و رسم بر مننه پائی ما	میس از خود مرد و من آموخت
یک جهان شکوچائی ما	خلوت و خل یکنی آموخت
	اخذ راز دل تو ای نواب
	بیکریه ز آشنائی ما
وای بر ساد و ناتوانی ما	اگر این است سخت جانانی ما

مژن از یاس فرستین پس	این جوهر کز زندگانی ما
بشی از رسم سوی ما بگذر	بازین طرز نو خوانی ما
چون ندایم در واد دل	که عجبم بود یار جانی ما
برزبان بوسه ما و میم کر	بشنوی قصه زبانی ما
غم و اندوه تا چه خوش بود	اگر این هست شادمانی ما
صد دعا و اثر نمی نالد	بدل از دست بیزبانی ما
خود و او در شد ز شدت ضعیف	صندل فاسد و کزانی ما
بعد ما داغ ما بدل داری	تبیست بهتر ازین نشانی ما
لاله خون کشته مگر بکن	وین رنگ از خوانی ما

روز محشر مگر چه خواهد بود	اگر این سست بدکامانی ما
مردم بودیم در شش نوبت	
اگر نسیب بود سخت جانی ما	
زلف شیشه بسته بدش کبریا	ای من فدات بکله از خج نبریا
که شوق آسمان منام تو بیا	روزی درون حسنه من نخبیریا
رسوایم بکوی تو خوانده هستی بیا	برخیزد و یکد و کام تو هم نشیریا
خندان میا براه غلط نین بیا	آئی اگر مجابس من نوحه کبریا
ای آه تا محشر حضورت دینا	در بار آئی از نسکی با اثر بیا
باغیچ و ناز پیش عدو نیز میری	آئی چون نزد من باد ای دکر بیا

در بحر و صیل مرد و جب که کانه لندی	شامی اگر بستانه روی در بحر بیا
------------------------------------	--------------------------------

خواهی شادمان کنی شمس عربی غیر	
-------------------------------	--

نواب پیش یار تو با چشم بریا	
-----------------------------	--

بکذاخت آتش غم تو سر بر مرا	باشد که ترو خوش نه بینی کرم
----------------------------	-----------------------------

ترسم که از نوید هم جان منتظر	کریشی بنا پوشش خمیر مرا
------------------------------	-------------------------

افسانه داری شب گفتن از تو	بکذازن ای آب طم تا سحر مرا
---------------------------	----------------------------

روزی که کسی کف آورده	داوند این دو دیده حسرت مرا
----------------------	----------------------------

بنیم روی غیر از آن زمان میا	مکذازیم حساب آن بس بد کذا
-----------------------------	---------------------------

داری سری به سر من ای در شمس وفا	روزی که روزگار در آید بس مرا
---------------------------------	------------------------------

در راه عجب خانه جانانه تمام

نواب باش نجف من شیرا

جانم و کرمیام مغربید مرا

یک بوسه در وصال اگر مید مرا

اشب دلم نوید اشرید هدا

ضعفم مکر نشان کردید مرا

دشنامها چو شیر و شکر مید مرا

کانه راز دل و دین ترسید مرا

مده محبت و مهر و وفا کردید مرا

قاصد ز صدم تو خبر مید مرا

با غللهای خویش دو صد میکنده

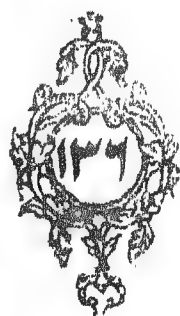
آتم چنانکه بود مانست پس

پنهان نموده کرب حیا می نمودم

تا از تش بوصل به بند و بوال

اشکم مگر پسند قضا و قدر فنا

آگاه می شدم به قضا و قدر فنا

عمی شسته بر سر بالین من	نومیدم زمر ک خبر مید مرا
-------------------------	--------------------------

تا نشود صحبت نواب خلعتی

الزام وحشتی بحشر مید مرا

ردیف بای مومن

ستم بادای دگری که کرب

زخم مژه کسیت که سر موی تن

فروا به عدو نیت اگر و عین و

دی خن زنان آن بودم بدر

عمریت که مر شرب شربت

باشید زین همقان باخبر

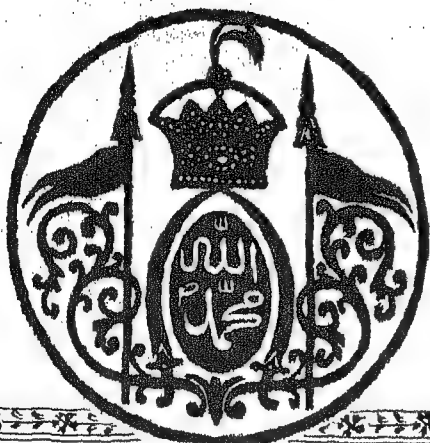
رقصان شن از دست در و کجا

خواهم نه ربوده است چرا ناخبر

زخم ز سر کو تو با چشم را

قلم کن و این قصه را

ساغر بزم مست در آغوش بخاری	می باش تو ای چرخ زمین مشرب
----------------------------	----------------------------

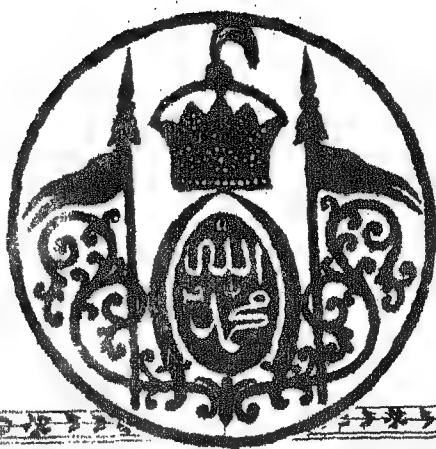
پای شب آید نه نهدار خدا
نواب نشین در حرم تکی کمر آ

رویفایی فارسی

بش بفرم ایونس غمخوار	باش بیدار بایستم وز نهار
بخت من ساختن چون غده ایا	تو هم مشرب می من بر اغیار
مختب منجکان درین راه چو	مکذرا ز بوش و سر کوچه خمار
دستی منم آمد و بودی تو خواب	ایدل امرو چنان غافل و شرار

شاید آن اثر از غیب بیاید لول

کریم چون شمع نماؤشب میسازد

روین تائی منقوله

مکر امرو ز آشوبِ بلا نیست

بوصلتِ بخودی بسته دهم

همی ترسم ز خوی تو و کر نه

عجب بر ساد کپسایم که خوم

نمناهِ عشقبازانِ راحت دایا

دل اندر مرکبِ بستم زانکه خبر نک

کره از لطفِ مکتا عینِ سر

که در عشاق شورم جایت

تو پنداری که در دل مدعا

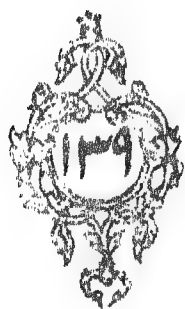
بجوم آرزو هاستا چاهیت

که مهای که در عهد شهادت

بخیر وقت مکر دیگر نیست

تغافلای جانان را دوا

قد است جانم این بند قیامت

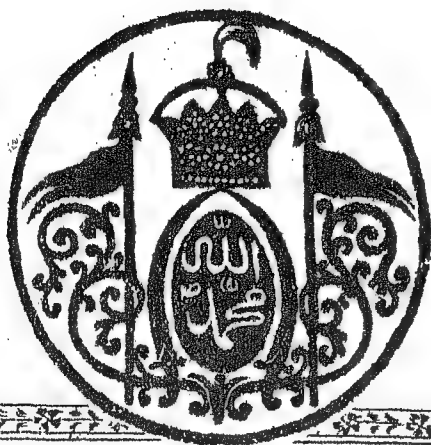
<p>اگر بی حسرم گشتی چون منی چگونه می چون نه مردی در منم قیامت بعد قلم گشت شای اگر آیه بابتی انجامست عوی</p>	<p>بیان تو که این حسرم نه منم ز تقدیرست ظالم این نیست که هیچ آرایش زدم نیست بلائی عشق ای رسد کجاست</p>
<p>چو جان باشی تو در آغوش بوا چه مطلب زین که عالم نیست</p>	
<p>و قایم بعالم نیستیت نه نری از حسرم ظالم نه نری مانا تا که محشر عنم و دل</p>	<p>که در دلسازی بان جز جفا نیست چنان دانی که عاشق را خدا نیست شال شک و بوازم جدا نیست</p>

<p>شب فرقت چنان آید گشیم همی گوید بوقتِ خواش که همه دارد ز در و دیوار حسرت فنا شد که شب وصلی کش غم شنیدم شام روزِ حشرین بعالم از غم ز شک که میرم</p>	<p>که اکنون دشتِ رو چو نیست بفرمان من احکام قصا شکبیه در دلم یارب چو نیست که روزِ فرقتش را نم بقا شب تا یک غم را انتها ندیدم کس که بر تو بختا</p>
<p>مریضِ عشق را تا حشر نواب سوايِ صلتِ جانان و</p>	<p>نیست</p>
<p>که نمی نیست که در کا کلاه چار تو نیست</p>	<p>سج دل نیست که اندر خم چو نیست</p>

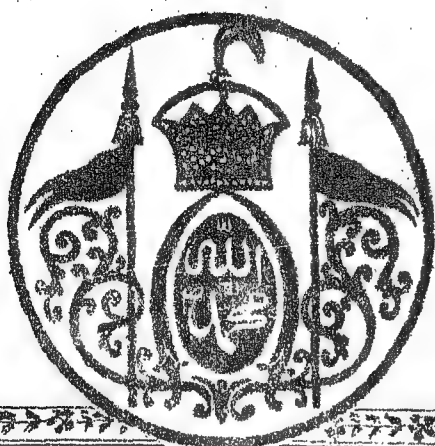
<p>خوشماست ضیای صحرایی دلشوار طلب بین تمنا دارد از چه در ذوق خلش با طپیدن دارد عیسیا فکر علاج مرض ششیا یجهان قتل نمودی بستم باز</p>	<p>خوشتر از ظلمت شام شب است آن فانی بهیست و پیمان تو نیست مکر شب جگر ممد هم پیمان تو نیست بخدا چنان این در و بدرمان تو نیست اثر خون کسی بر سر و امان تو نیست</p>
<p>این چه دوستی با اینهمه نیست</p>	<p>تو گفستی که در چاک کریان تو نیست</p>
<p>یا بخت مرا برین سکین نظری نیست با غیر اشارت کنی و من بس تو</p>	<p>یا بھر خجای تو بعالم و کری نیست زا کمون نشینم که بدانی خبری نیست</p>

<p>صبح شامی رسد شام صبحی مضطرب مشوار خوف مکافات رغم نیست محبت بدل خلق که او آسوده نشین دل زارم که دریا یارب چه بلا شد که رسوای قوت جز زمره ناله و منم یاد تو ای دل</p>	<p>لیکن شب تاریک غمت سحری نیست خوش باش که در ناله زارم اثری نیست جز غمزه ناز تو که پرده دری نیست تا حشر ز غیب احسی که زری نیست و انی هست بهلول نشان بختی نیست صوتی نشنیدم که در پیج آری نیست</p>
<p>قربان تعافل که ترا عزم تو ای ز انکو نه خبر هست که کو یخبری نیست</p>	
<p>دستی که به چرخ سینه زن نیست</p>	<p>آن دست عدو دست شریک نیست</p>

<p>در واکه به تن و چو نه نیست بانه که ز تن کی و نه نیست یمنار بحیب پیس نه نیست محتاج حکمت نه نیست</p>	<p>کر لذت پاک حیب این خاموشی تو براه شوخت دهم چمن کنون حیا آنکه دل ست در سرف</p>
	<p>تا دوش به نرم بود نواب امر و سپه به انمن نیست</p>
<p>که خبر بد که غم مهر آوا چه ایرای دو ساعت نه نیست</p>	<p>مریض عشق تو منت کش نیست بهنل تو که بجایش دو عالم</p>

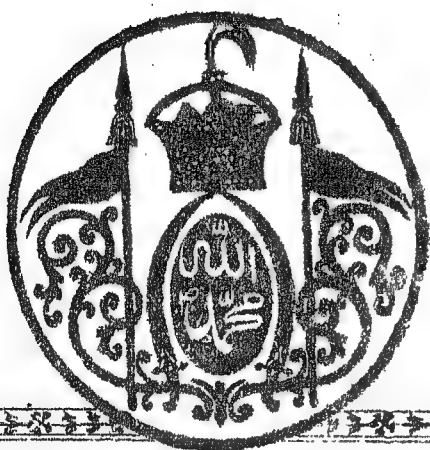

بهوش باش شستی چو پرورش زاهد	که سناک را حنم ست این مصلحت
تو مضطرب دعا یم مشو که دور فلک	چنان کند که مراد دل آن مناسبت
از آن نیاز که مقبول حق شد از یوسف	چه رشکها که نصیب دل زینحاست
بر لب بند هدایای دروغی کن	که این رضی عین مشیت بود

پنجم منکر حقایق حجاب
 شعیب مست ولی و نصیب ما نیست

بکش به تیغ محی را که جامه کلکون نیست	بین بنیاد دل را که بر تو محبتون نیست
خرام است که صدقنه بکند تعلیم	و که نه اینهمه شوخی بحال گردون نیست
ترجمی که به افزایش شهاب	تخلی که به آفتاب زود آفتون نیست

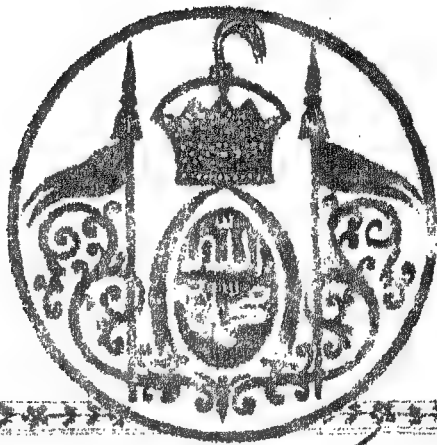

زطل نامه منج ای کار کا ندروی	بجز حدیث وصال تو پیچ نیست
بشوق تهمت عشاق ازین ان ^{مت} بد	که کس چو من بفرقت نرسد چون نیست
بدوستی جمال تو دشمنی دارم	بان لی که حسن و ادات نیستون نیست

قیامت پرشیده قتها نوا
نیست
بلی چو قامت آن سرو مار ز نو

غیر کسیوی بوسیده چو نار ان جاست	دود آبی ز دلم تا سر کمیان جاست
شاد زی خو کر جورم که بدوست	شیوه مهر ازین عالم امکان جاست
قننه ناز چو شست چشم خوبان	بهر قلم ز کمین کردش دوان جاست
دلایل من صد رنج و ملال تو و صد عجز	باش یک لمحہ که جبر اول و این جاست

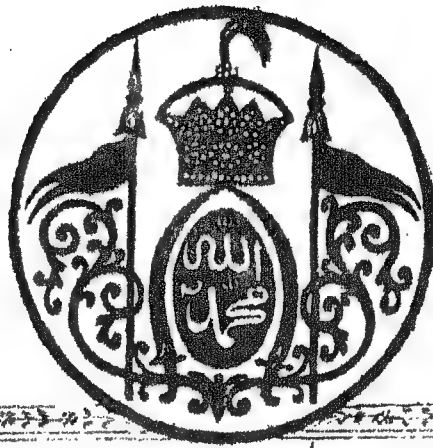
<p>برکد شتی زمر از من جوری کی دیده چون آب نحر و دز قاشای این نه آن آب که انجینه طوفان</p>	<p>کز سر تربت من حسرت ارمان کاه آتینه به زخم تو یخیران خسر رخیز داین بین چو طوفان</p>
<p>بزرگشایه خبریند و سر ایش اینک از زخم تو خواب پریشان</p>	<p>بزرگشایه خبریند و سر ایش اینک از زخم تو خواب پریشان</p>
<p>بیزینت نه سپین فوق قیدین اندکی صبر کن ای که این که مرا سر بالین بدم زرع رسیدی بر چه صیاد خاک ساخت ای پرو</p>	<p>بکه در دل موس و تیویدین لب حسرت به افقوس کزین سر ششم زور از رسیدن در دای تو همان شوق پرین</p>

قاصد نامه خوش بود آدم	باش حرفی ز زبان نیرستیدن باقیست
در کج نظر حشرم و شادم	که هنوزم سوخا بدیدن باقیست
فتنه حشر عالم شد عشاق ترا	از تو یک حسرت مشانه دیون باقیست
<p>نواب خطیب فیروزقان بی اثر آمد</p>	
<p>آه کرم و نفس سر دسیدن باقیست</p>	
قاصد نقرش شناسم ضحاک	پس دولت حیا جواب توالت
این تن من است قتلِ قریب	خونم چو نختی سبب انفعال
خزیمه نیت از تو یسبی دل مرا	در حیرتم که باز یسبب ضحاک
کز خواش قضا نه بوده صبر من	بتیانی و شدن این ماه شاک

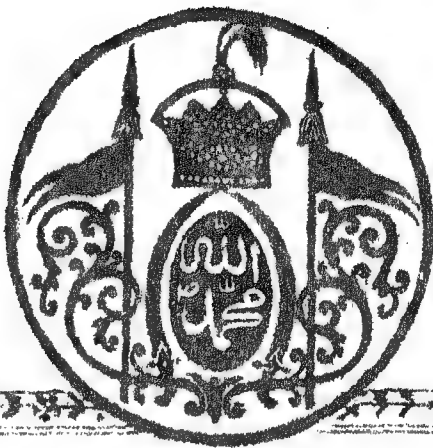
<p>دریاب انخوشی من آرزو دل اشوب یک جهان نه پسندی واعظ خوف حشر بی زینا ایدل اگر حسن محی جان آو ایدل منور یاسن آری ریل انرا که جام برکف و ساقی ست</p>	<p>مردم زن پیرس کم آخر سوال پس از ازل نمایش و جانیت کان قلعه تارم و قیامت وروز بان شش ابرو حال منکام نزع و زنجیر محال اندوه روز حشر و جواب سوال</p>
	<p>نواب داده دل خود را چون خود پس از بغا شش انیمه پنج و</p>
<p>پدایت چه شوخیا از زکس قنات</p>	<p>صد فتنه می باله در سایه قنات</p>

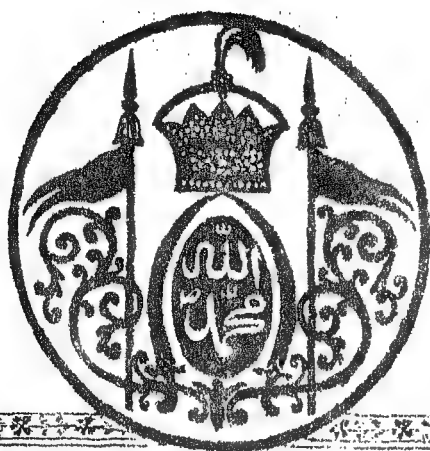
اقبوس قیامت شاید بزندم	آن سلسله که می توانی از دست پریشان
عشاق تماشای خون نخیله ظلم	این راز نمان سپید است سرخی کما
تا غمزه تو وار و خنجر کف از کمان	جاریست دود حجون خون بهار
نقصی که سیه دهت و ز خوش تو	
قرابان سرت که دلم شربت	
که ز بکوی توای شمع شکل افتاده	که روبرو می ت یک جهان لافنا
سختی لذت سبیل شدن بود آگاه	که وقت نزع نمانش تعالی افنا
بتی که شور قیامت بود چه غم	که چون نمی برش نیم سبیل افتاده
منور ماقبل لیلی به نخبه می سوز	از آن شهر ابراهیم که آتم به میل افنا

چه سان بول شوم شادان که عید است	برو عیش شب غم مقابل افتاد است
سوی صبر نباشد علاج خسته دلم	کنون که دوست به آزار ما مل افتاد است
بشی جناک فرارم بی نیاز و ادا	کمان کن که دلم از تو غافل افتاد است
بحوم شوق زخو و میسر در مشا	که از نامه برین بنبدل افتاد است
کمان دو دست که بر سحر و جحر انت	کنون بگردنت ای بت جامل افتاد است
به بهر نه فلک آیم تخت و عیمر	که رفو و صل چر چشم حائل افتاد است
شغیده اند مکر سده آمد لواء	
که شو چشمه یار باب وصل افتاد است	

رویف‌های مشابه

الغیاث از برج حبران الغیاث	الغیاث از جورِ خوبان الغیاث
چون نمایم پیشِ نیران الغیاث	چون شود حالِ توایِ کردونِ دِل
بر ششمِ پیشِ نیران الغیاث	خوش می‌گزیند سالِ منِ پی‌دِل
من می‌شدم صد هفتاد و نیران الغیاث	گفت قاصدِ با حوسه فی‌آرز
زود برخیزد و ز زندان الغیاث	دور کرد و تو مستِ ای‌آب
می‌نمودم در دستان الغیاث	چون طغلی عشقِ تو آخوتم
از هجومِ شوقِ ابرسان الغیاث	فرست و همتِ کم و شوتم و فرو
بلبلِ نازِ گستان الغیاث	دار و آسبِ دل‌چینِ روز و شب

صرف فریادت شن نواب علم

تا یکی از جو حسانان الغیث

ردیف حبیب تازی

مرغ
ازاد او ناز و جور و سلم و استغنا

شاد باش ایدل ازین طویل شب

مرغ
میکنم غوغا بعشق تو ازین غوغا

بعد ازین ازناهای زمین اصلا مرغ

یا تیره ناله و آه فلک فرسای مرغ

در ره عشقش بمیر و از غم دنیا مرغ

چون بخت بان لای از جمله اقامت مرغ

گر نشد مار و شتر نه سحر خواهد

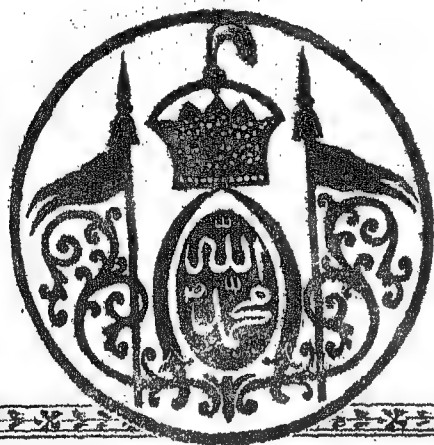
است باین محبت غلط سخن

دشمنیدم و عده دیدار و ادب

ترک کن این دوش سر روزه الهی

عاشقان آفریدند از پی مهر و وفا

ساز جرم ست ای نواب ستمای

می پویشش امروز از رسوائی خود

رویف حیم فارسی

اگر ضعف نمانده است متین بپای

یار بچه بلا شد که نیامد قیام

اندم که نمانده است من نام نشاید

و غلی که نبوده است در و ذکر بتاید

جز قصه تو نیست مرا و روز بای

منت کش اویم که نموده است و بای

دشوار عشقت نبود دادن جان

کوین که دارد اثری ناله شبگیر

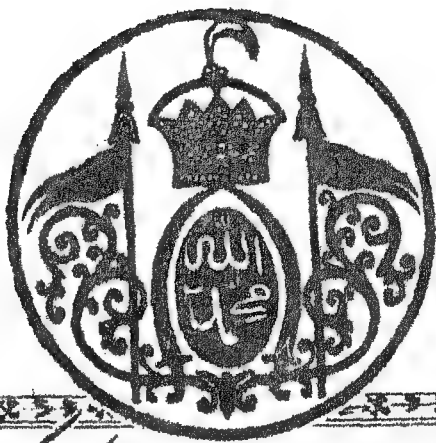
از مقتدر آور خیر نامه بر

و اعطانه پسندم بسیر خود بر

شادم قیامت که که پرستش

در ملک عدم از لب تو بگویم

نواب شو عاشق موی کمری

مشهور میان ست نزار و بیابان

رویف حای حلی

در صلمم بخشد اثر کرد عای صبح

صبح وصال مست شراب و نکاح عیش

نکذ شست تیر شب نهم تو

دیو غریب این شب تاریک و یمن

صبری که بود صرف شب غم شد

خواهم که شام وصل تو آید بجای صبح

تا شام روز شرب و انتهای صبح

دریغ عالمی اثر و لکشی صبح

پوشین هست خست دینه عری صبح

باید سکیب نو پی جور و جهای صبح

نواب خوش بزی نصیب شد

رود و سه رود و سیر بهار و سونج

رویف نای مجبه

کردید همچو شهر من لاله زار سنخ

در کوه و دشت ساخته سر نوک خا

چون وی سوری ست خمی شکواری

خواهش شدن مانده بخون سکار سنخ

در بر نموده است لباس آن کما

کردید تار تار کفن در سزار سنخ

آه بهار و گشت در کوه سار سنخ

خونم بین کوی تو کلک لون نموده

چون ترطوطی ست بر سر غار سنخ

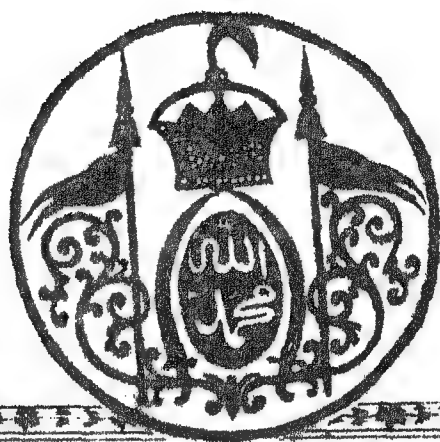
آن صید گیر اگر این ست ذوق

رو نسیاه بکن بسته زخم

چندان قشاند خون مژه من بعد

از کی ندشت خون تو نواب افرا

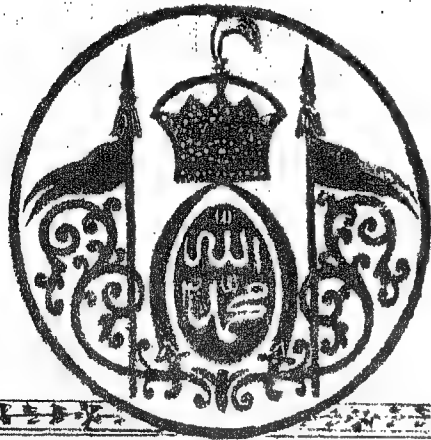

ورنه نو وچ چن دست پايښخ

رويف دال همسه

مرون اندر غم تو اينه د شوق	که تمنای وصال ت بدلی از نبود
آفتد طنم که دیرم تمکار نبود	لذت جو خودت بین دلم خوش شیت
که بجز مرگ امید ی بل زار نبود	آن زمان بیا جابت بجا دافسوس
مگر آن قامت مجوی برتار نبود	چه بلا شد که قیامت بجان آید
دست من غم منوای تو یگار نبود	که بمر که بگریبان کوی بردار
احتیاجی که نمی در هم زنگار نبود	پدل ریش که بر غم تو صد جان
که کسی بر سر کوی تو ز اختیار نبود	من از آن روز نهفتم غم غمشیت ددل

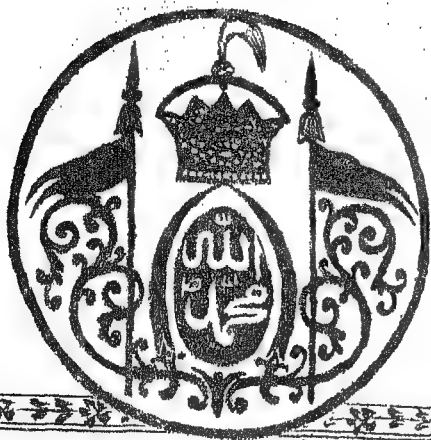

کاری از جذب دل خود بخرج می نماید	وصل شیرین تراشیدن کسانند
بغیر خواستش نمی خرد سال	بر زمان تو کسی طالب دیدار نبود
<p>از خدا خلد چه خواست بجز توبه</p> <p>بنمایش مگر آن سایه دیوانه</p>	
یا و آن زمان که سورش آه فغان بود	فریاد بخت و شکوه جبر بیان بود
چو کسی بیا تم من جو خوان بود	بین روید سر سورش آه و فغان بود
دو دم نخر که در سر کانیتم	آن که نه لذتی که بنوک سنان بود
کشتی که فاش کرد به آفاق راز ^{عشق}	جز عشوه و هیچکی رمزان بود
در فصل وصال تو ناخوانده ام	صبری که بایدم بدل ناتوان بود

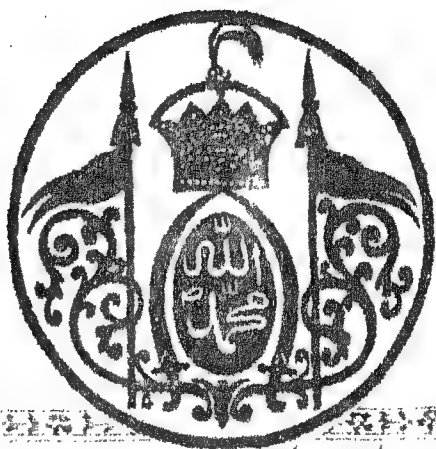

<p>عیار من ریب و غای مرا نیست شتم در آفریش و لما بجا فتم کو یاکه درد تو زدم لب بر روی دیدم خواب روی تو از یاری خال چون آفریده شد شب بجر ارم عجب</p>	<p>جز او بر این میث کسی بدکان نبود اندل نیافتم که بعشقت تیان نبود ورنه بجز سرخشی که اینچنان نبود اندم که از قریب در رخشان نبود ایا خیال طسره عنبرشان نبود</p>
<p>نواب رفت در شب عشرت بخوا جای خوش آمدش که در آن آسمان نبود</p>	
<p>دستی که در شکاش جیب کفن نبود جوری نموده که نخروده است آسمان</p>	<p>آن بود دست بوالهوی دستین نبود او سمدم رقیب به آزار من نبود</p>

اورد و ششم بستان کشان	ورنه مر اسوای کل بوستر نوبو
شاید شکست خورد و براه عدم	دوشینه دل زلف شکن در سخن
بر ناله که جب نمودی کل پکا	دریاب کو ترانه بسنج چین نوبو
برداشت دل عشق قد و کیسوی	آن ذوق ولذتی که بدار و سن نوبو
رسو نمود خنده تو و زنه خلق را	در تنگی دمان تو حبابی سخن نوبو
تعلیم کرد غمزه تو و رنه پیشتر	این فتنها بجز و شس چرخ کن نوبو
یارب تو آمدی نجیب اکم که ذوق	آن رخ وین ام که به بیت سخن نوبو
یاب جلوه سحر شب هجرت نوبو	صد گونه حسرتی که بسبب کهن نوبو

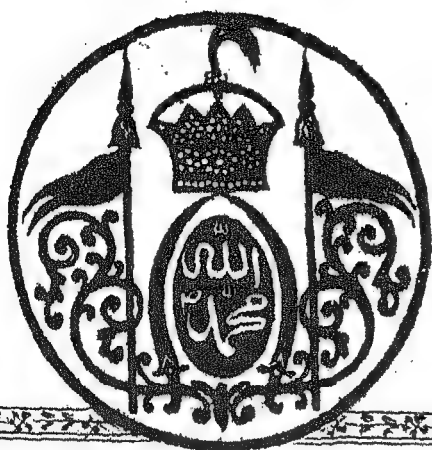
نواب را بزم تو چشم تمام شب

بودند ممکنان مکر آن خستند

عیادت بطریق ستم ساری	که روی بن از غیر شرم ساری
نزار با الهوسان بعد بنجاک شند	میر مرا که آنکس سکواری بود
پیاه غمزه بتوفیق غم بخشید	فلک وز ازل این شهر یاری بود
توجس دلی ای سنگدل اندازی	از آن بان که مصیبت بد شکاری بود
دین حسرت یکبار دید بخین کرد	دل مرا که در این ساریداری بود
به قبر گشته ناز تو فرستم و دیم	نسو جان دشر و تنه و زاری بود
فتان که اصل لب یار بود و دین	ومی که شوق معشوق جان شاری بود
سحر بعارض رشید از آن شبنم	که دوش برین آن جویاری بود

نزار محفل عشرت شکسته نو

بگو که دوش تر این چه بقراری

دور از تو ماندن از دل بتیاب بود

صد عشو و کز شبیه و دوا و نوا

از بجن کشته برق تجلی حسین

صبرم نداد و دوا و غمت در ازل

در کوی تو بدوش ملائک است

شاید نیامدی بسرخشته زناز

و غمتم نصیب عدو شد ترا

لیکن ای صبر حسانی ضرور بود

در قسمتم بین ملک ناصبور بود

شاید که آستان از شک طو

از جلوه ات بعقل قضا نام قبول بود

تا بوی یکسی که زناش فخور بود

ش وقت واپسین بکمی می خورد

آن اضطراب دل که مراد حضور بود

یک نامه ام به نیم نفس آشکار کرد	خونی که حلق راز دم نفخ صد بود
---------------------------------	-------------------------------

نواب حال وصل عشناشیده

بر جانش آفرین که چه مرد غمخیز بود

کامیابی برند و کمی قصه جان کنند	با ما اجل نکرده که این بس کنند
---------------------------------	--------------------------------

جمع اند عاشقان سیر راه رضا تو	سیرند یازیت بکو تا همان کنند
-------------------------------	------------------------------

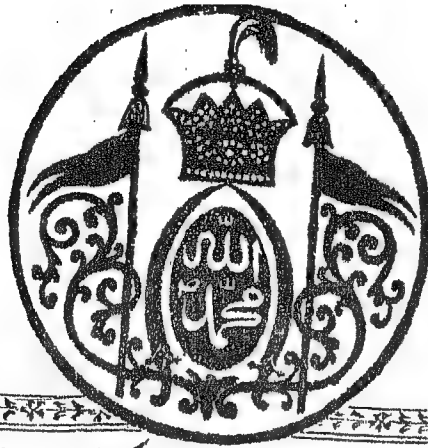
کردم ز راه مسلحی دعوی دروغ	ایوای کر صیبه مرا امتحان کنند
----------------------------	-------------------------------

این جور ویکرست که ترکان نقشه	گیرند دل زدستم و غرض نهان کنند
------------------------------	--------------------------------

ای کر تیه وصال عشاق تیره روزه	بگذر طافتی که شب غم فغان کنند
-------------------------------	-------------------------------

انانکه از حدیث عدو جان نمید	آه از دمی که با تو بهاش کمان کنند
-----------------------------	-----------------------------------

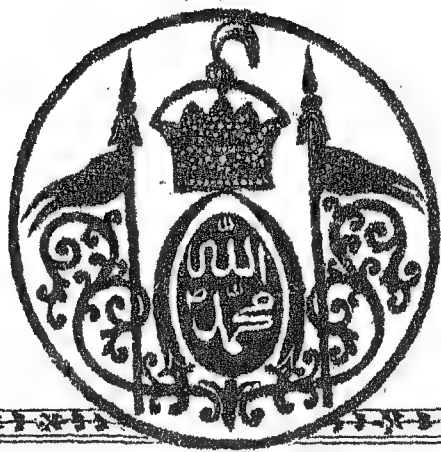
کردی چنان ز ازل ایفلک سمنون بگذار یک دور که رغبتان کنند

نواب زیر خنجر سید او دم زد
صد مرحب که اهل فنا پنچا کنند

آیند و در حسیم دلم دید او کنند
که حناک تر بتم پس مرا کنند
تا میکشان باده حرا کنند
تا چند پاره سازم تا کی کنند
آنکه روز و شب بفرق تو کنند
در برم باده از سر زاهد کنند

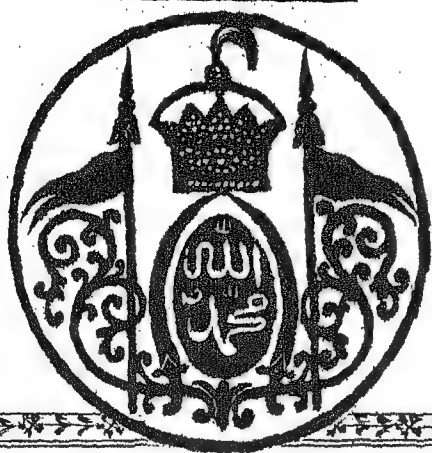
یاران پذیرد سرم حشمت کنند
بوی محبت تو دمدار من این
جسته است محبت و میکده
شهر منم به پیش ندیمان نه
یار بیهوشم که چه سازند وصال
جانم فدای عالم هستی که میکشان

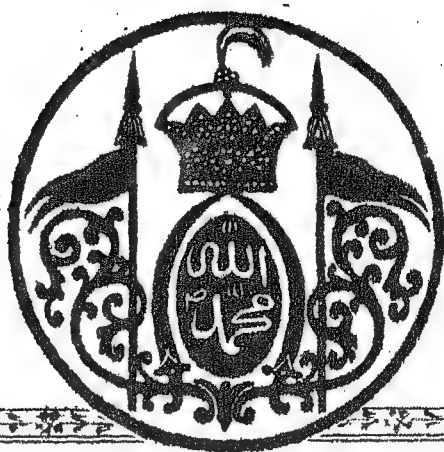
<p>کاشی لافِ مهر و محبت ز بختی ای بس عجیب ز عریده جویان ^{ظلم} که بنخود شد به بوی گل مرز ملک</p>	<p>آنوقت کاشش با تو مرار و برور ^{کنند} بر دوستان خویش برای ^{کند} عدو آه از وی که این دل پر داغ ^{کنند} بکنند</p>
	<p>نواب را کاشش به او ^{کنند} کمی ^{کند} دید صد جان دست در جلاوه ^{کند} که از ^{کند} کز</p>
<p>دش دریک که این مژده ^{داند} بتان ^{داند} کل که افشاند برت که ^{داند} مبارک ^{داند} از ازل کاشش محنت و ^{داند} طغیان ^{داند} روز محشر عوض نامت ^{داند} اعمال ^{داند} مرا</p>	<p>که شمار او جهان ندی ^{داند} ایمان ^{داند} عند لیبان بد و صد نعمه ^{داند} احسان ^{داند} بهر آیش کیسوی تو فرمان ^{داند} پاره چپند ز صد پاره ^{داند} کریان ^{داند}</p>

<p>ز کس شوخ تر هست نمود زنا</p>	<p>چشم خواب مر خواب پیشانی</p>
<p>بعد عمری برست خاک شد سحر خا</p>	<p>ایچه مرغوب دلم بود بن کاند</p>
<p>دی بیا و تو می فت بکاشن بوا بخرامی که دو صد مست آب جان</p>	
<p>شکانت نه مین حسرت نان</p>	<p>بلکه در عشق تواند و سر او ان</p>
<p>بهر آیش دوس شنیدم که</p>	<p>پارهای دل پر خون شیب زان</p>
<p>آن قارم که بصد خسته جنبید</p>	<p>نازستان یکی جلوه خرامان</p>
<p>بر کی یافت مقامی بقیامت لیکن</p>	<p>بخت بد بین که مرا جانب ندان</p>
<p>عاشقانت ز ره شوق ببا ز ازل</p>	<p>نقد دل داده متلع غم هجران بوند</p>

زاهدان ان توان گفت مراقب بخدا	چون بدید مذخت سر بکریان
-------------------------------	-------------------------

بود نواب همان خسته زلفت کویا

از سر کوی با حال پشیمان

اتم زول بذروه عرش برین

آن شهسوار حسن چو پشت برین

شاید که ناله ام سپهر برین

کاینک مهر آن سنم و بشین

با این سرام ناز چو آن نازین

افت حجام از غش آتشین

تا بر رخ تو سلسله عنبرین

بر خاست خاک من زنده بوشه کاب

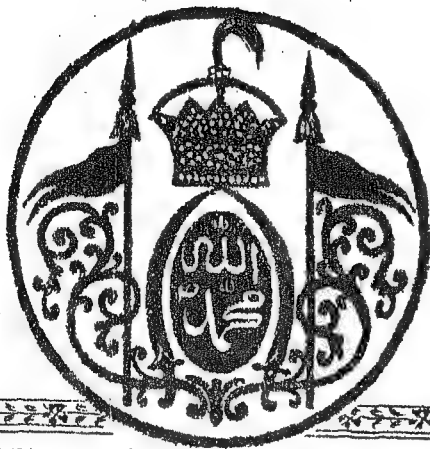
سرگرم شیون اندر چو احلامان

روزی نشد که در شب بجز تو بوم

خواهد شدن قیامت بجز تو

از شعله حیم پیرانان نکرده

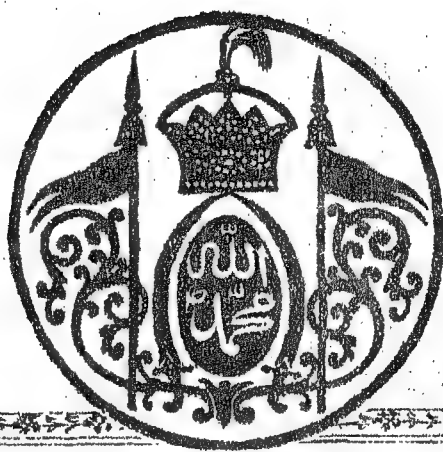

خوش آمدنی نازبایلین مری	وقتی که نوبت بدوم البین شد
-------------------------	----------------------------

ازین پرس قصه اب حشمت	برخیز و خوب بین که چو بر آن غمین
----------------------	----------------------------------

مکر شب عائی از دلم برخیز ششم	که آثار اثر زفاق چون محروفا شدم
چرا می کی یحیی نثا جان ز این	شن عمری اقبیل آن طریقه شدم
بصلتم بجا باز و متسل از طعن بدونی	که این تهمت اول خفاک انجم
مخواه ازین بوزخ و دیار آب کو	و ما نم بسته خاموشی چو او محو شدم
شرکی را که تو قدش اندکی آخ	پی ویرانی کون مکان یابی ز شدم
که این تشنه لب سال و صلاش شد	که در بحر پیر آنگون جش تلاطم شد

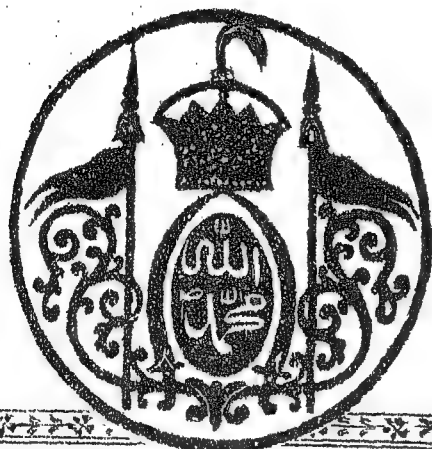
منم آن کشته عصمت صد مرقوم است	چو بعد از قتل تا بوت اینج هر دم شد
کریا جان پاک شد مانند گل سرخس	اکثر ناسید من باغ سرست نشد

در شکست ای نواب کار شین است
که دوش از یک کاش خا طر است

بمخسر از نوید خلد جان من حزن شد	که می سم با بخا نیز حوری کین شد
اکصد خنجر نازم ز دئی ل نمی بجم	که جرم عشق حویان اسرانی اینچین شد
همین یک سخی ظالم نه پنداری عا	نزاران کاسه ت درگاه پویش شد
درخس نور ناک طور در چشم من منجوب	عانا جلوه آن سلی محل شین شد

دم بهل شدن نواب چندین جا گفته

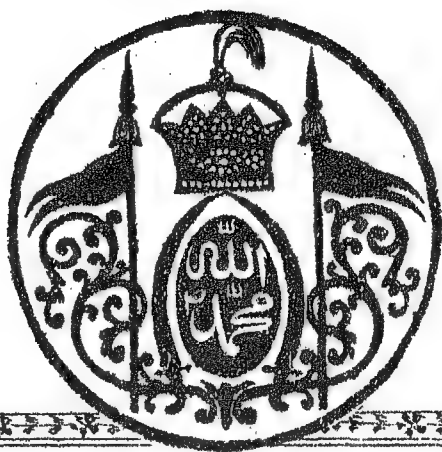

که عرب تو اکنون جای چندین آفرین باشد

تا بکیسوی این پیچ و شکن خواهد ماند	بجهان شورش آشوب و قفس خواهد ماند
مروم و خاک شدم بار خدا یار ^{عشق}	تا کجا دست و گریبان بکفن خواهد ماند
بکاستان کیش ارمی شیم احمی	ورنه در دل سوس سیر چرخ خواهد ماند
دل بتو دادم و من گزینم و دم بخواهی	که یقین نهسان در بر من خواهد ماند
مده خون سخت گزینم تو زان بخت	بدلم ناوکتی تیر فکن خواهد ماند
باب توبه بنج کس نشانند که	بجهان تا چو منی تو پیشکش خواهد ماند
لب شیرین محی کر نمکی بخت خرم	لذت شیرینش کشت بدخ خواهد ماند

آه بخشیده بی سناک شد ندای تو

تابکی کردش این چرخ کمر خن اماند

تا کی ز تو ماند بدل من جسی چید
از حال اسیران خبرم نیست لیکن
نذیر بکن ناصح شفق که بر آید
برقی منکن سپنج برین خانه
چون بشود احصای تمهائش الهی
ضعفم نه چنان هست که خطی بگویم

رحمی که نماند همت خن جسی چید
او نیخته دیدم کجاستان جسی چید
در وصل هجر ناز وی از ماسوی چید
لش ساخته بسانم پس عمری جسی چید
در شهر نباشند چو فریادری چید
قاصد بید از زنگ زخم می جسی چید

دی قافله تیر نواب همی رفت
از ناله شنیدیم صد احمی چید

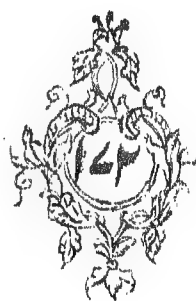

رویف ذال محبسه

ای عقیق لعل نکت از می حُلّ لَذَنده	بوسه خواهم ز تو چون باد کوه لَذَنده
غالباً ناخن بدل دیا و مرکاب کسی	ورنه نبودیت در زخم دم خمر لَذَنده
لذت آگین بلسه خوابان دهن بشابی	ست ستر پای تو چون بشکیر لَذَنده
قطره از خون شیر نیم درون خم پیر	تا شود ساقی شربت بلخ ستر لَذَنده

آدی و بر دل اب پاشیدی نمک
 آن نمک شد در دهان خم چمن لَذَنده
 رویف را می سله

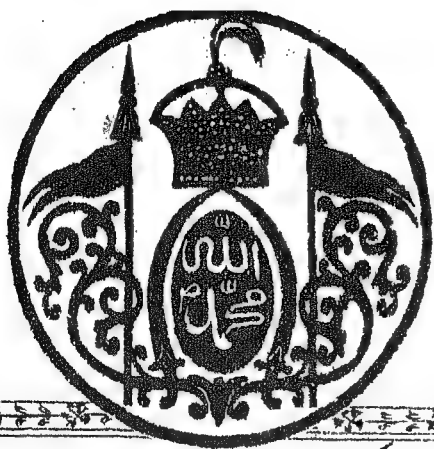
بغشت یا ختی جاشاید اندر خانه ویک	که ختی جانم از شب تاسه جانده ویک
----------------------------------	----------------------------------

<p>سرت کردم شوی نغمه شایسته کرامت کن خداوند اول و آخر اگر پیکنی ناصح چون فرزانه فدایت جانم ساقی بن پیمانه بناکن از برای نوحه ماتم خانه همین یک داستان تا کی بگو فغان دل چشت طلب بهتر ازین و دیگر</p>	<p>بیک عزیزین پایت جهان در نغمه دلی اول باد سپردم آخر کجا روا باشد که خود را در شمار مرغان به خشار جان باب می جویند ارجم نخچینه ام و تنگنای انجمن است چو میکویم زور و جبر بر با هم مرگ چرا بر خود نبالد و کلاه خنجر افکند</p>
	<p>چرا نواب عکینی از ان عیش پرند به انصاف ازین بیدار باشی خانه</p>

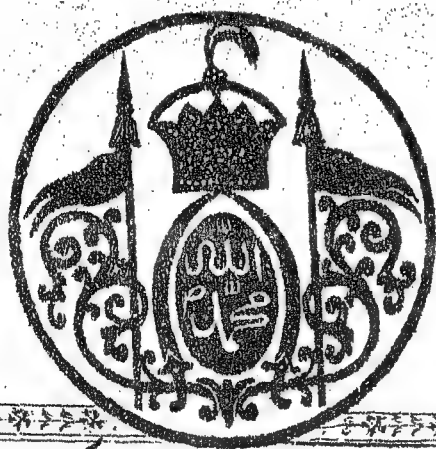
<p>یک دست بدل بر نه ودستی بگردا بستان ز من از بستر خورشید کهر از دوش فلک زلف و کیمی سحر مینا بختی کسیر و خم باد بهر ای دشمن جان من کسرت و شام تو نیز دل از پریشانی واقعه بردا</p>	<p>یا آمن ای صاحب مبیال خبر کشتی کمرست اینده شام سل ترسم که اسیرش نشوی چو من مشنوصفت کوش و مشکوی زبر مست است عشق رخ تو دل ما چون غیر حبیان آن از عشق تو بخت</p>
<p>خواهی که شود حشر و کفر حرف مشر نواب بدل نوبت و آبی بگردا روین نه ای محب</p>	

باقیست لوح تربت من جهان منو
 کردم نثار غمزه اوجسان لیکست
 زخمی دی منتظن جرم دیکم
 زاهد بدلق حسنه عبت نازیکی
 یک عمر از نمودم دین طرفه ساد
 صد ره قهر بر از بر خود را ندیم بی
 روز خرابشام رسید وز بجزایا
 باسد که در سراق تو ای مست نایم
 جوت اگر تمام شده تنگدل با

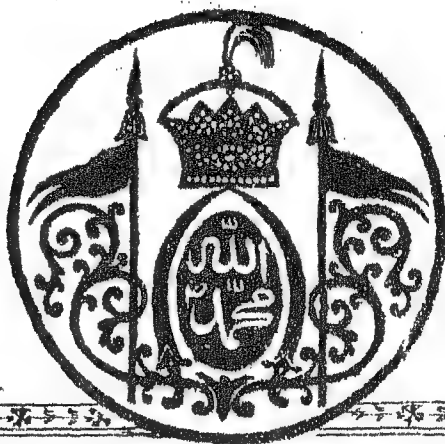
عشقت ز من کنی شست مین یک نشان منو
 آن ترک ظلم دوست من بجان منو
 رجمی که هست بسجیل تو نجبان منو
 شوخی ز رفقه پیش تو دامن کشان منو
 دارم و کرامت ز راه و فغان منو
 سرستم از تصور لطف نغان منو
 ناگفته ام تمام کمی ایشان منو
 چشم ندیده سر من آن ایشان منو
 باقی سینه جگر من آن ایشان منو

نواب شه‌ر تو بعشق از ازل که
اگر نه ز رسم ره عاشقان

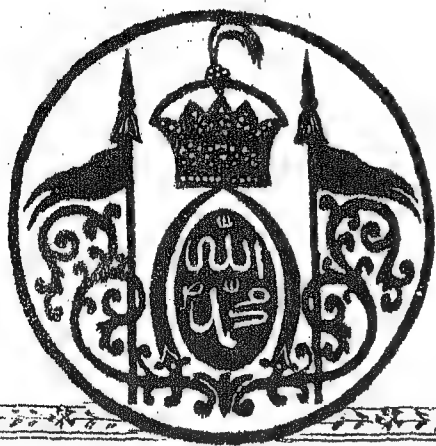
مه کوید با قضا امرو	رو به بحر ست زودا امرو
دی نبوی نه سدره امرو	دیگری بر تو مبتلا امرو
ای شب بجز از بهمان شوم	که بود روز و وصل ما امرو
غم نه در محو بسیارو	ساغر با ده سا قیا امرو
شب عیش ست یار می	رحم کن رسم ای قضا امرو
شب وصل عدو می	خشم بر پاکن خید امرو
مدعی را به شمس ستمی	یافتم از تو خون بهامرو

و عن بوسه او در بازند دوش در کوی ناز و دلم	و شب از ناز و از حیا امروز آدم بجز عذر با امروز
کس نرسد به دانه ای تو آب جان خود را بکنند امروز	
رویف سین محله	
دلبری گشت قاتلم که پیرس درفساق تو ای بت خوابم تو چنین غافل که نتوانست افت در خط اشتیاق مرا	عمره ساخت بلم که پیرس حسرتی مانم در دلم که پیرس من چنان تو مانم که پیرس شست خوابه دلم که پیرس

زاهد صدم پرستی با	کافری کرده بسلم که پیرس
دوش با طسره حسرتی از دست	رفته دامان متاعلم که پیرس
در ره عشق صد خرابی با	شد بطسری مقابلم که پیرس
چون توفیق بحسانه انبیاء	دوزخی کشته منظم که پیرس
چند پرسی که حال دل چو نیست	صد نه مست بر دلم که پیرس

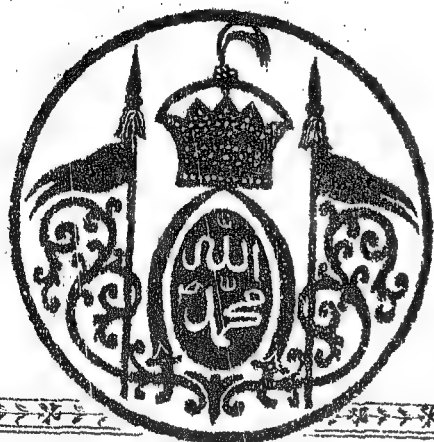
دوش نواب نالاست چندان
ساخت رسوا بمسلم که پیرس
ردیف شین معجمه

چشم ترا قتل من احسان ش	بهر من از کرده پشیمان ش
------------------------	-------------------------

خاک و رحمت مختار شو	تاج سرخبر و خاقان مباحش
مست شب و صبح من ای آسمان	باش حجابی خود گردان مباحش
خون مرا بخت چو رفتار تو	بعد من از غم سزده امان مباحش
گشتیم بر زده دامان سیا	بهرت داسر کبریا مباحش
میر و ماز خویش کنون انجمن	در پی آرایش زندان مباحش
نیست کسی که تو کشد انتقام	چون کنیم قتل سراسر مباحش
کافر عشقت چو بخواند کسی	در کد از دین مسلمان مباحش
<p>ماز بکن بدل نواب بخشش</p> <p>برخ و زلف نیمه نازان مباحش</p>	

رویف صا و مملہ

وفا چو شستہ پندت بکری با اخلاص	بنامحسان جهان بسکینی چرا اخلاص
رہسبت نکرہ التفات تسپند	وکر نہ این دل و حشی کج با اخلاص
چرا بصیر سازم کہ طبع جیلہ کر	نمودہ است شب وصل با اخلاص
طمع مدار کہ دور از نر از فرشت	زخوی عسیرہ چہ بیان شوخ تا اخلاص

غم دو کون منہ و آیش لبزوا
مکہ کسی نماید بد لر با اخلاص

رویف صا و حجه

عمر باشد کہ کنی ازین بکسی انعام	مکن اکنون بفرستادین انعام
---------------------------------	---------------------------

کروش نرم شد این ت بید و گجا	بکن ای آه جهان سوز ز تابیر غما
داجون جهان پتو حن کیشی را	کرد از حسرت من کایت تقدیر غما
صدت آن نسبت که دارد و من	بسیکنی بھر چه پر کشتن نخیر غما
کوش کن پس مرا یدل لادون عشق	تا تجا از ره اندیشه بدیر غما
غیر بیاک شد اند طلب افت	مکن اکنون و ناز و تقصیر غما

با خبر باش من سر باد و فغان با

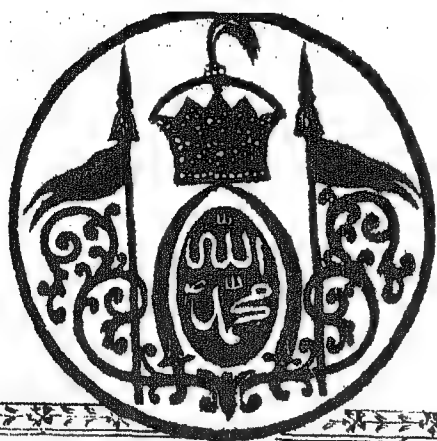
منما از اثر ناله سبکبیر غما

رویف طای محله

یار ببحیر تم که رساند بیا خط

یک قاصد است پیش من بشما خط

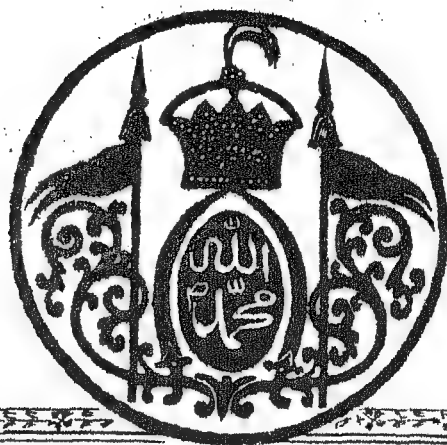

ای نزع فرستی ده وی که هفتی	کا ورده است نامه برین خط
قاصد بشبوی تو من بان	در جوش اشتیاق نوشتم نیز خط
بشناس شرح مسلم ای نامه برین	از خون نوشته ام لبوی آن خط
اوراق نه فلک اگر افتد بیت من	انشا کنم بتوزره اختصا خط
پیدا کند مکر بدل تو ترسی	تحریر سازم از مژه شب خط
دادند دفتر علم روز حشر و من	دانم که آمد از طرف آن خط
صد خار غم خلیده مراد من	تا بر دسیده است بخار یا خط

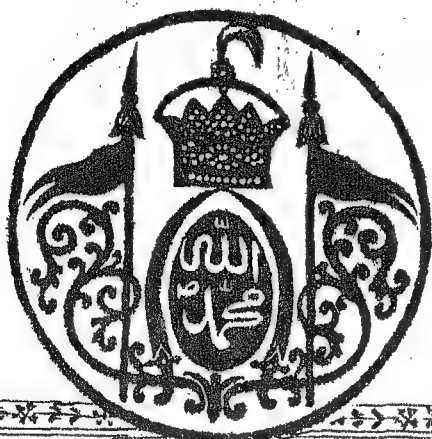
چسپان نمای بر سر لوح مراد من
نواب بعد من چون فرستد خط

رویف عین مہملہ

می نمود اول محفل جلوہ جانی شمع	سوخت آتش سحر مرشد پروان شمع
کر بہ بنیاد ساعد نور سیمین نکاح	چاک ساز و حبیب متقی پند من بویا شمع
عالمی از دو دآتم شد سیہ ای حسن	پردہ بردار و بکن روشن بھر کاشان شمع
تا بیزیت و لکن جا کردہ اکبر غور	می نماید مسری با سناغیر و پیمان شمع
شہرم دارد و شب وصل آن مجبور	زین سبب و شن نہیام خجاست شمع
چون نظارہ نخست تو نبوی و عجب	کریمیر و احسد در کوشک کاشان شمع

تازہ بنیادیک سالن اگر آید
خیرای آب و کن خاموش در دنیا

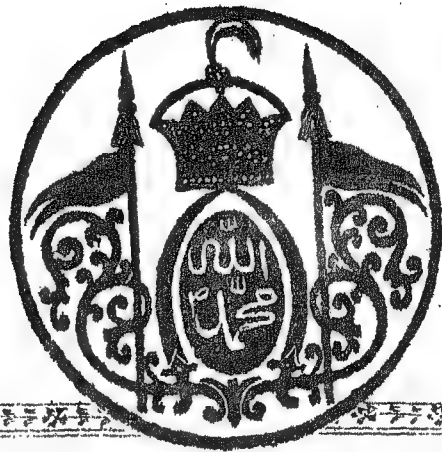

ردیف غین محبسه

آمد کلم بطرف ادائی میان باغ	باید شدن برای عد و پاسبان باغ
ساقی پرند نشسته فکن بر رخ کبنا	کر دیده هست حمت حق ساین باغ
شاید هوای شوق بیا در ضلیم	خوانید و بروی کسی استمان باغ
زود آه پس لوم که بیک تهره	فصل بهار و سبزه آب و ان باغ
خوش آیدم فغان اسیران ام تو	زانسک چاک زمره ملیان باغ
دیدم صبر و دین چو هجوم کل و سمن	آمد خزان و نیست کمنو خن نشان باغ

نواب نوحه خوان کند و چون هر تو
ان دم بین قیدین غان و شان باغ

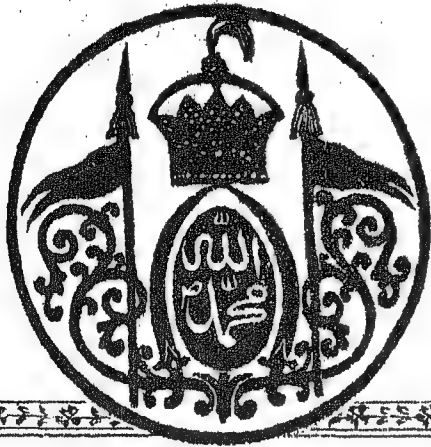

رویفنا

<p>تاکلی باشم بامید شها و سربکف بخت آنم گو که در خلوت بوی میکشی دی بجرم میکشی از سجدم راندند با عاقبت خاک خود اندر چشمم انداختم بهرند آوردم اما بحیا با برادر چون حسین تو عرق آلود شد پندم</p>	<p>محشری نبسا و باز بر سرم بکف مست و بخود کشته آرم کیسوی بکف یافتند امر و زهر بر مرا سار بکف دادم بھر مین این مشت خاک بکف دل بدستم نیست دارم کو تیا بکف ماه رخساری ست در بچکان بکف</p>
---	---

با اداهایش مشب دیم توان
 زلف شوخی در کف جام می خلکف

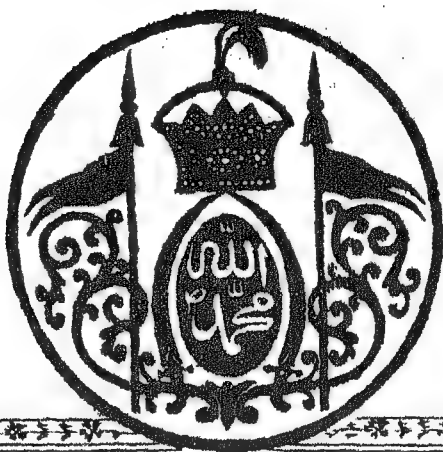

ردیف قاف

وگر نه نیست کسی طالبِ غدا بـ	خوشم لشوقِ وصالِ پیچِ تاب
من بخاطر من کین جهان حساب	تو بداد و نیک نه صد هزار
مرا که دل همه خون شد پیچِ تاب	بفرقت تو ندانم که حال غیر چه
که نیست خواب بچشم از عتاب	بپر لنت خواب از قریب و هجران
که دیده ایم بسی سوزِ تاب	ز آفتاب قیامت مگوی ای عطا
نیرسد بادا الهی اضطراب	تپیدن م بمل خوش است نشکین

نویس بجز در بر فرازین توان
که نیست هیچ بلا بدتر از غدا بـ

دیف کاف تازی

ساز و جواهر به تاج کاف فلک	آسی کشیم و جناب نمایم فلک
کردم فدائی بکبر نشان	زانکس که ساخته است باو یک فلک
شاید که یافت خصلت ظلم و ستم	برپا نمود و زخم پرالین جناب فلک
روزی اگر بن از دانی بخانه	کرد و به آستانه من جبهه سا فلک
ای طغی بسین که چو شتی قریب	کرد از هر شک مرابتنا فلک

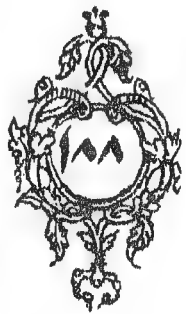
نواب پر سدا ز دل زارم آن پر
از رشک من شود دل جان فلک

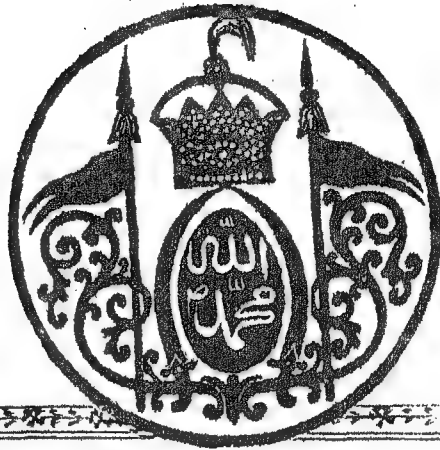
دیف کاف عجمی

خاتم تست که بر بود دل بصدیر	نبود ورنه به از من هوسر بافر
فرو چکد چو سرق از تو زناک	شب وصال چو من برت بکیر
بحیرم که چنان تیر قفسه نیاد	ز راه دو بر من شست آسمان
چو قصد آه نمودم قیامتی بجا	نعوذ بالله اگر بر شتم دل تنگ
ز قتل میخونی غم مخور لی مثل	که کشته از سمت جابهر دو علم
مباد آشی الفت بحسبم ناک	که ز بهر حن از دلم جند
شکسته ایم سر محتسب عینا	بین که شیشه ناموس چن دیم
<p>صلح کی کند آنک عاشقان</p> <p>پیر روشی که که آشتی سگال</p>	

روایت لام

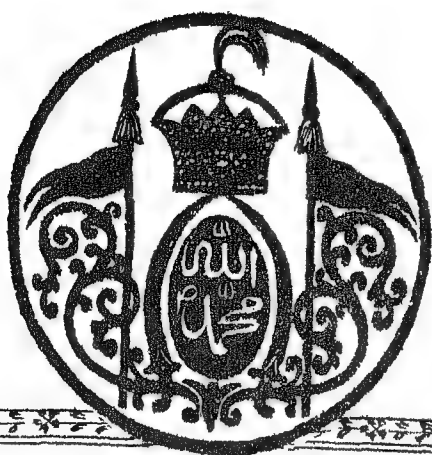
تا چند و اعطای قری از وصف بغل	روزی هر منبر بر آینه و سائید بغل
رویکه شمع بس بر کبر قه شمع ای	یکاش من میداشتم آنز و خجور بغل
دل نذر زلفت که ده ظلم شایان	مانده است مدتها مر این پرورد بغل
یارب ندانم تا کجا سرشته نازش	اگر که باشد روز شنبه شمع ای
مستی چو بابی سبب سان از پرشی	بهر جو اقل خود دایم محض بغل

دی بر سوالی شته نواب جهان

امروز دیگر میری از شوق فقر در بغل

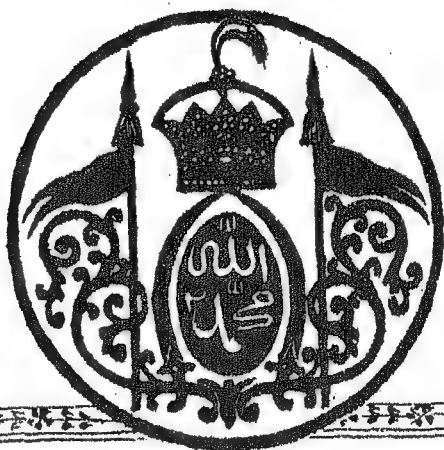
جذبم نه چنان است پیکان اول

که تیر جگر دور تو پیران رود اول

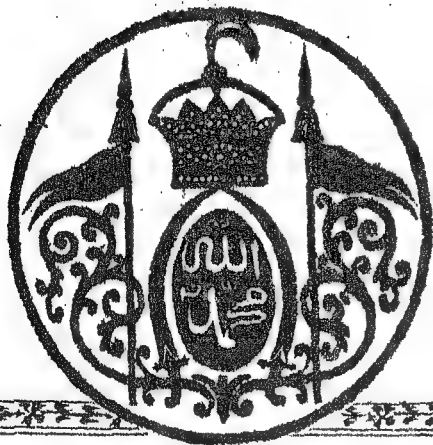
از دل در ذوق اجابت ستم قصان رود	مرکم مکر اسر ز تو خوی که دعا
از دل سختی که ز جلم غم حیران رود	صد جان من غم زده بان تو
دل ایوای اگر حسرت ندان رود از	آزادی این بود شوق اسیری
از دل یار بغم عشقش بچه عنوان رود	اگر محو کنم یاد وصال ز تنک
دل مگذار که خوانا به چو طوفان رود از	با غیر مکن عهد وصل از ره شوی
از دل زخم دگری تا رقیب جان رود	تا چند بود بمل تو منتظر مرک
<div data-bbox="555 1663 965 1811">نواب برقص آدی از مرده ویش</div> <div data-bbox="555 1811 965 1983">فریاد اگر عهد جانان رود</div>	
بخت بهای مر لطف اسیری	بخت بهای مر لطف اسیری

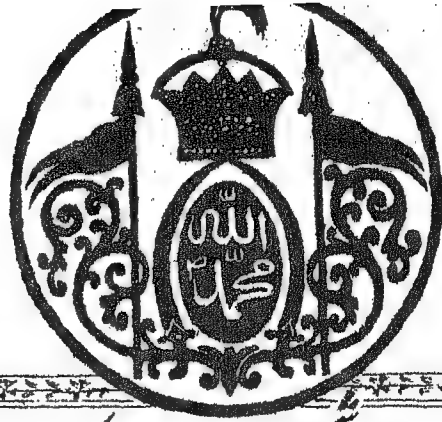
<p>لرزه افتاد بجا کم ز نوایت یار</p> <p>عجی نیست اگر مثل تو هست شو</p> <p>سالم باشد که بجنج قفسی است</p> <p>شرط عشق است بسوزی خاک</p> <p>یاد کن یاد بخت دل خون آلود</p>	<p>بچو من در غم اندوه میری بلبل</p> <p>بسرو غم زلم روح نظیری بلبل</p> <p>از من آموز ره در رسم اسیری بلبل</p> <p>نزد و چو چو پروانه هستی بلبل</p> <p>بر کمال چو نبفت بر کبری بلبل</p>
<p>بوی عشرت ز گلنی نه شنیدی</p> <p>یا چو نواب باندوه اسیری</p>	<p>رویف میسم</p>
<p>بهر آزار تو سزد و گریه ایام</p>	<p>والغیر شوم پیش تو و زیاده</p>

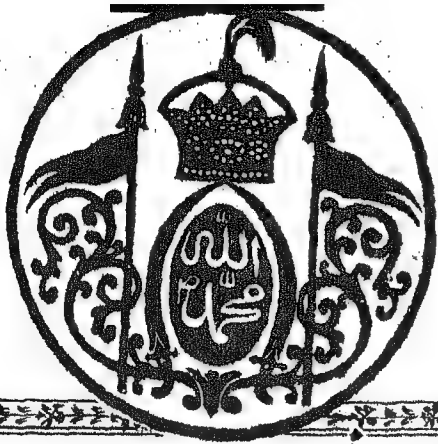

<p>دیتم بهتر ازین نیست که با صحت بچشوق آن ام پیشی ای دل جلوه موسم کل باز خدا را بنما شاد شدم خاطر اغیار ز وصلش منعم غیر را خاک نما تا بنفشاتم بر کرشوی رنج زنده یار کز قمار غم</p>	<p>دم سهل کنی جانب جلا دهم باش یک لمح که نشینم و نسیر یاد تا دگر آرزوی حسانه صیاد دل ویرانه خود را در غمم آباد تا بجا خاک ره کوی تو بر باد جانم کرد تو کردانم و آزاد دهم</p>
<p>کار خود را بسیارم ببالد ای دل تا محب پیش تبهان شعله بیدارم</p>	
<p>صدای انجمن امروز آتش کرم</p>	<p>خوار تو مبارک من کجاست کرم</p>

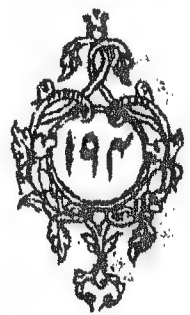

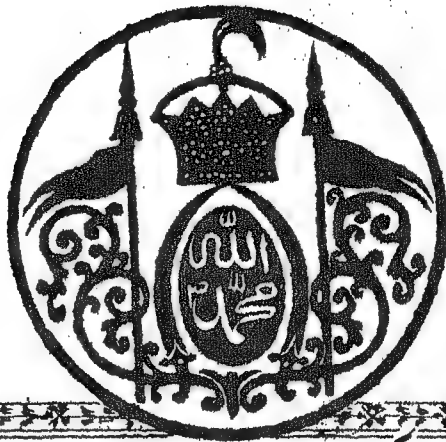

<p>چہ کیونئی حدیث صحت دوشینہ باد کسی باجو تو ظالم تا براہ سہو دل چنان دہستم لذت تیغ خوشن اگر یک لمحہ از نظارہ خوشاؤن شدم آنمایہ نومید از خلافت عدا ز خوف منج دآسودہ طر و شمنم روی</p>	<p>پرس ازین کہ در بحر تو چون شب بحر کرم باہ و نالہ عالم ازین رو با بحر کرم کہ از خالق جہد دل ہوش جان کرم باندوہ فراق ت روز کاری شیم کرم کہ آخر حسرت وصل ترا ز دل کرم چہ خواہد شد اگر از بزم اوروزی کرم</p>
<p>برو اب آمدیار و برداشتوش اعمی ترا دیدار از زانی کہ من خاکی کبریم</p>	
<p>و لبرم شبے آید سازنی کرم</p>	<p>تا ابد خواہم نتابہ مہر بر بام کرم</p>

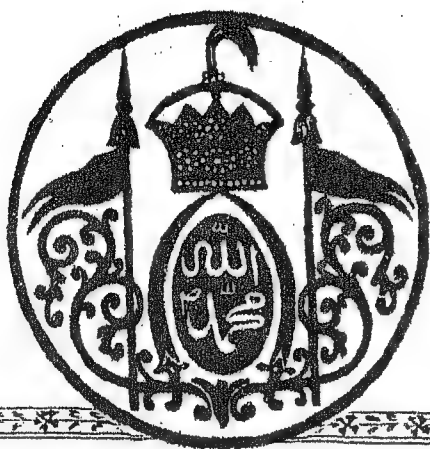

<p>حسرم پر که دار خون تناسل</p>	<p>کرند و جام می بزم هدایت</p>
<p>انقدر نالدم که او را بر سر مهر آورم</p>	<p>دل به آزارم نهاده است و بینداند</p>
<p>خوب تھی لیکن این کر نیاید</p>	<p>ایکه کوئی سنجیم ترک رقیب از بھر تو</p>
<p>اشک حسرت پاک شست ابرو</p>	<p>چون تھی از حرف لطف تا اعمال و</p>
<p>ترجمان لوح محفوظ است دل اندر</p>	<p>بسکه دل شد منبع اسرارش از عجز عشق</p>
<p>اگر ازل شوق اسیر کنی بهیچ شیم</p>	<p>شاد زی صیاد از دست نجاتیم</p>
<p>تا چه نماید که این کیش سل بنا در بر خفت این زبان و پر کن باغم</p>	
<p>که بدنبال صالت شب و قیام</p>	<p>زبان به غش و سحر طاعت نام</p>

بصدِ لطافتِ بواہوں باشن من	بہینِ حجبِ بجای تو قناعتِ دام
شوق تو کر بگذار و بدلِ من صبرِ	بہرِ طولِ شبِ حجبِ تو امانتِ دام
کس مبادا چون ساؤل اعلم	کز چو تو دشمنی چشمِ مرویتِ دام
<p>حشرِ نوابِ اکراور و بلائی من</p> <p>زادہِ جانسوز بدلِ طفرہِ تیریاں</p>	
چرازِ طولِ شبِ بھرِ دلِ غمِ دینِ دام	کہ شل درِ منقِ تو شینِ دام
خیالِ بھر و بھومِ ہیہِ خوفِ سج	چہ فتنہا کہ بوجلِ تو کمرِ دینِ دام
بہ غمرۂ تو دمِ یکسِ عشوہِ فو	تو آنہی کہ میں یکدلِ حسینِ دام
عبثِ فو کن ای چاہِ جیبِ ما	دو دستِ بھرِ دیدنِ ستارِ دینِ دام

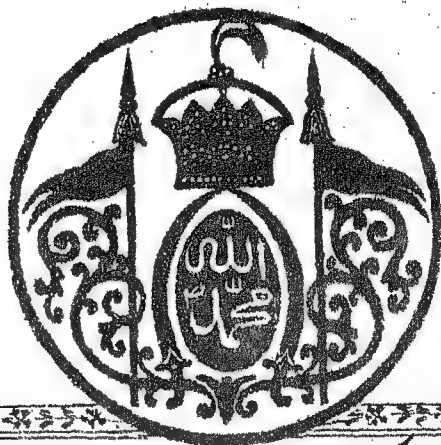

بیستم بخش تو در حدیث وصل عدو	بجان شکایت بر لب آفرین دام
بین پای خداشان شو کرم و عطا	دی که بت به بر و شقه بزمین دام
غمین شو که دم نزع از جفای تو نیست	برای عبرت غمیر آتشین دام
چرا قتل و محال چنین پشیمانی	که من طبع تو هب بر پیش این دام

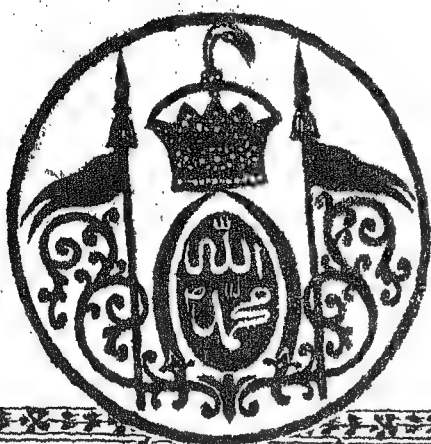
نواب
بعرش از که فتادنی ست
و اضطراب دل سبقت یقین دام

بیدم دوشوی غیر خوش از انجمن فتم	خوب بر لبیت بهام و از خوشین فتم
باین مکتب ملک بی شکای	بزم و فریب بد خالکت من فتم
بجوش بهاران بچیان ابد شدن	اگر روزی چو میل نوحه سوی من فتم

<p>بنازی یافتیم در خواستِ نیشِ من و نام بجارتِ اینچ از حسنه ام ^{مصیبتها} رخ و چنان دهم که نت بچاکِ کشت سما خزن اندو دل زارم بود بکس چرامی پرسی من کن چه روسوی هم فتنی</p>	<p>شی به زیارت چن بقبر کوهن فرم مکر ام و من از یاد این چرخ کهن فرم بهر باز صد و دروای پسرین فرم نرفتم از دلت بر دیت اخرن فرم بقربانت پی سکین با این وطن فرم</p>
<p>نه پیدای نواب از برای ^{فریاد} شربت ز کوی نراران با کرمش ^{حزن} فرم</p>	
<p>دوش خواب سر زلفِ شیان آه آن دل که بسی در تنم کیسوی ^{تو نه}</p>	<p>لوش آمد که شراب شبنم ^{ان} پار پایش ^{تو نه} شربت شرکان</p>

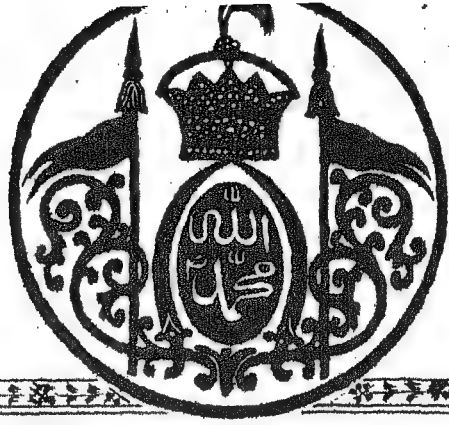
عجب باید که حد و از غتاب دین	شکرین شسته و از کرد و پشیمانیم
مردم از و هم که شاید نظرش با	مرکز از المی چاک کریبانیم

مختب مرد زاه تو مکر ای نوا
که در باره تر مست و غمخواریم

آرزوهای ترا تا بدل اند و ختم	باد و صد رشک دل عیان ختم
بهر تسکین دل غمخواره کنج فرا	پاره حبیب بدمان کهن و ختم
تو بجه ناز که خواهی دل من کبریا	درس عشق تو ست مکار بیا ختم
سوزش می سر قهرم بر چه و نوا	که چو پروانه عشق تو بسی سوخته ام

گر شو غم قهر دریای محیط ای نوا

سر دگر نشود آتش از تو ختم

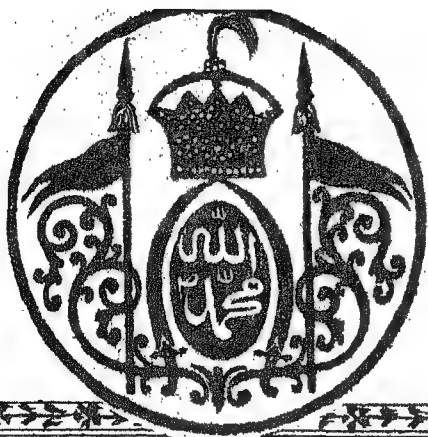
از دل آزرده در غم نو خانی دهم
پس عشقت بود که جز تو بخشیدم
در وصال جمله در دوازل بدو
خواه با من ساز خواسته در این غایت
بهر قتل دیگران آرزوی نخبست بلند

روز و شب از در عشق آزرده جانی دهم
ورنه بهر شکوه من هم زبانی دهم
آه را از بهر خسران جانی دهم
پیش ازین البته در سطر کانی دهم
منت ایزد را که من نهم بیانی دهم

من شنیدم حدیث مشرقی از عظمای
در غش نواب من هم داستان دهم

رویف نون

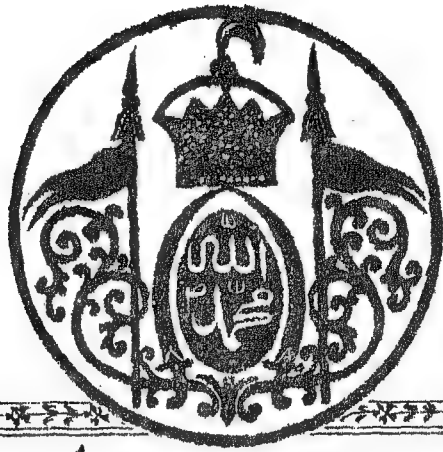

الهی بسته عهد وصل آن غناکاران	جهان را عسکر محمیده برای اشراف
اگر اینجا نمیکردی خجل از جور و آبا	نخواهی گشت در درویشانه سرسار
ببینشان برخ حواری نسیم خلد کام	بجا بگذار در راه وی این شربت غبار
نمیدادم با و کاسی نمیدادم نمیدادم	دلم بودی اگر ناصح هست احتیاج
منوادم ممدی پیدا بگردان از تو	قضا را که برد از سینه ام جان بجان
خیالت راز تو بهتر شناسم که سر بای	همی روز و شبان باشی در هر آن
که این شعله ز دامن کشان بر تنم	که حسرت میبکشد چون اشک شمع
بفر دای قیامت در جزای که ایم یار	دو چندان سیل خون ده بحر چشم بکار

چه می پرستی ای نواب در و لم چه

سرت کردم تنایم بدان اضطراب من

برکردن قیب تمسکار خون من

شکم ربو جان قرار و سکون من

بهر تظلم آمن جوش خون من

روز جزاست داور محشر حسمی

آه از دسکه دید رخ نیکو من

با غیر صد حکایت لطف تو ختم

تا شیر کرد در دست آخر فسون من

کریان شدی ز ناله من شب و صبا

بهر دل حسرتیم و بخت بون من

گفتی که رنج و غم بازل آفریده

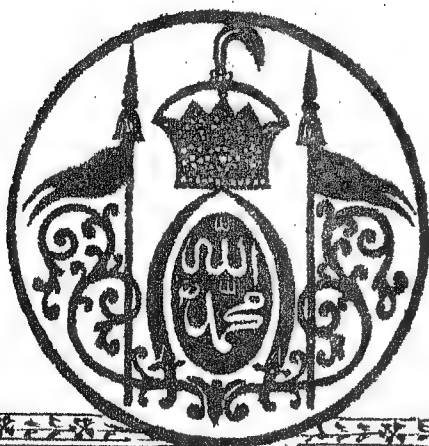
اگر نه مسنوز رسوز درون من

جام لبوخت و غمت ایوانی که تو

از مقدش بداد خبر اضطراب و

نواب بازگوی کجاست سکون من

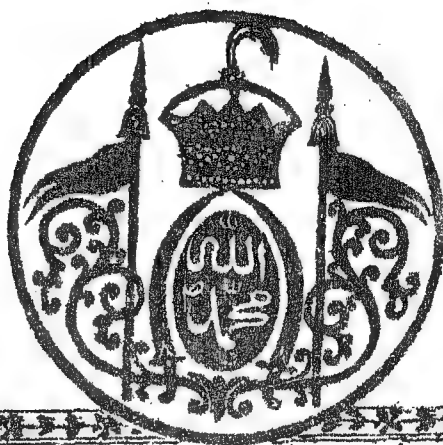

در فراق یک جهان بختی خوش آمدن	که حدیث وی تو در آب رخ آیدن
که بخایت طرح صد پند کهن آمدن	سوخت بقا هنر نیت کان لیک چن
زین چمن آرایش تابوت مرغ آمدن	کلان مان و تبسم زیر لب داری مکر
لین خطا پوشیده در گنج و خن آمدن	خوف سوائی مکن از بوسه لست
کاین چنین شوق اندوه محزون آمدن	روز اول در قلم اندر نیم کلاص صنع
مجلس دلهاترا چاه فوج آمدن	از کرم لها عزیزت شسته ای بی جمال
از دو چشم شکر بارم موخرن آمدن	که مین ایجا عشق تست صد فغان فوج

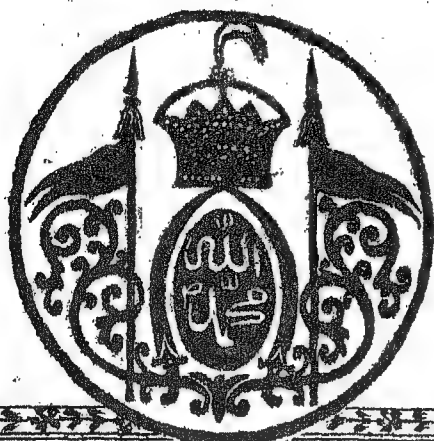

پارهای جیب انوار بر چین آمدن
بعد کت اینهمه صرف کهن آمدن

<p> بشماره در عشق تو تنها گریستن باید یاد ساغر و مینا گریستن یار بغیر داده همه الا گریستن باید به بحر از همه اعضا گریستن خواهم ربود از تو مغرب گریستن امروز خسته گردون فردا گریستن بستم هست عید من با گریستن </p>	<p> جانم ربود لذت توها گریستن سرستان دوزخ مسانه ام چو روز جزا مرا نچکه در طالع من اشکی اگر چید ز چشم چو نی آب شد چشم من ای ابرو پاک از وعده دروغ تو نیست بر در و بال ای مژه خندان </p>
<p> دل های عالمی بر لب خون بگذرای عزیز خدا اگر گریستن </p>	

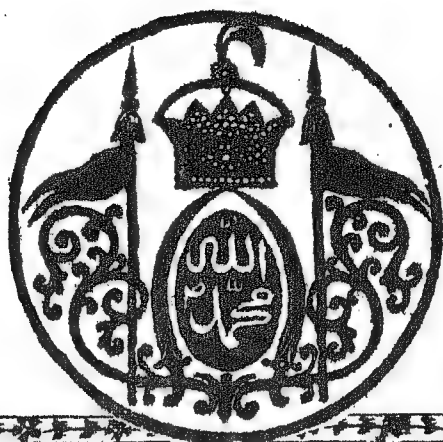

دو غنچه نمون بکاه نازین	چه خوش است از تور و زری بجلی سید
بنم منت تزیب لب حسرتی گزین	سر مشهم ز شوخی بدم نازی کن
ندیم تا قیامت بتو نصیب	شکی اگر بیانی بر مانع و ناز
تو پی علاج سودا من جامه اید	چیزی دم مداوا بخنورم ای مسیحا
که چه لذت است ظالم دمک پرید	نمکی نشان بر جسم که فرج تابدا

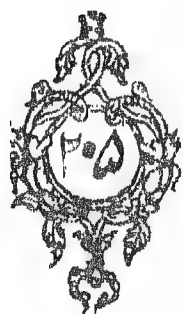
زرقیب داندان شب فراق تو
برسد اگر بشکل سار که تاشنید

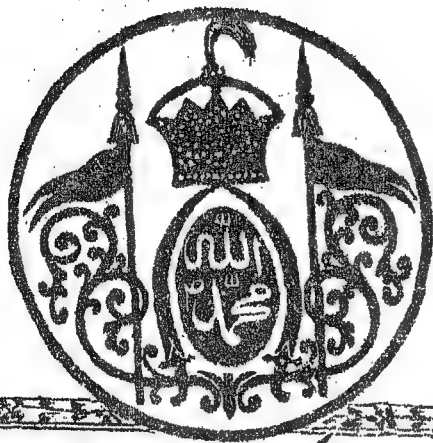
چرخان باشت که خون تاشنید	جرعه صبا حباب باوچه از آن
مشت خاری بر سر خاک شهیدان	از کل افشانی اگر عار آیدت نام پاک

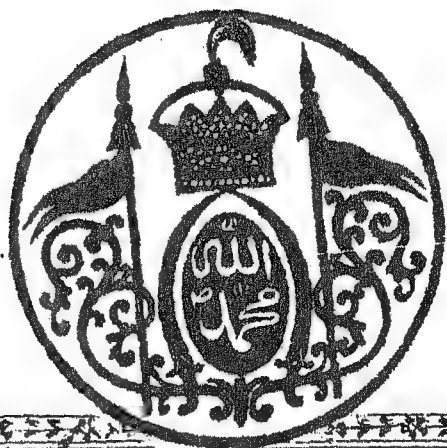
<p>طرح رفیق نوبع سلم افغانی است قمر برین لطف به دشمن جنای تار است مر جبار بر عم سدت کز پی دیوان از نوای سیر کل بگذرید مشهم</p>	<p>مشتن ویل سر شک از خیم قتان جرج کردن پس نمایت خم خندان فکر و بجونی نکردن طرح زندان سخت دل چیدن بهشت از گلستان</p>
<p>در هجوم فصل کل نواب درستان است خلق از ما و از تو زنک افغان</p>	<p>خاند رشک ست پایا کهن مرغ بی بال و پری را تو هم آزاد کن ای صبا حناک من خسته بر باد کن</p>
<p>دشمنم را بوصول بست مرشاکمن چون لبوق دل خود آهن در دامن می بری کز رخسار یخچشم کرو</p>	<p>خاند رشک ست پایا کهن مرغ بی بال و پری را تو هم آزاد کن ای صبا حناک من خسته بر باد کن</p>

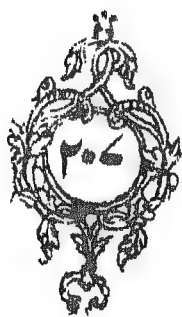

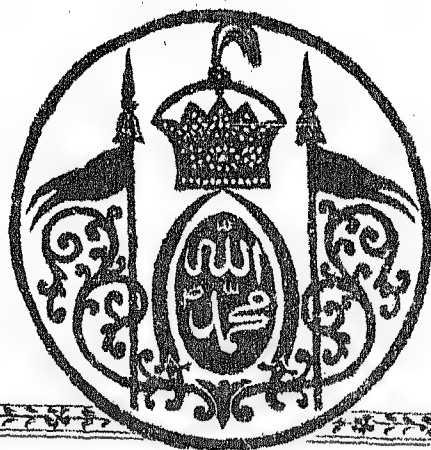
<p>حال این سبل افتاده چون زنجیر</p>	<p>بوالهوس آرزوی آن ستم یجاد</p>
<p>کل مرغغان قفس بزل کن ای پادشاه</p>	<p>زینت بام و در خانه صیاد</p>
<p>یاب عشاق حسین شیوه صبری آموز</p>	<p>یا بر این جویشان اینهمه بیدار</p>
<p>تا و کز پیکسی نام اسیری نبرد</p>	<p>بیکسی را چو اسیرت شود آزاد</p>
<p>که فراموش نمود آن بت عیال</p>	<p>فلک تفرقه پر داز تو هم یاد</p>
<p>طرفه حشری آهسان کن و فغانست پیش ازین بجز خدا ناله و فریاد</p>	
<p>رو فی و او</p>	
<p>چنان کم کمشته ام در حسرت و حال تو</p>	<p>که با صد سی و کوشش هم نیایم در حال تو</p>

<p>دلی بخت سی سر باوج آسمان دم دم آخر شکر باعث شیون چه سرت کردم چه خواهی گفت حق</p>	<p>چه خوانم کرد اگر باشد شبانروزی وصال برای خود نیکویم نیکویم بحال تو اگر پرسد کسی عرصت محشر فعال تو</p>
<p>نمکین ست دهنیکرم انوشیروان دل خود را با و دادی خواهی شد</p>	<p>شاید که تباوت من فیت نظر او کو یک نسیم که بیازد تو دل اند و من انم و دانند او</p>
<p>نقشم برید اطر ف بگذرد صد و ستم کل فت رخ یار ندیم ذوقی که بگلشت عدم فیم اگر پاکست با من ناکش بال کعبه</p>	<p>نقشم برید اطر ف بگذرد صد و ستم کل فت رخ یار ندیم ذوقی که بگلشت عدم فیم اگر پاکست با من ناکش بال کعبه</p>

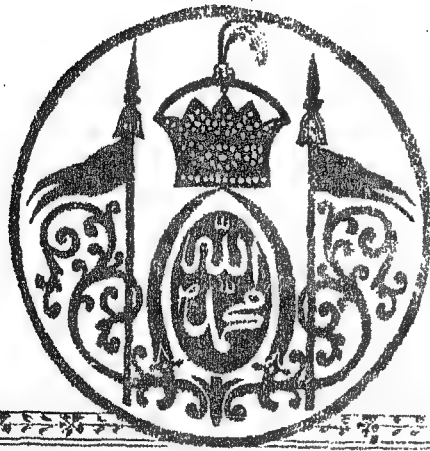
<p>شکمند بد خست تنهائی چند انجمن کلهسا نشود تا زده غم تیری بد کم کر نشیند نشیند</p>	<p>آن به که شوم سوی خود بر آید ای باد بقیان بسم خاک یاد ب نه نشیند رقیان</p>
<p>کرجوز سازد بتو اب چه سزا تس خوار تر از تو نبود در خط رویف پاسه سو</p>	
<p>ایکه شری اخبسا و ناز بر پاک یک نظر شوخ مرا ای سیف بستان در راهت چه ترسانی ز پناه</p>	<p>حیرتی دارم که چون در مری کجا باز کوه سنی بدین جی تماشا کرد من جان شتم که تو صبا بر رسوا کرد</p>

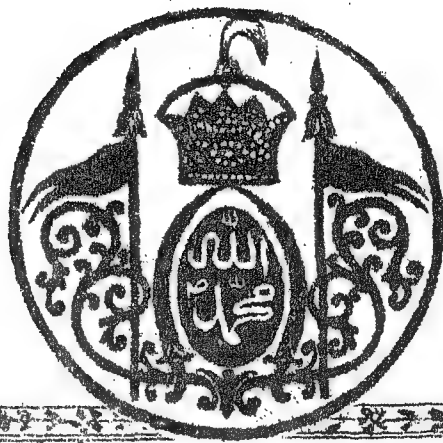
<p>باب چهارم فرو بستن بروی غمزه و جور و جناب و عشوه و ناز جز بمطلوبت نباشد پیش و ز جنس عیشم بردی و نقد غمزه و ناز خوش استغناش میدانی و بارید</p>	<p>از جنای خویش ظالم نادانی کرد بھر قتل من چه سالانها میا منت ایندرا که تو بر من ستم ک ای فدایت جان من این فدا از شکایت یا باو یک فتنه انشا کرد</p>
	<p>مرحبا ثواب گزیده دروغ خویش را آسوده دل از سر تن کرد</p>
<p>آبانازی عجبی مست و غرور خوان شده سهل تر بود علاج ستم چرخ و بی</p>	<p>در پی غارت ایمان دل جان شده چه توان کرد که تو فتنه و فتنه</p>

<p>شمع کاشانه سن و مسلمان شده تا تو از ناز سوی خاک شیب شده تو که در وصل همه صورت امان شده مدهم که تو نیز اداوان شده</p>	<p>اگر خیال رخ تو یحیی دلی خانی با اجل دست و گریبان شد خضر و بکلیه یوس افتادم غایم ای دل کشمش جان با دلی فکرت بنیاد</p>
<p>نواب آه و فریاد و فغانست بدل است باز و عشق کسے میسر سامان شده</p>	
<p>با ادا و ستم و ناز و عتاب آه با ورم غصبت کمر باز بخواب آمده با ورم و زمره و چنک و بیا آمده</p>	<p>بعد یک عمر که در عالم خواب آه آهی بر لب بالین من ای شیخ آه مرحبا بر دل نرم تو که در عالم آه</p>

من از رشک و دم سوی عدم گزاف	از پی قتل عدو کرم عتاب
-----------------------------	------------------------

بهین طرزی بر سر کس شب جم	یا قطر بر سر من بهر عتاب
--------------------------	--------------------------

دل این غمزه پنهان بد چون
که عروسانه ذکر و بتقاب

رویت پای تسانی

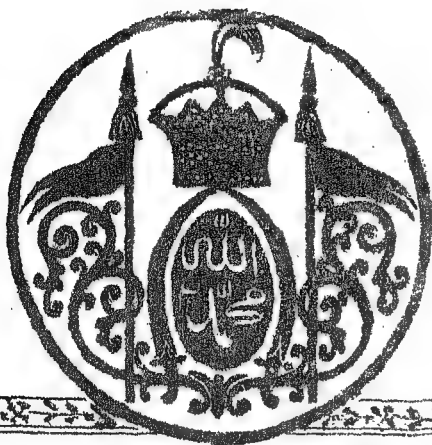
نه شوق کلشنی ارم نه ذوق صهل عتاب	که جوش حرمم نگاشت خاطر آفتاب
----------------------------------	------------------------------

چو با این لعل شمس ستاره آبی بر فراز	نخاکم بر دوش سپای کجا از یاد دینا
-------------------------------------	-----------------------------------

اگر بر سن خود نازی چو یوسف ناز	نه اینجاشکست عشق بی ناز
--------------------------------	-------------------------

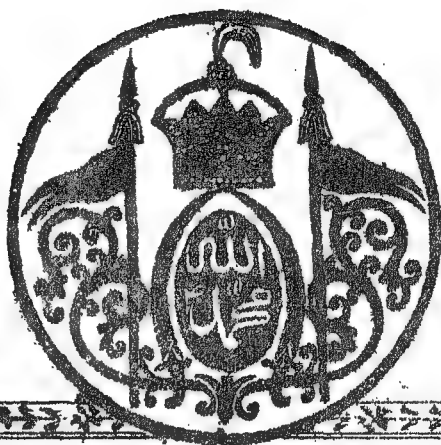
بخونم که در غنیمت دی نکه بر قفل کن	نخواهی که طشت عالم با زین خوشتر کن
------------------------------------	------------------------------------

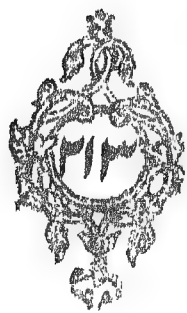

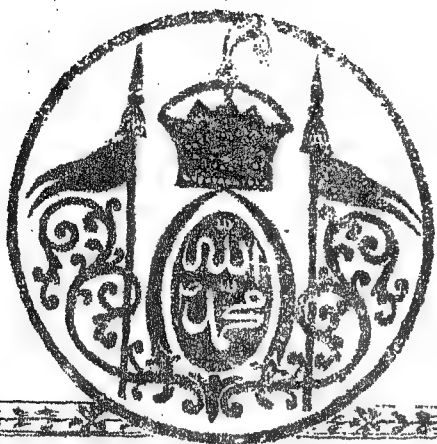
<p>غیری را که بد و رفقت تو نهی چرا دادی باین غائبان حسن خود که این بی خانمانان نیست عالم و چیزی تو که از دل هم برون نهاده که ره یی دست پامان را کجا بر طوینا</p>	<p>شنیدم در خجای صبر جوری نه تو دهم خودی که خود پسند طبع نوا فقا دل را نسوزی ده در شکنج کاکل بی پرس از من کی چون عزم کند غم تخلی کرغانی بر سر کوش نمایان</p>
<p>بعشق عاشقی نواب فکر عرقی و سپاوا در جهان مثل تو نادران هیچ</p>	
<p>درون صلیحی بزن جنگی نه نازی خود تی قلم کنون از آن دو چشم مست ایما</p>	<p>دل بر بود شوخی کلعداری سر و بالا در فکندی بنای صبر و یک غمزه</p>

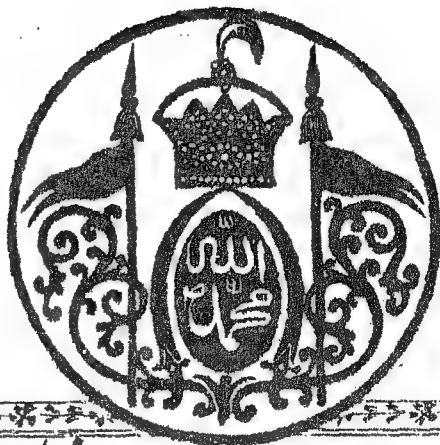
<p>اگر دارد کسی در عشق او دیرتست بین چن پسر و زلفاق عشق نیکباز تو صد طرخیاری من یک چشم سود می جوید و دم غارتگری کنون بجز جا نخواهد بود روز شربت تو سیح و حوا که دوم بنخواست ز ابرو بجا کرد و است به باشی کاشتم نه به</p>	<p>بهران یاقیاست سوز یارب بچو لای بدوش نازنین برداشت جیش نصیب خدر کن از عداوت این شورین اکبر ز بس جان خرنیم را بغارت لذتی چون فوق شهادت کر شهیدانت کرت باشد تیریا من با این نوید و ملتم وادی غبیه از شجری</p>
<p>سرت بر آستان بر دایست در جرم</p>	<p>نباشد کس تو را بچو متوبی سرو پای</p>

من چیدین بلا و درویشان رخ سوزانی	تو صد عشوه ناز واد او بس مریختانی
که روزی یوسف مارا بن طبع زینجانی	زمن ای نه سوزان بگو با پسرخ مینانی
بیرم یازیم در ذوق صیلت تا چرخمانی	بختی ست کن برف خود نقد جانمانی
که روم شد بخت بانرا ان غنچ عینانی	که امین نازنین آمد بسالینم کردانی
نخواهشت چیزی کم را عجزا زینجانی	اگر از لطف جان بخشی شمس زخودانی
پسند آمد از ان ناصح مرعشوق جانی	تا شایش سیرت بیکدم مرصودانی
نکردی نامور تا خسرو صبر و شکیبانی	من برینم نازش نقد خوداری کایدانی
بیرت لذت یار از چشم تماشانی	خیاری کردم و فستیم چشم غیر تمانی
چرا نواب خوشنوی با و صلوات	

مرا امر و ز طاعت شد تو در امید

میرم از و هم چو در پرده محفل شای

چند پرستی تمسایل و آن

حسرت کشیده خود که تو بدانی ظلم

بچه آداب بر نهش سخنوار

انجمن آن دم که شوی مست و پیا

میرم از رشک که در محفل اعدا

که رسد بر تو جمله بلا باغی فک

آه از آن روز که بی روی نشین

نیست خواش بدلم خو که تو

تا ابد نوحه کنان بسمل

بسملی را که بسد نماز تو قاتل

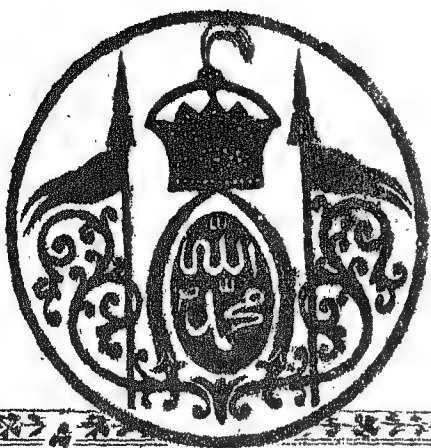
بوسه از عل سبت کیرم غافل

عرض حال دل خود کویم غافل

باز آن است که دل داده و تامل

از آن آموزره در رسم محبت

تأثیر باب و فامش کاملی

دل زارم اگر دزدین باشی	ز دوشش تا ابد نالین باشی
برنج فرستم کردین باشی	ز خودم دسته برنجین باشی
تو شناسی مرا و از نکاست	پنهان دانم که کاسه من باشی
شن آسته بیکو نمی شن	مگر سالم ازو پرسیده باشی
نمی پرسم ز تو رسم و فضا	که راه و رسم آن نادین باشی
بخوانند مرا در حشر یار	بان نامی که تو شنین باشی
دعای بد نکویم سدی را	که شاید دوشش بجنین باشی
فتادی در غریبی بنای	بسرستی مگر غریب باشی

بدشمن بود و صلیبش دوش بود

چه یارب با که تو نکشیده باشی

تا کی ز من اجتناب تا کی

نازی بد و صد حجاب تا کی

ناکرد و کند عذاب تا کی

یک بوسه و صد حساب تا کی

باز انیم احتساب تا کی

آسناک فی ور باب تا کی

دارم به غسل کتاب تا کی

این غصه و این عتاب تا کی

شرم بادا و ناز تا چندی

محروم و صالم ای غم حیر

بازش بستان که در گذشت

واعظ به واسی با ده مدرن

کامی بنوا سئ ناله کوشی

از بھر شمار جور و ستم

<p>واری پی گشتنم دو صد زنک بشکن ای محتسب خمام</p>	<p>یک یک کنی انتخاب تاکی هر بسته خم شراب تاکی</p>
	<p>صد شتر بر رسید نواب از محشر تا اضطراب تاکی</p>
<p>کبریا و شش طرف بنهر مشوی قصه جبر ترا ساقم از شام آغاز بخت آن کو که با غموش قییم کا خون بریزی چون نه منی رخ و دل آری</p>	<p>واعظ آندم سزوار قابل آشتوی تا عدو چشم بره ماند و خواب سو نام من کوئی و یک مرتبه بتیابی وقت خطاره چاقا و کفی آری</p>
	<p>از غم سز و دو صد تپه پیا فک</p>

آن زمان که زنی جان دل نعم شوی

سر و عا لم سیکل جرمه نوی

مختب آب خرابات که نوش کنی

که فنون ستم و غمزه فراموش کنی

بر ختم ناک چنان روز صبا

که بشی ناله حبس و سوز مرا گوش کنی

خانه در پهلوی اغیار بکیرم شتا

ای خوش اندم که این با سگدوش کنی

شهرش ریده ام از روز از لایت

نه چنان محو فغان ست بیاد تو

که تویش حبس و عربن خاموش کنی

بها و بچوشتی دز مسایه بچگی

نه مدعی سیرالین نه یاد تنفسی

بهر جور بود عمر دیده ایم

قیامتی که به سانی از دمی

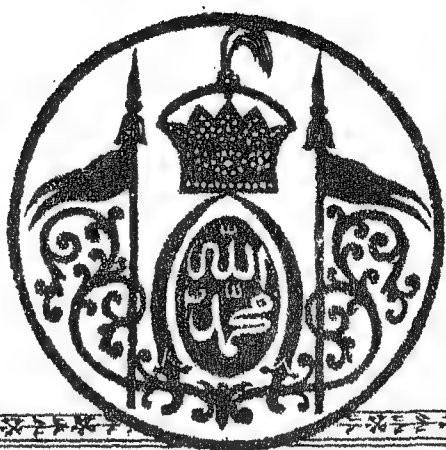

پس هر چه تو بلامی مکر بخاطر داشت	که از ازل نستوده است تو هیچ کسی
گذشت و اگر در پس کن شنوم	صدای ناله زمر کوشت و سر

دست چو رفت مبارک تو بود آن
غمی همه نغمی حسرتی و سرخی

خجسته بشی بن از و نکر دو کسی	شاید که زن نیست ز اهل و فای
ظالم نه قاصدی نه پایی نه د	پس بر کدام امید شود و قیامی
تمت نصیب چرخ شد و کشیم	ظلمی کند کسی وقت در بلامی
روز جزا که کیفیت خلقی در کاش	بگرفته دست پیش نشان ترا کسی
صد جان دل نشا ره و دست ختم	روزی نخت بر سر مامرجا کسی

<p>سازی جهان بی شهیدش انجرا محم شته راه میکن از پند و عطا</p>	<p>چون میشود نخواست اگر خونهای خضری شناسش چو شود در نهایی</p>
<p>نواب نوحه کرد چنان و غیرت باز تا حشر بر تو می نشود ویت کسی</p>	
<p>چرا یارب جفا با حق این غافلان کردی عبثت ایدل پیش ضبط فرما و جان کردی تخوانی ست از آشوب آسم تا دهم بیز و دشمنانش بوسه ز غیاث کن ما دم سوختی از شوق حید عظیم</p>	<p>که نام کای جهان اهل فارابی نشان کردی که آن در آسار باز اوس بد بمان کردی شب صلح که یکت جنبشی آسمان کردی کسی که نزاران جور صدره امتحان کردی پس از عمری که آن بت خدا یا مان کردی</p>

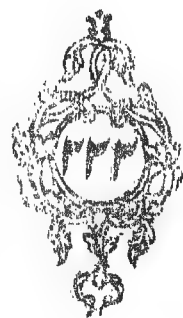

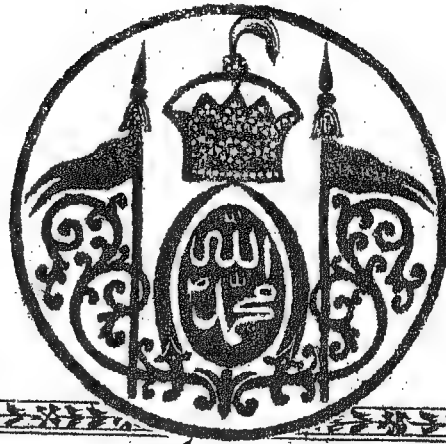

نصاب خند با پوشیده وی که آید
چو ای اعطای عذاب و محشر ایمان کردی

پزند و شین مکر آمد بنجوابی
که از وی برد او آه خود را پاسبان کردی

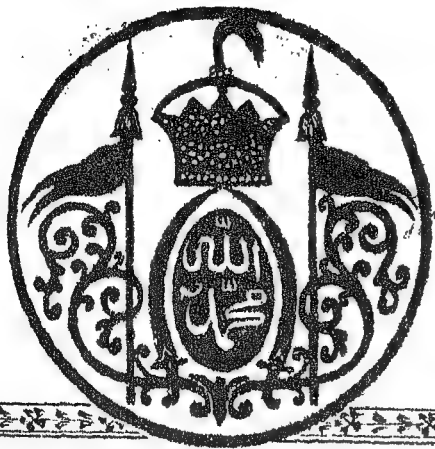
از چاک چسبیده که بوحاش رسیده	صدیرین رشوق بوشت دریده
نرسیده از رقابت حلقی و کرانه	دستی زده بجز نقابت کشیده
بیکروم آن جهان که خود پیش	مانوان که ببنم تو روزی
مرکم نیامده آن ساعتی که	نام تو از زبان عدوی شنیده
محرّم شوی ز راه نفسانی لغت	که دست خود بپیمین برده
پویندگی از سزفت بویل	تا روز خشم صورت بجرانیده

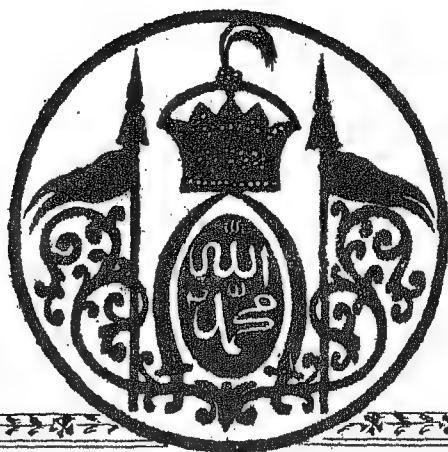
<p>میشد پسند طبع تو اگر قریب بخود ز شوق شسته زدم بوسه برب که آمدی چو زلف شکسته بخانه ام</p>	<p>اشکی شده ز دیده دشمن بچیزی تا کی بعشق تو لب حسرت کزیدی بهر نثار عمر خسران خریدی</p>
<p>نصیب ثواب کاش قسمت خاتم شدی مادرش بیای عدوی خلیدی</p>	
<p>ولی پیش تو ناورون اولی نکر و بعد من تا قسمت غیر بر من ناست خواهد کرد بنیم چشم حسرم کم نمان</p>	<p>که در عشق تو داند مردن او بی غمت را مسر و خود برون دلم را نزد تو سپردن او بی تنهای ترانشه دهن او بی</p>

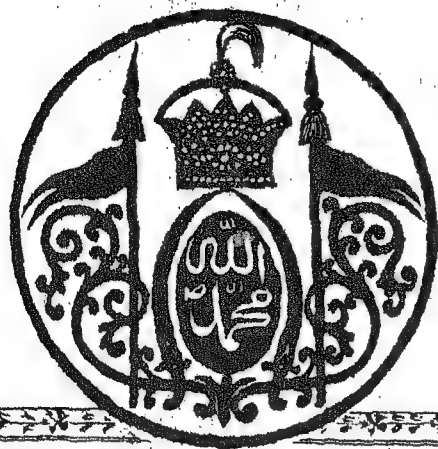
سبا و اشک طوفانی بیاد	فدایت دهنم نشرون لی
رو و صد حیف شوق از دل	بامید و صالت مردونی
دهد که جام کوثر غیب زو آب از ان می تا ابد خون خوردن لی	
مفردات	
غرق حبت شود این ناصح تریم	انجی ایما طوفانی ز جوش میست
دیگر	
کدام کل ل زار بد که چون بسیل	دم اخیر لب نغمهای نکیند
از ان صحبت نواب خوش که شیب	که در ساق تو افسانه های پیرین

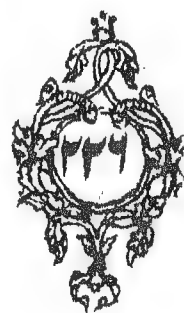

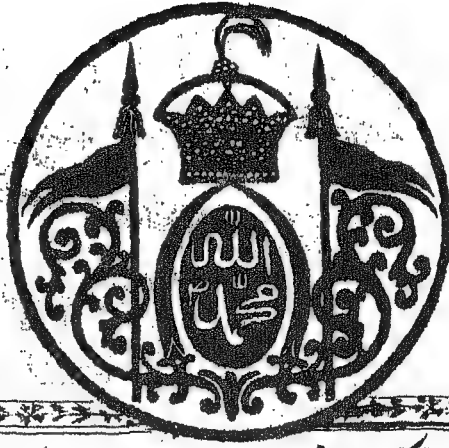
	دیگر	
شب که پروانه بشمع سر قبرم خست		شعله رشک حسد خانه صبرم خست
	دیگر	
دی کذر که دچو نواب بگوی صبا		نونه ساخت که مرغان تقفیس مرونه
	دیگر	
گم سازیم ای عشق بد انسان که رقیبان		ازستی من با بعدم هیچ نیابند
	دیگر	
بوفاشوم چو پستایه من بغیره خود		بکن آنچنان جفا که کسی نخره باشد
	دیگر	

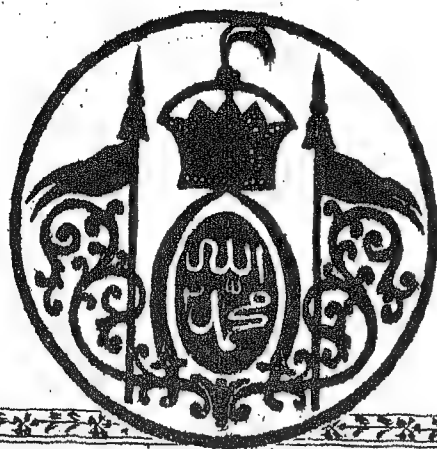
عشقت که برتق در آن باز کردی	آن هم بدولت تو نصیب قیامت
	دیگر
یار بچگونه پس ز یکدکس جان بخش	قربان ناز غمزه خوابانید
	دیگر
بشکست نه سپهر برین ناله قریب	آه از دمی که در دل تو هضم
ای ای بر ساف نه بیچاره که او	مادین حبلوۃ تو ز عالم نهند
	دیگر
داد خوانم ز تو بر حشر ولی می ترسم	کز ره رشک مرا راه مجسمند
	دیگر

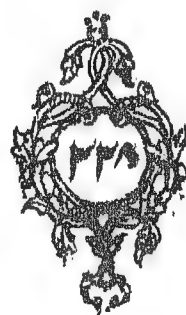

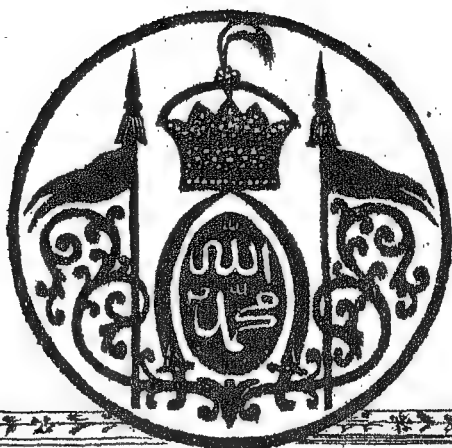
در دیکه دوشم یار بود مشبک باشد از بر	سوز ارق مکر بکده اختیار چکان در
	دیکه
سر کشید از حسن ارم تو فلک زنجیر	بهر پایانی او ناله بدل دشت
	دیکه
و ده چو آفتی که رخ و لعل فریب تو	روزی بخواب دیدم و شهنا گریه
	دیکه
بوفایت مکر چه نهم کرم	من که جور ترا و فنا دهم
	دیکه
ارغختن رقیب نمائی جفا من	چندان کنم شکیب که اورا بخت

دیگر	
آن عاشقِ دردم که دی از غمِ تجریت	بالله که بعیش همه عالم نفروا
دیگر	
ضبطِ نسریا و بود و شمعِ جایت	خیز و از کربیه بجنجی دلِ خودی کن
دیگر	
آن شوخِ مه‌سپای من با صندلِ حسن	بر کو هر ضیای کز تو می بین
رباعی	
یارِ بختی صیبِ محبوبِ جهان	یا ختمِ رسل از پی ذاتِ یزدان
رحمی رحمی بحالِ زارم رسی	آسان آسان هنرِ شکلِ آسان

رباعی

صد عشق بچاکِ رسلِ آنجیشد

چون زبکِ مکون بجهانِ شیشد

در کسوتِ آمدی ز بختِ شیشد

لیکن بکمالِ شوقِ حسنِ ازنی

رباعی

در زرعِ سم و سویم تهمائی کردی

از من نبود چه بر تو زار تری

آن دم که ز من هیچ نماند ازی

شاید که بغبنج و ناز خواهی آمدی

مخمضتیه

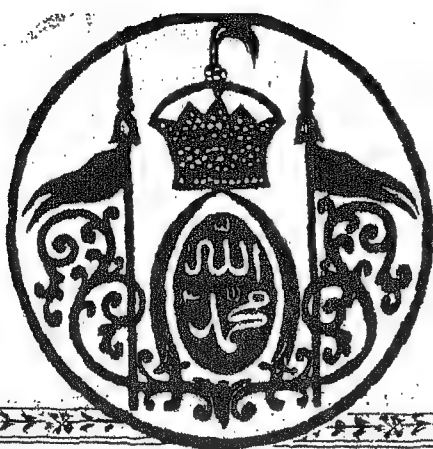
ایلی شبِ بر شست شیشه حسنِ پر

ز کس نه مورسبت پاوشه خاوی

ناوه شکین شد هوشکوی نیازی

ما شطه صنع ریخت غلتِ عبیری

دلهری آنورگشت خندۀ کبابی

باسمہٴ نجات

غالیہ کون کشتہ باز کامل شہر بنام

رایت نشان نمود خسرو ماه تمام

تغ دور و بمکشان پخته اندام

کرده زخوش فرار بیش ظالم

جلوہ زیب نمود یوسف دی حجاب

شاهد متاب و چار و سیسین طاب

طاهر خنبر باد خوشه خوش

پروہ نوح برشا و لعبت کو تم

بخیر و سواد به جام می‌خوری

کہ بر کر دون برسان غلغلہ کیا

شہزادے کا بیٹا نکاح و فتنہ

روح سیخا خوش که تن آسناک

رضت عجب از ده که دهن

۱۰ اعلام بزم یارو
۱۱ اول شب
۱۲ غلام خفته بید
۱۳ شدن شب غروب
۱۴ قهر س
۱۵ پس پای رفیق غلام
۱۶ جادو در ترکی
۱۷ زبان سنجی خیمه است

۵۵
مجلس سبایا بنی نعدو
بهائیه
تشیعیه
قزلباشیه
کتاب
خوبه کتبیه

نعمه شوخ تر از هر سه شود شیری

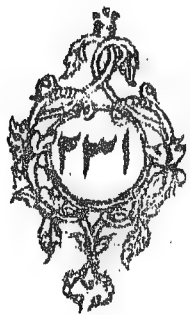
بر خد زیبا کن طرّار را	تا به کمر بر شکن لطف چو زمار را
برید بیضابنه ساعسر شمار را	مست می عشق کن کاف و دینار را

وقف تبسم نما آن دو لب شیری

تا بکی ازین نیکاف و کسکند	تا بجای بر شمش جور و جاصل
جان تو نم از غمت شسته بسا محمل	ای ز گل ویتو سی کیتی نخل

بهر حرات ترک کن عباد غایتی

کاشه من بر مست و غرغزان بیا	تج بد و صغنج و ناز سوت کربیا
بهر قبا و وزیم بر زده امان بیا	چون کرم خسروی بهر سلمان بیا

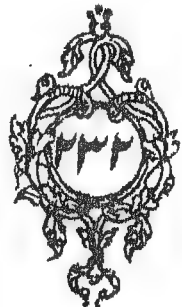

لایحه ای
برایان جان
محمّد علی قزوینی

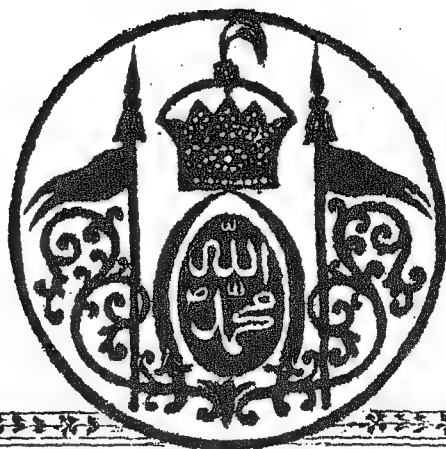

<p>آنکه یعوق زد که پیغمبری</p>	
<p>فخر خلیل حبیل عالم علم علیم</p>	<p>و ایریحی حیا قصیر آدم دیم</p>
<p>سَلَامٌ عَلَیْکُمْ وَ عَلَیْکُمْ سَلَامٌ</p>	<p>مهر سپهر علامت نبی محمد عظیم</p>
<p>احمد مرسل که مست سده سروری</p>	
<p>شاهد و مشهود و غیث صاف و صافی</p>	<p>طه یسین و کاف حق شیرین و ناز</p>
<p>شاف و شفیق و متین و دینی و دوشیر</p>	<p>منذر و وداع و کریم و دل و نوتیر</p>
<p>حامد و محسن و دواع از همه فصاحتی</p>	
<p>شیخا خواندش بعد از ابر کفنه یوسف</p>	<p>گفتش غم زیر احب موسی طوبی</p>
<p>کرده به فحوی حیط در دل عیسی</p>	<p>از رقم ماز ما ذیانت اخیل نو</p>

این مثنوی
بیت اول و دوم
بیت سوم
بیت چهارم
بیت پنجم
بیت ششم
بیت هفتم
بیت هشتم
بیت نهم
بیت دهم

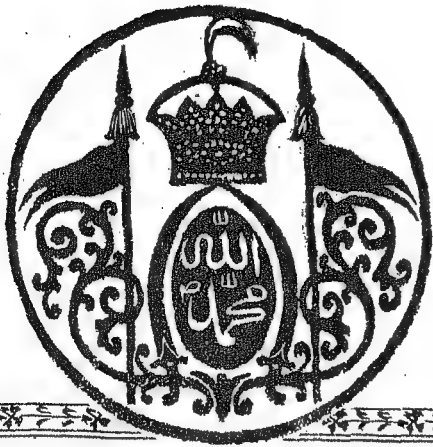
و غم زین دلا و زین
کوه بنده که از باران کینه
غیاث الله و غایت الهی
بیت و غایت الهی
بیت و غایت الهی
بیت و غایت الهی
بیت و غایت الهی
بیت و غایت الهی
بیت و غایت الهی

دادۀ محمد خطاب حق زکنتی	
چشم دلاری و آب عیب بود	جبه خشای و تاب کوه بود
زلف سمن سالی و طاب عیب بود	عارض عنای و خواب ز اختر بود
عمل لبش آب کرد و نام خوشی	
ماه منور لقب باقیه از نس و جان	شیرک سقف او کرده پرخ آشیا
تیره کل کوچه اش صندل لایق	جاروی ایوان او طوقه خجانی
خادش از خست رایت اسیری	
دفعند در چمن آتش قمرش شر	قطره زند در دین شحت لطفش اگر
سبیل و ریحان حنل گل شوین کج	برد مداین بحیم از بن سر برک و بر

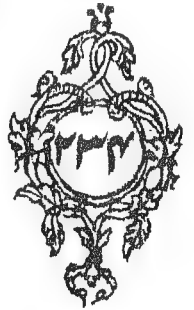
ای صاحب بنامش
عنه فتح انجامد
اندر است

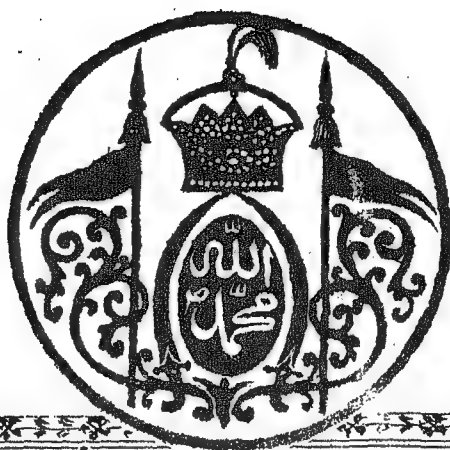

ببین کجاست کتابه ابد شهری	
باز خدنگار باوج تشدین کند	دردِ سختِ فلک خنمه وزون کند
باز بسوی بین کر کشتن کند	از خطر و سهم او ماتم میون کند
روح عدوی لعین در شکم مادی	
از در آتش نشان صیلم خا شکا	آنکه ندارد قضا از سر او اختلا
کز بنی در کم در بجشی از علف	آب شن خرم تور و نئی از نصاف
جانب پشت پدر باد و جهان اتری	
غره شبید ز تو باقره واضی	شعله شوقی مکر در دل اهل صفا
باز در تاشیر رخت صنع کجف دعا	نقطه خورشید است یا خطا

از غره شبید
باز بسوی بین
از در آتش
باز در تاشیر

از غره شبید
باز در تاشیر
نقطه خورشید
باز در تاشیر

ده چرخوری کش ضیاء اوده بختی

روز قیامت کشد حادثه چون لشکر	در همه عالم رسد طنطنه محشر
کوه شود بخت بخت تیر شود اختر	برق افتد بر زمین نعره زند

سیل فنا بگذرد زین تلخا کسری

بعد فنا وزوال ریشه و داجیا	سول خزا و سزا آب برد از شیا
دیده مر یک شود غیرت نیل و نوا	انس و وحوش طیور کج هر سلام

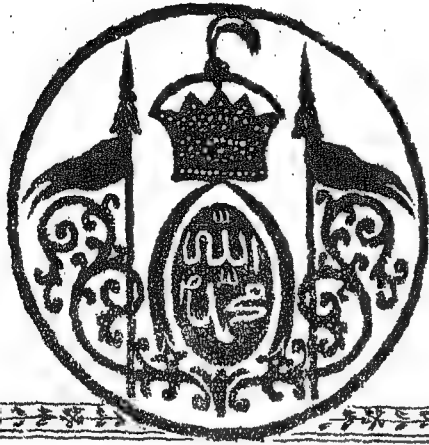
مویه کمان در روزند شکیه دای

تبع عتاب عذاب تیر و افکن	طرف بلا کشتی بر سر متن رسد
آه ازان دم که چون داسیه من رسد	اکریم و سیلاب خون تا من رسد

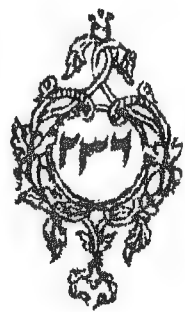
لا تدر چوید
رصد برمان جام
می تبی بخت
پشته و توده

لا مویه چوید
نوعه دزاری برمان
جام

م ز خدا خواست بهر شفا عسکری	
چون فرید عا در بکرم نارسے	زین الم و عنم کنم ناله و زاری بسے
زود ز جو د آن کنی در حق این سیکسے	کاه ربا کی کند با پرگاه و خسے
دست کشان از کرم جانب ی	
پادشہا خسرو اروق سند عرے	اگر گینم التفات مست مقام عرے
در بختام شوی ناطق لعل یارب	بناک دل لغواب راتو برهان از تعب
بهر حسین حسن مهر و مدح حیدری	
رسید بنہ	
بعد حمد حنای جن بشرے	بعد نعت جناب پیغمبرے

بدر شفا عسکری

بعد تحسیر اشتیاق و سلام
 کہ ہنکام و لکش و زیب
 میر کی بود زان بہشتی رو
 بحلاوت چو کوزہای بہت
 بود لیلی مکر بر سر و فام
 و لکی نے مکر بدل مسر
 و قن تو خطانِ ماہِ استا
 آفتاب سپھر محرمِ عمیم
 بہ شل ہر چو چرخِ دین و دولا

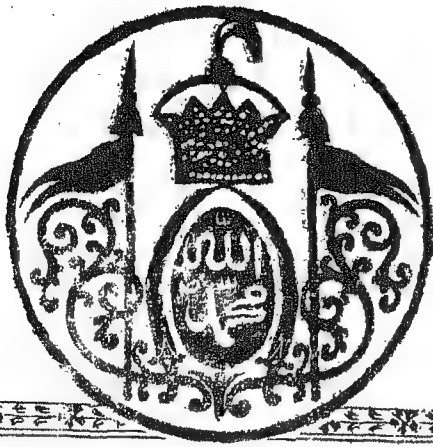
خامه افکنند بنای کلام
انبیه مرسله رسید اینجا
بهر طیب و مانع دستنبو^{۱۰}
بطافت حساب آب جاتا
بدر عطار و دلیک شیرینا
جانۀ فی مکزرجان خوشتر
نافه آسموان حسین و خطا
نشر بام قصه^{۱۱} خلد و نعیم
بدین جبرعه خوش و شاد^{۱۲}

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

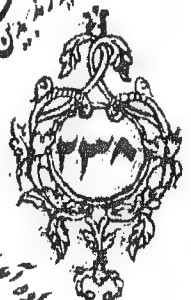
۵۴ نشر لقمہ اول و ثانی
قدیل رجا ہے کہ
مندان رجا ہا کہ

مکتبہ دارالعلوم دیوبند

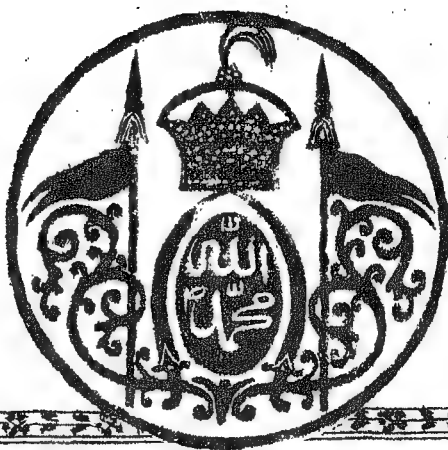

عاشقان را بتی ست شیرین کا	خسروان را طلافی ست آفتاب
پستش رشک حله پای خباب	تخم او چون کمر بخت نهان
ما بستی چون خضر خرابش	مهر برب چو صوفی خاموش
شیشه آرشاب بو قلمون	ساکین حسیق آذر کون
تخم داکش قباچه حور	نون خشم خورده لبوره نور
انبه آمد سر و جهان آمد	من و سلوی ز آسمان آمد
آمد این تخم از یک یکن	یارب آید شتاب سوی چین
تا بود اتصال جسم و روان	
نشود ریج و کلفت حبران	

سلام علی مرقد
 در یک خمر و پرویزان
 توفیق ساخته بود که بفرود
 دست افشاده فاش
 و از دزد دست افتاد
 هم میگویند چون لب
 هم به نرخی دست نزع
 کرده خوار بدین سبک

شیر واده آمد
 همه تا همین
 بکند بست جان
 جان بقیه
 غاصب
 همه آفرینش

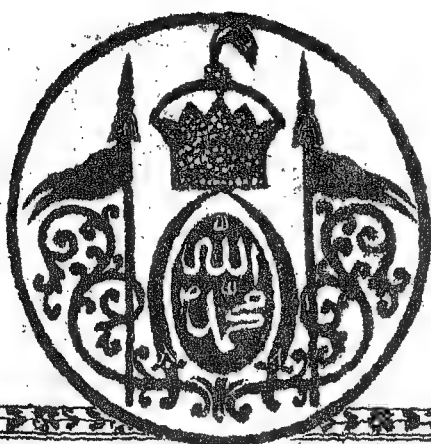
تاریخ

تاریخ وفات اعلیٰ حضرت رفیع الدرب
جناب علی القصاب نواب
محمد یوسف علی خان صاحب بھاد
ظاہر شہادہ و جبل الجنت مشواہ

چون والد صاحب دم بنده ان قضا

زین دار سپنج شد بحبت مانہ

مینخواست دلم سال وفاتش بدعا

نماگاه سروش غیب گفت غفنه
۱۲۴۱

تاریخ دیوان

چون ز کلمهای سخن کلدسته به طبع من

کز نیش پیش داده عالم بوی مشک خلنجی
۱۲۴۳

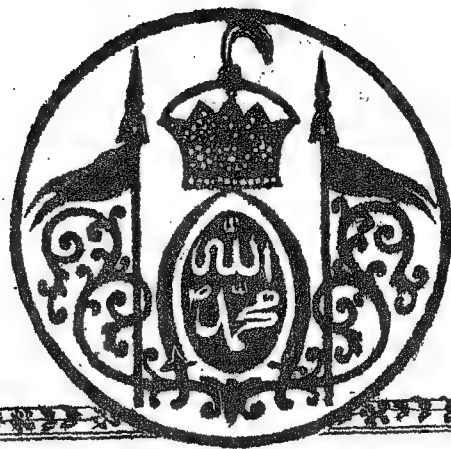
خواستم تاریخ آن ناکه سروش آسمان

لب بکوشش من نهاد و گفت تاج فرخی
۱۲۴۳

سداحمد و المین که شاهد

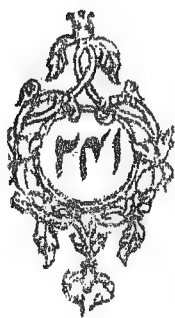
دیوان فصاحت و بلاغت عنوان

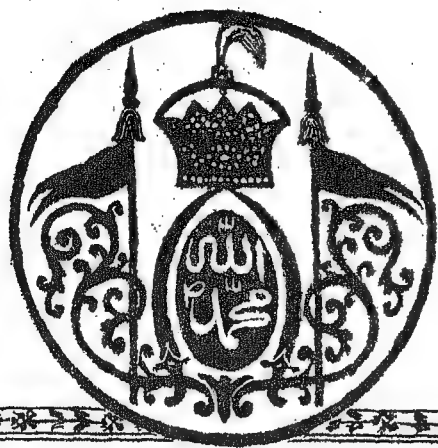

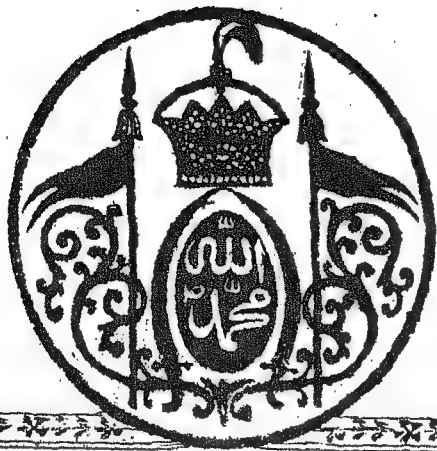

قصائد و غزلیات فیض آیات مع
رباعیات و مخمس و قطعات
پیرایہ طبع مرثیہ

قطر

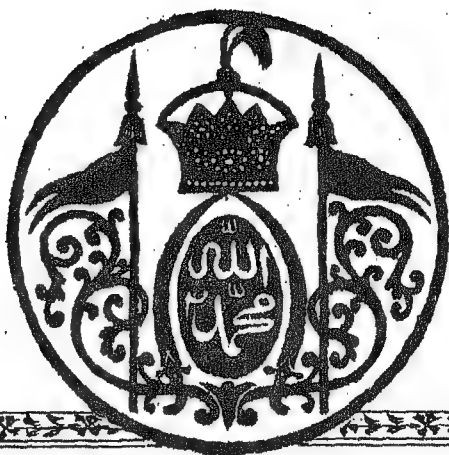

طالعا و ضياء عليه لامعا است که آنانکه در ایوان شعروشاعری صدای
 سند شدند و در میدان نظم و شتر بازی و دری پشیر و مستند گشتند و بلغات فارسی
 و عربی چهره طرس آراسته در ریاض ریاض و کلمات عرب و فرس پرسته از روی
 تذوق و تحقیق و تمنق در اذعان و تصدیق با خاطر نقاد و عقل مستفاد زانور زده است
 بر نمک سودند و گردن نهاده حلف برور یاد نموند شرفا شرفا و جفا جفا سرورند
 لَه الْيَوْمَ خُتِمَ الشُّعْرُ بِهِ وَبَدِيَ بِهِ وَإِنَّ الْاَدَبَ مَقْصُودٌ عَلَيْهِ
 وَإِنَّ الشُّعْرَ خَيْرٌ لَمْ يَرِدْ مِمَّنْ مَكَائِهِ عَيْرُهُ وَالحَقُّ تَمَازِي سَتِ كَمَا يَأْتِي
 سطر است بطائف منطوق و مفهوم و دیوانی ست که ابیاتش مقرر است بطرا
 منشور و منظوم و منظومه لایغا در صغیره و لاکبیره الا احصاها صحیفه است
 راوی اربعه آسمانی و مجموعه است ثانی اشین سبع الشانی و بحر است که لایمتطی شجره
 و لا تخاض لجهه و تاکنون از تقدیم شعرای مختصرین و متاخرین از بلغای اسلامیین
 و سخن سریان بخی و سروی و نامه پردازان دری و بهلوی مبدول قل لئن اجتمعت
 الانس و الجن علی ان یاتوا بمثل له لایأتون و لو کان بعضهم لبعض
 ظهیرا چنین بوجری خالی از اطناب ممل و مطولی عاری از ایجاز ممل و بحری بدین موج
 و بدری برین اوج و خمینه بدین در و خمینه بدین که که مالا حین سرات و لا
 اذن سمعیت و لا خطر علی قلب بشر نه بکوشش روایت شنیده اند و هم
 در است دیده لایستطاع لفضله و لو ان العباد یاسرها اهلها
 اللهم اشد دعضده نجبل المتین و ائده بروح الامین

طالع و روشنی اضافت و ادب
 طالع طالع با کمال کمال و حفظ
 طالع طالع از سوزن خورن و سوزن
 طالع طالع میر و پشیر و مستند
 طالع طالع ایام و در شتر بازی
 طالع طالع و اذعان و تصدیق
 طالع طالع در ریاض ریاض و کلمات
 طالع طالع و فرس پرسته از روی
 طالع طالع تذوق و تحقیق و تمنق
 طالع طالع در اذعان و تصدیق
 طالع طالع با خاطر نقاد و عقل
 طالع طالع مستفاد زانور زده است
 طالع طالع بر نمک سودند و گردن
 طالع طالع نهاده حلف برور یاد
 طالع طالع نموند شرفا شرفا و
 طالع طالع جفا جفا سرورند
 طالع طالع لَه الْيَوْمَ خُتِمَ الشُّعْرُ
 طالع طالع بِهِ وَبَدِيَ بِهِ وَإِنَّ
 طالع طالع الْاَدَبَ مَقْصُودٌ عَلَيْهِ
 طالع طالع وَإِنَّ الشُّعْرَ خَيْرٌ لَمْ
 طالع طالع يَرِدْ مِمَّنْ مَكَائِهِ
 طالع طالع عَيْرُهُ وَالحَقُّ تَمَازِي
 طالع طالع سَتِ كَمَا يَأْتِي
 طالع طالع سطر است بطائف منطوق
 طالع طالع و مفهوم و دیوانی ست
 طالع طالع که ابیاتش مقرر است
 طالع طالع بطرا منشور و منظوم
 طالع طالع و منظومه لایغا در
 طالع طالع صغیره و لاکبیره الا
 طالع طالع احصاها صحیفه است
 طالع طالع راوی اربعه آسمانی و
 طالع طالع مجموعه است ثانی
 طالع طالع اشین سبع الشانی و
 طالع طالع بحر است که لایمتطی
 طالع طالع شجره و لا تخاض لجهه
 طالع طالع و تاکنون از تقدیم
 طالع طالع شعرای مختصرین و
 طالع طالع متاخرین از بلغای
 طالع طالع اسلامیین و سخن سریان
 طالع طالع بخی و سروی و نامه
 طالع طالع پردازان دری و بهلوی
 طالع طالع مبدول قل لئن اجتمعت
 طالع طالع الانس و الجن علی ان
 طالع طالع یاتوا بمثل له لایأتون
 طالع طالع و لو کان بعضهم
 طالع طالع لبعض ظهیرا چنین
 طالع طالع بوجری خالی از اطناب
 طالع طالع ممل و مطولی عاری
 طالع طالع از ایجاز ممل و بحری
 طالع طالع بدین موج و بدری
 طالع طالع برین اوج و خمینه
 طالع طالع بدین در و خمینه
 طالع طالع بدین که که مالا
 طالع طالع حین سرات و لا اذن
 طالع طالع سمعیت و لا خطر علی
 طالع طالع قلب بشر نه بکوشش
 طالع طالع روایت شنیده اند
 طالع طالع و هم در است دیده
 طالع طالع لایستطاع لفضله و
 طالع طالع لو ان العباد یاسر
 طالع طالع ها اهلها اللهم اشد
 طالع طالع دعضده نجبل المتین
 طالع طالع و ائده بروح الامین

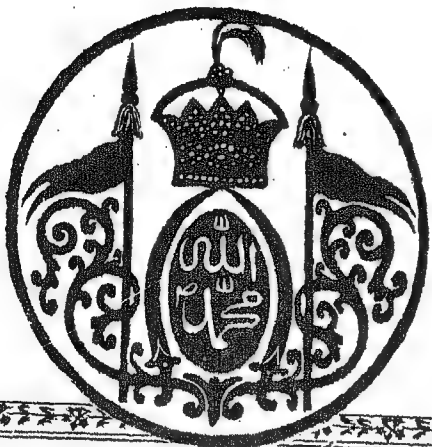
وَصَلَّ يَوْمَ مَلِكِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ حَرِّ غَيْرِ شَهْرٍ حَرَامٍ
سَنَةِ پارس نیل خجسته تحویل ۱۲۹۲

قطعه نو آیین ریخته کلاک که سلاک عالیجاه میرزا اسان الملک
مشعر بر سید فرمان قضا جراین که کار فیض آثار دایم
واقبا هم وز او شوکتهم و اجلام
در جواب اشعار یک در تلو منشور قضا دستور بفرار
بنده ارادت شعادر قمر شده بود این چند شعرا
جسارت و مزید بعضی نسلید

چند مرغ سلیمان فرخایک
 از ملک پروانه رحمت رساندی هر جا
 تا من آن پروانه دیدم شمع جان که دم
 سطر سطرش شادی افزا جز و جزش غم
 چند بخت مساعد بارک اسد پاد
 جان خسته انظمی که جان عنصری چند جا
 سر بسو دم بزمین و پانه سادوم بر ما
 تن می شد در نوید و دل همیشه در نوا

از سیلیمان مور را مقررده رساندی خدا
از یکما سرماییه دولت سپردی شادی
دیدم پروانه کا و را فغانی کشت شمع
فرد فردش عشرت آرا حرف حقش کاغذ
یادش سرگز که اتی را ایستاید به نظم
دلشین شعری که هوشش فرخی آرد بر قص
دیدم از ستر تابیا و خواندم از پانا با
سرمی شد در سماع و جان می شد در سرود

دروغایت چون سر ارم جاودان بادین ملک	آسمان کو ید کبوشم مستجابست این دعا
-------------------------------------	------------------------------------

قصیده که با عرض داشت عالیجاه میرزا شیوان الملک به پیشگاه
جمیاه اعلی حضرت قدر قدرت گذ

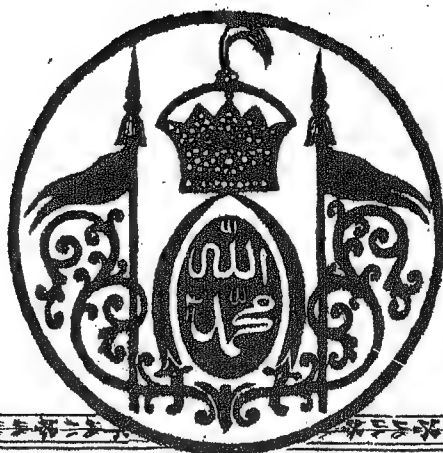
در مدح و ثنای اعلیٰ حضرت قلم بر قلم است قضا شوکت
خورشید ایت جمشید برایت فو ما نکذا بر ملک را پیور

خداوند ملڪه و سلطنت

کاین چنین زین شد از بادِ خزان برکِ زرا
کیمیاگر کشت بر برکِ زرا بادِ خزان
در ازای آن کشود این رزمهای غمنا
شش سری ز هر سرکان آوده اینجا
چون چنین زرپاش درستان آمد هرگاه
کتریده بر سر از پرچمِ سیاه
بسته سیاه دارد آب اندر آبدان
نشسته بودم در خیال آن مهنا
کرده بالای چوبه از سهمِ سراجان
از زان آن تنِ سیاه کون سیاه
مهرختی کشت خندان سر و نهفتی شد نو

شوسته ز رنجت بر برگِ رزان باد خنجران
 و این تلِ پُر زلفِ کشته شده شکفت اگر
 بست باز رکانِ باد آن بخت‌های لاجورد
 فرو دین که رایگان آوردشیم و هدی
 مهرگان را که نه مهرگان می آمد بست
 زان پس که پَر طوطی کوه را بودی کله
 سوده الماس دارد یاد اندر آستین
 بامداد افسرده خاطر چون خزانِ پد خال
 تا که آن خرم ببارم اندر آمد و بمان
 خند خندان آن رخ خورشیدش خورشید
 خنده فی اوشکفتی لرزه فی از سماع

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

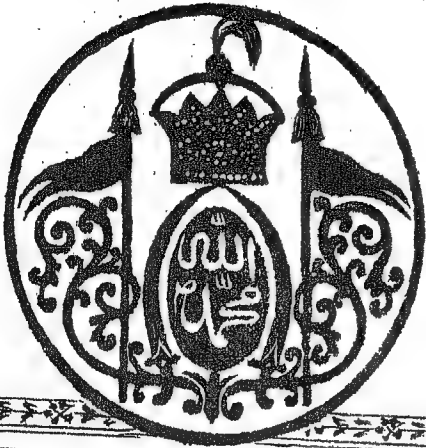
کرده چون لرزنده سرو آن قامت چنان بر
 لعاش از فرسایش کو سربخ مانده فکا
 کوه چون ناکه شسته جبهه چون تابان سبیل
 خواست کفنی شوشه سیم آتش سرون
 عقد مرواریدش از بس کوفت بریکه کر
 پوست همچون مخزن بادام از سرین بگذشتی
 من بدو دیدم چو شستی که بنید بر فرت
 جستم از جا و دید آغوش بجشاد و مهر
 آمد و آورد و شست و شاندش اندر
 مجمره افروخته و ز عود و صندل سوخته
 بروی آن کوه موای کاخ کردم فاش
 آن شکسته کوه باز افروخت همچون کل
 بر شکت از حسرمی چون کلبه اندر صحرای
 نیستی حکمین که بگذشت آن زمان کز قوی
 شکست کون و دینه مشکین طراز
 این زمان و گنج این بگویم می باید خبرید
 نه توان برداشت شاد و آن پیش این

کرده چون تباری شسته آن لاله چون نارون
 آتش از دنباله نرس گل شسته رون
 چون سبیل افروخت نارافزون کهنه بکجان
 بس بلبریدی و آن اندام سیمین استخوان
 ریخت مروارید بر کفنی ز لعل خورده وان
 که بر آن کس دست سودی از برای اتیان
 من بدو دیدم چو شست که بنید بر کران
 تنک بکر فتم بر زوبه سه بر ششم و دها
 وان تن چون فاش در خیز نهقم و زما
 کاخ را در راه و روزن بر شیدم با و با
 که نکره از کاخ سلطان خسرو بسیار
 وان شبه کون لعل باز آمد بزناک بصر
 گفت کای کلزای چرم را نکوتر باغبان
 ما و تو فتم بر سبزه عنان اندر عنان
 کفنی اندر باغ کترده ست چینی کاروان
 ساخت چون شاگرد کلخن تاب نکره جان
 نه توان در این رواق تنک تا روی بکا

۱۰ نارون و دخت نارون
 ۱۱ نارون و دخت نارون
 ۱۲ نارون و دخت نارون
 ۱۳ نارون و دخت نارون
 ۱۴ نارون و دخت نارون
 ۱۵ نارون و دخت نارون
 ۱۶ نارون و دخت نارون
 ۱۷ نارون و دخت نارون
 ۱۸ نارون و دخت نارون
 ۱۹ نارون و دخت نارون
 ۲۰ نارون و دخت نارون

۲۱ نارون و دخت نارون
 ۲۲ نارون و دخت نارون
 ۲۳ نارون و دخت نارون
 ۲۴ نارون و دخت نارون
 ۲۵ نارون و دخت نارون
 ۲۶ نارون و دخت نارون
 ۲۷ نارون و دخت نارون
 ۲۸ نارون و دخت نارون
 ۲۹ نارون و دخت نارون
 ۳۰ نارون و دخت نارون

<p>نختم ای فرخنده کاشن نختم ای سحر بی بهاری چن نهکین کومان مرکز بهار لاله کو دیگر جنبه وار غوان مرکز مرو نه شکوفه سرزند چون این رخ عاشق نه چو روشن روی تو دلکش بر دیده سرو بن چون فت تو کی سرکش از جو بهار کی چو شمت ز کس از سبزه دیدی سحر هم بود جز از عهد تو سپهر طراز رست نیلو فرز آب این اکسار آفتاب کومان اندر خلاصه کومان اندر سحر آسمان و بوستان را چه افتخار از ماه ماه را مرکز نبوده است آن و لعل شمع ماه کی آوخت مرکز زلف مشکین از رخا چون خزان دیده چمن تا چمن آخر بی بهار مرکز سر ماسو کوانی بر سر دزم آتشی آتشی پرتاب همچون روی یارتند خوی آتشی چون مار امین نو چشم شیفته</p>	<p>نختم ای زینب ده لبان نختم ای سحر تو بهار و دیگری چن از بهار است سم لبان چون لاله داری هم رخا چن از غوان نه نقشه برده چون این خط عسبر نشان نه چو مشکین موی تو حنرم بر آیدیم آن سحر کل چون خند تو کی شمع از کشتا کی چو لعلت غنچه از کاشن شکفتی شمع هم بود جو دانه چن تو نیلو نشان خفت سپهر حنک این بر بساط پرین سرو اندر بوستان و ماه اندر آسمان نه چو ماه آسمانست قد چو سرو بوستان سرو را مرکز نبوده است آن و وجه مشکین سرو کی آنخفت مرکز کوه سیمین ازین ای بهار جان شتاق ای بهشت لبان آتشی بس بی کند و آتشی بس بی دنا آتشی سیال همچون آب چشم ناتوان آتشی چون آب حیوان بر کعبه حجاب</p>
--	---

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

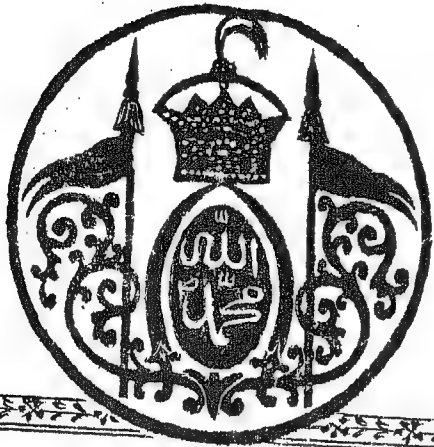
دست اندر چو سحر چون نجم اندر سیریل
از فروغ آن می روشن شود چشم ضریح
هم قوت را فروغ و هم سخاوت را سبب
اصل را وی یخ مروی فزونی فضل
که نبودی جنبش آن چون اذان داوی جبر
جنبشی چون آنکه کوئی بر پر داریس تکیه
در جهان کوثر عجب نبود ازین باید عجب
این بهار دلفروز و این شراب شکر
دچین بزم و چین بستان پای دیم
داد که کلب علیخان بهادریست
داد خواه مرزبان و مرزبان داد خواه
خشم را سفند یار و مجد را طغیان
در سخن حسان نهاد و در سخا قان ترا
کامران چون چرخ و کیوان پاکدل چون ماه
دیگرش کوکب نه مبیند یک نظیر احد
ایل را نوشیده جوشنده شراب ارشاد
که خیال نیره اش یک شب کسی میخیزد

در دماغ اندر چو سحر چون نجم اندر سیریل
از شعاع آن می پیداشد و راز نهان
هم شجاعت را توان و هم مروت را روان
سازش ششم بیش قوت دل قوت جان
که نبودی تابش آن کی بدو بدی کان
تابشی چون آنکه کوئی بر جسد از بار دا
کا نذران بینی رخ ساقی چو در کوثر جان
پای بیاماد تو به شیم شاد و شادمان
ساغر صبا بیا و داد و کثورتان
داد و کثورتان و خسر و مند و ستان
قدمان شهر یار شود یار قدمان
عزم را افراسیاب و عدل را نوشیران
در خط نو در شست و در غر از ش کمان
حکمران چون دهر دوران نامور چون کمان
دیگرش کرد و نیر و یکمین از صند
شیراب برین انجید و کباب از کور
زان پس در مرچ بنید زان بر و بدختران

بانی جهان لادن
نوی از غنچه شمعان
باج شمع خورشید و نور
رادی سخاوت و مروت
حیات همه فزونی و سعادت
حیات همه فزونی و سعادت
در این شتی لادن
بینی سامان شادی و طرب
بازان چو کاروان صحرای
بر جان جان همه مرزبان
و جهان بران جان

شاه قمران و مرزبان کمان
جانب همه طمع انگین نام پادشاهی
تنب خط بصیرت و حکمت
بر مان جان همه فزونی و سعادت
نام پهلوان ایران که در تیر انداز
نظم اندیش حیات همه فزونی و سعادت
چو در خط حیات همه فزونی و سعادت
بر مان جان همه مرزبان
و جهان بران جان

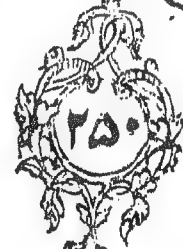

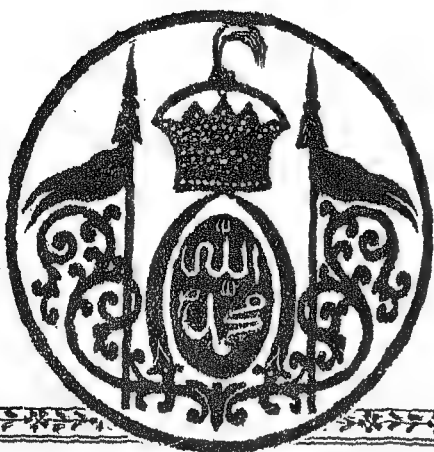
و کسی را نامش بر زبان می بگذرد
 چون بدشت رزمه از غنچه مردان
 هم مو از اثر ارمش شود چون لاله زار
 منفصل کرد ز بانگ کوس اعضای زین
 زین صفا چرخ پوید و پیل طغیان
 دشت را جای یکبار بر برید کاوچر
 او ز قلب شکرت آید یک تنه در زنگار
 تیر تک تاز و بید آن پیل بند و شیر
 دشنه سازد موی اندر سینه شیر عین
 ز آبگون صا رم مو آرد و چو کاخ زرد
 دایه دولت جدا شیند ز پهلوی تنگین
 بر وحش از جهم شیران تیغ آرد سیده که
 ماند اندر سوک آب و در نمکین و نرنگ
 عکس تیغ بهرمان پیکش در وقت
 لعل همچون کمره با آرد و قلب بخاره
 چون شود در دشت بیجا ابرشش آبا
 چون شود در غنچه دشمن خم کرش خاز کوب

جاودانش سوده الماس ریزد از زبان
 مقنعه بتماذ از دودابه مردستان
 سم زمین از نیر شیران شو چون نیتان
 متصل آید بحشم خام جزای زمان
 از سام خاک خیند و ناله ایستارسلان
 کوه را جای صده از دل بر آید لالان
 چون یل زابستان در فتنه مازندران
 مست چون پیل دمان و رفت چون شیران
 چرخ آرد چرم اندر کردن پیل دمان
 ز آتشین خنجر زمین سازد چو رو و محفلان
 شاه ملک کران کبیر در آغوش طغان
 بر طیور از مرغ میران تیر سازد و میران
 پوید اندر خون مردان چرخ خیران ققان
 سهم رخ کمره کوشش درگاه طغان
 مهره همچون بجرمان آرد و بغیر غغان
 نادران خون شود در بام کردون کبکشان
 توتیای زر شود و در پشت مانی استخوان

و نام پادشاهی مگر از لب می دلم
 کر زنده می شمشیر غیاث الله کاوچر
 بود بر دمان جاس الله زفت لغز دل
 قهر حلقه و قفس بران جاس الله چرخ
 خستگان بخت اول و ثانی نام شمشیر
 بشام غیاث الله شیشه خنجر
 به بان جاس چرخین نام پادشاهی
 غیاث الله طغان باضم نام پادشاهی
 غیاث الله سیده کر نانا نام پادشاهی
 و فرود بران جاس

و نام پادشاهی مگر از لب می دلم
 کر زنده می شمشیر غیاث الله کاوچر
 بود بر دمان جاس الله زفت لغز دل
 قهر حلقه و قفس بران جاس الله چرخ
 خستگان بخت اول و ثانی نام شمشیر
 بشام غیاث الله شیشه خنجر
 به بان جاس چرخین نام پادشاهی
 غیاث الله طغان باضم نام پادشاهی
 غیاث الله سیده کر نانا نام پادشاهی
 و فرود بران جاس

مهرگان جانِ خدمت را سباده از پی بها	فرو دین عمرایت را سباده از پی خرد
و شمت بی نوش و نای حارست بنگار	ناصحت با آب و زنگ یادرت با قدر و نثار

عمر
بکسر
نیم
خرد
بر
جان
نثار

مال بادت بقیاس ملک بادت بجا
نجات بادت بی زوال و عمر بادت بیکرا

تصدیق نواب مستطاب اشرف ارفع الفخام اکرم والاغتضا و السلطنة علی قلی میرزا
وزیر علوم و رئیس مدرسه دار الفنون و تمام مدارس دولت و وزیر معادن
خواجه دولت و وزیر بناهای ایران و وزیر مشورت خانه دولت
عم اکرم حضرت اقدس شریار و خافا

بر فضل و فضیلت و قدر و منزلت این کتاب بر بیان با هر دو دلیل حاضر

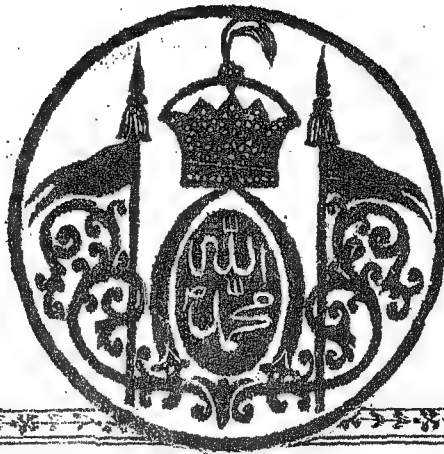
اذعان و تصدیق است که او ستادان ذوقنون و دانشوران و سخن نموده اند

تصدیق جناب جلالت آبا فخر اکرم میرزا هدایت الله وزیر و دفتر
یعنی وزیر تمام محاسبات ایران و رئیس مستوفیان عظام و وزیر مشورت خانات

حقیقه دیوان قمارزی است و از تصدیق امثال این بنین بی نیاز صنعت خاصه سلاطین
و شهریاران مملکت داری و معدلت کثرتی بحمد الله در نهاد خجسته بنیاد صاحب دیوان
تاج مشرخی ادا ام الله ایام دولت که ملاحظه موجود و در بیان فصاحت و بلاغت
نیز کوی سبقت از سابقین ر بوده اند چنانکه جناب قحاست نصاب لسان الملک سلمه الله
قدری مفصل و مشروح در صدر ورقه و جناب مستطاب آقائی دبیر الملک دام محبده

ذوقنون
مستوفیان
اول
دیوان
کرامت
عبدالله
کرامت

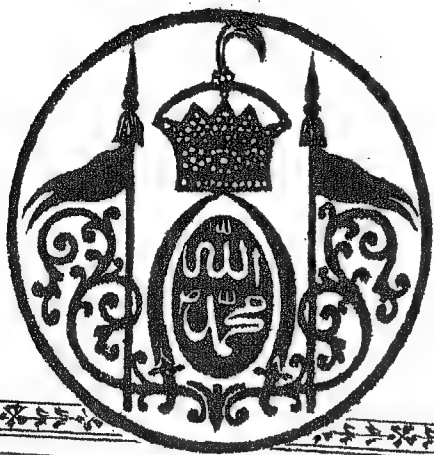

در صفحه علیده معروض و مرتوم داشته اند و الحق حق واقع بل بیان و بیان آورده اند
تصدیق جناب جلالت مآب میسر از محمد حسین دبیر الملک وزیر رسالت تمام
ایران و وزیر مشورت خانه دولت

از آنجا که از جانب جناب مستطاب لبّ الألباب و قدوة الاصحاب و حیدر العصر فرید الد
کاشف اسبل اسد و اکمل شمس الفلسف و نفیس المعرفه نادره الزبان و فیتحه الاوان هو الله
أَفْخَرَتْ بِهِ الْأَوَائِلُ السَّحْبَانُ عِنْدَ بِلَاغَةِ بَيَانِهِ وَ
فَصَاحَةِ لِسَانِهِ بِأَقْلَامٍ عَدِشَ از وصف برون ست چه جای ادب ست عالم علوم و نجوم
حضرت صاحب الأجل آقائی سان الملک صَانَهُ اللَّهُ عَنِ الْمَكَارِهِ وَالْأَلَاكِمِ
وَحَسَنَهُ اللَّهُ لِإِفَاضَةِ الْفَضْلِ عَلَى الْأَنَامِ تَجَرُّرِ تَصْدِيقِ دِيوان منظومه جناب
مستطاب فلک جناب شایسته نزار القاب نادره زمان و معدن علم و عرفان حَبْلُ
السَّيْفِ وَالْقَلَمِ وَجَامِعُ الْفَضْلِ وَالْحِكْمِ حَاجُّ الْعَرَمَيْنِ شَرِيفَيْنِ خَادِمُ
رَسُولِ الْكَتْلَيْنِ نَوَابِ كَامَرِ كَامِيَابِ حَاجِي نَوَابِ كَلْبِ عَلِيخان بجاور
فرزند و سپید دولت فخریه انکاستان و رئیس دلاور عظم طبقه اعلای سند و ستان و فرماندار
وار الایاتنه مصطفی آبا و عرف راپور مآد اامت بخار علومیه ذایخه و کواکب
مرشد طالع باین بنده شرمند و حیرت افزای رفت اگر چه این بنده را چنانکه بستی
در انشای شروانش و نظم پرسی و مازی و ستی نیست که تو انم درین میدان ترک تازی کشیم
لاکن بفرجای اینک جولا هیمه و قالی بافت بهتر از سائر محترفه و اصناف بد قاتق هیچ چیز و نشان

کاشف اسبل اسد
نفس المعرفه جان معرفت
مولا زین العابدین
کرده به او ستا خدین
نصفه من حجاب وقت
بخت باین بیاض
زبان او بفرج بیاض
ست چه بفرج بیاض
در حجب بیان بوی
نصف من نفیض
ادرا اله از کرمات و در حجاب
و محفوظ دار در لای فیض سانی
خارج است اوست الخ
همیشه باو دیدای علم و ادب
بالمال و ستارای روشن
عالمه و ستارای روشن
شعر خواندن غایت
شیرازیانی

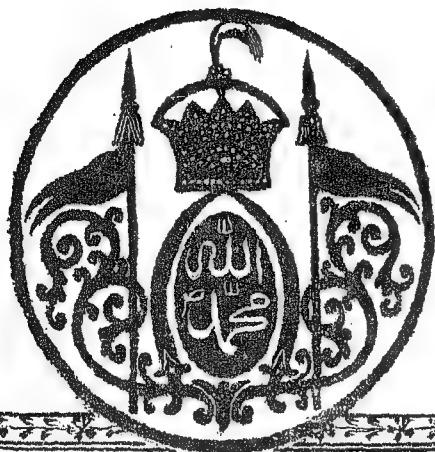

برنجورند برپستول انجباب را دور از طریق صواب دانسته بنا جاتِ مرئوس شرح
صدیری و کبیری اُخیری و اُحلل عقده من لسانی زبان کشوده شمره
در تحریر این مقصود و خطیر نمود اما چه کنم که در اول و بعد پای خیال در تخیل سرورفته و مانند کلام
سائل و قائل عرض کنم یا از مُصدق و محقق اما جناب مُصدق طیب الله فاعله و اول
من الله انبأه معجز و کاست و کمال قدرت انبیا کاره چنان فرماید
که خود خواسته به جهان را بنطقش بیاورسته اختر از چرخ بریر آرد و باشد بوق
کوهر از کلاب بک آرد و ریزد بخمار و گمان تحت لسانه هار و ت
یَنْفُثُ سِحْرًا وَكَانَ حَشَوْبَيَانِهِ ذَهَبًا وَعِطْرًا وَاضِحٌ سِتْرٌ بِدِخَانِ اِثْمَانِ
تصدیق نماید اشال را از چه جای سخن گفتن است و کیف اجورم فی
میدان قوم حقیقه فضله ارجو انجازده لم فی کل فن فضل
سبق و مثلی ماله فیهِ حیا زده و اگر از قائل بعرض برسانم یعنی جناب نواز
کامیاب بنظم کیت شعری بای نطق و لسان و آئی بنان و بیکان
احکی و اکتب تبداء و جزء امرب کماله و خصاله و فضله و اوصاله
و هی قما لاتدیر که اللط و لا یجمعها اللفظ و لاتدرج فی العباره
ولا تشرح بالاشارة معجزه الدهر و منقبة الفصل معراج
العقل و منهاج العدل انفاسه کالتفس اذا تصفت بالوجه
اذا تفکرت و الصبح اذا تنفس و اخلاقه و مژد لو لا تخذش الزمان

[illegible]

کرم دیدم آن قریب به حقیقت غرض از یاد
از جانش «ش» کرم نمی گزاید برای قوم
دورین بخت ضیقت است و نیست
مانده مراد آن که و آوری «ش»
لیست شعری از کاش میباشم که
بکلام غلط در میان کاشان و بیان
حکایت کرم و نه کلام اندکی از حکایت
و در یکی و غلط حال آنکه در حق
که نمیداند از آن نقضت که بر دست
تغیر و نیست اند

از کجا که شرط و شج معافی این جوان را بجا آورده باشد بهتر آنکه انظار عجب نرساند

وَالْعَجْزُ خُرْجِيلَةُ الْإِنْسَانِ

تصدیق جناب جلالت مآب حسن علیخان وزیر مختار دولت علیہ ایران

وزیر فواید عامہ و وزیر مشور خانہ دو

چاکر درگاه نیز عز و بت و طلاق این دیوان را که مجموع مضامین و دلائل است

بہین صفت و سبت کہ مرقوم است تصدیق بنمایید

تصديق جناب مقرب الخاقان آقا سید نزار علی مستوفی اول دیوان

پسر مرحوم مغفور قائم مقام

كِتَابُ لَوَانَ اللَّيْلِ يُرْمَى بِمِثْلِهِ لَقُلْتُ بِدَاثٍ عَنْ هَجِيرَتِهِ

ذکاء تصدیقات مرقومہ خاصۃً انچہ جناب قحامت نصاب سان الملک

ام علوه نوشته اند برصل این کتاب باری فاطمه و صل الخطاب

ضدِ قِجَابِ مُقَرَّبِ الْخَاقَانِ مِيرزا مُحَمَّدِ صَدِیقِ الْمَلَاکِ مِیْنِ مُرُوزَاتِ

دولت علیہ ایران و نائب اول وزارت جہ

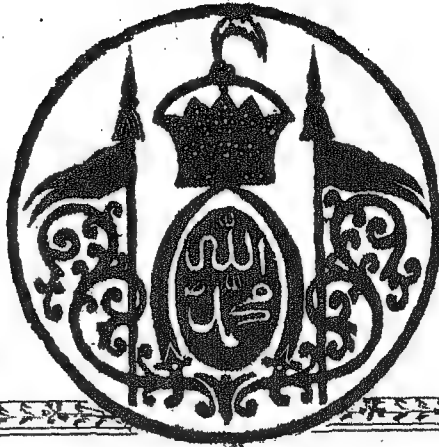
عَلَّاجٍ وَقَاصِرٍ عَنِ وَصْفِ فَصَاحِدٍ وَبَلَاغِهِ وَسَلَاةِ

عَدَدُ الدِّيَّانِ كَأَنَّ لِيَا فُوتَ وَالْمَرْجَانِ وَلَوْصِيفَ وَلَوْصِيفِي جَا.

طب المورخين و اوساد المورخين و عماد المرسلين و عظم شعراء المفسرين و المناظر

حَمْدُ الْأَوْلِيَاءِ الْعَقِيمِينَ وَالْمَدِينِينَ إِنَّ الْمَلِكَ وَالْمَلِكَةَ طَابَ لِلَّهِ فَاهُ وَبَنَاتُهُ بَيِّنَاتٌ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در وصف این
دیوان وصف کامل
راست است

مطابق سلیقه
خوان حکم است
که باید بپسند

له
فی وصف هذا الديوان وصفًا كاملاً قصداً قاصداً

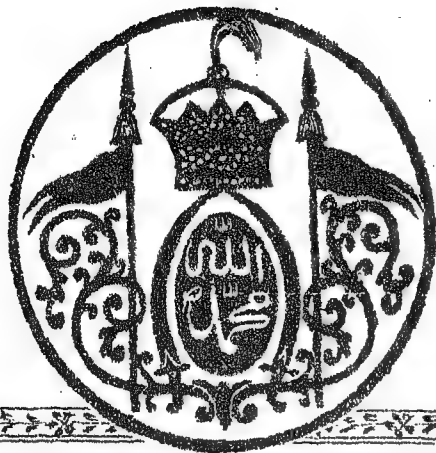
وزارت خارج
امیر کبیر

تصدیق فرست خردنامه و ادب آموز اولوالباب میرزا و منسوب بنش نهاد
دانش حسب علیجاه مقرب الحضرة الوالا میرزا هدایت خان دانش مستوفی دیوان
سماون اعلی ابن علیجاه میرزا اسان الملک سپهر اعلی اشانها
وما یطوق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی

مجله
جی ای هنر

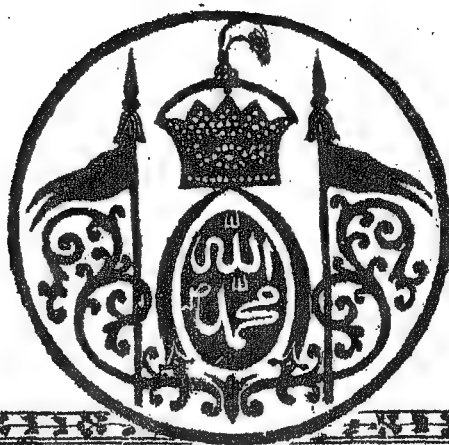
جدول اسمی کتب لغات کاشف معانی بعض الفاظ و محاوره

نام کتاب	نام مولف	کیفیت
برهان جامع مطبوعه عجم	محمد کریم ابن زید علی تبریزی صاحب بها	مولف این کتاب لغات برهان قاطع و فرهنگ جهانگیری را تصحیح کرده بعد حذف مکرر مضبوط در آورده و اسناد مندرجه فرهنگ کو بر حاشی نگاشته و حسب همان شماره همین میرزا سمت بر این کار نگاشته
برهان قاطع مطبوعه کلکته	محمد بن محمد بن متخلص برهان	کتابی ست مشهور در لغت فارسی

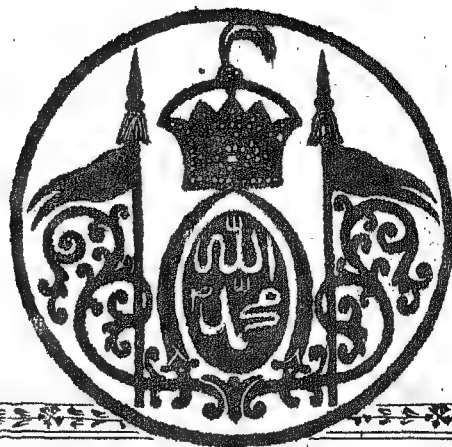
نام کتاب	نام مولف	کیفیت
بهار عجم مطبوعه دلی	میکاپر متخلص بهیا	مولف در لغات مستعمله زبان فارسی و مصطلحات آن تجاری غریب مستند با سناد اساتذہ لایف و ابواب تشیل بر روی سند بیان کشوده
صرح مطبوعه کلکته	ابو الفضل محمد	بزبان فارسی ترجمه صحاح ست که جوهری لغت نازی ترتیب داده
غیاث اللغات مطبوعه کلکته	ملا محمد غیاث الدین مصطفی متوطن در ایرایست عرفت رامپور	مولف در لغات عربی و فارسی و ترکی و رومی و کنایات و مصطلحات و مباحث بعضی از علوم طرح تافیش ریخته در سنده پیمار و دو صد و چهل و دو بجزی به اختتام رسانید و هر دم را از تالیفات دیگر مؤلفین فی نسیا کردانید
فرسنگ انجمن آرائی مطبوعه دار الخلافه طهران	رضاقلینان متخلص به زبان مقرب به امیرالشهر صا	مولف لغات مستدا و له زبان پارسی وین کتاب آورده به تنقید و تحقیق و تصحیح و تعلیقات آنها پر خست و به قطع بلوغ اسناد اساتذہ اهل زبان با سر لغت منضم ساخته

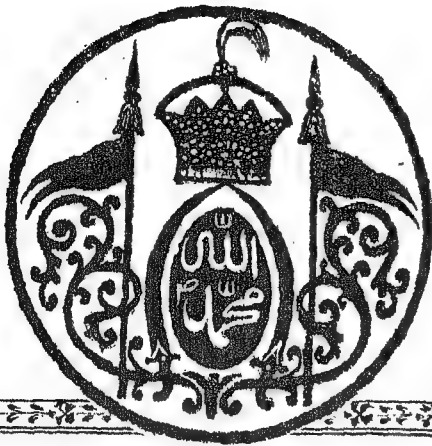
نام کتاب	نام مولف	کیفیت
قاموس مطبوعه عجمی	محمدالدین محمد فیروز آبادی	د لغت تازی تہابی ست مشہور و متداول در دیار عرب و عجم شهرش از زیادت بیان ستغنی گردانید
لسان السلاطین	فضل اللہ خان سپر عم سیف خان	رسالہ اسبت مختصر تحقیق لغات ترکیہ تبر
منتخب اللغات مطبوعہ کلکتہ	مولوی محمد علی	مولف در سال کثیر ار و مستفید و شانزده عیسوی حسب ام حروف یلکہ بہادرتی اللغات تغیری داده بنای تہریش سچو بہادرتی طعن ہا
منتخب اللغات مطبوعہ کلکتہ	ملا عبد الرشید حسینی	مختصر است در لغات تازی زبان فارسی در عمدہ شاہ جهان پادشاہ علی بابا
منتہی الارب فی لغات العرب مطبوعہ کلکتہ	مولوی عبد الرحیم ابن مولوی عبد الرحیم صفی پوری	مولف درین کتاب حل لغات قاموس زبان فارسی نمودہ بہ ترتیب حروف تہجی ضبط فرمودہ سرمدہ لغتی ہندی در آن کتاب فہرست لغات عربی

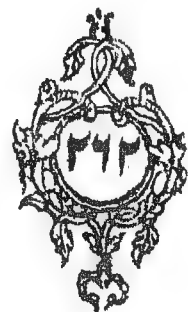

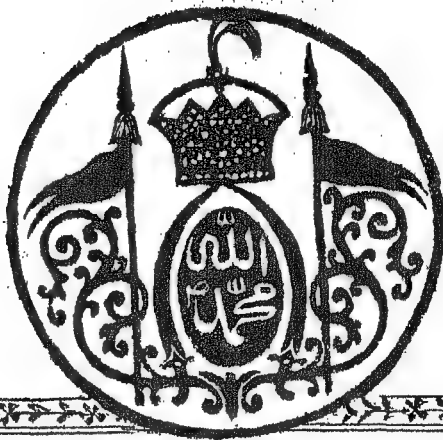
نام رئیس	تاریخ تولد	تاریخ وفات	تاریخ خدمت	کیفیت
جناب محمد فیض الله بهادر طاب ثراه	سال ۱۲۸۰ و یکصد و چهل و شش هجری	سال ۱۳۰۰ و سی و یک هزار و هشت	برآمدن دل امپو	را بجان و متمدان را در حلقه مطیعان فرمان خود کشیدند و همچنین در شهادت و دوسر فتح و ظفر بدست آوردند سرکاه جناب نواب علی محمد خان بهادر طاب وفات یافتند سران فوج بنی و رزین براکری از ممالک قابض و متصرف آمدند اندکی از ملک بدست مرکی از سر زند نواب غفران مآب درآمد هرگاه میان نواب شجاع الدوله بهادر وزیر المملک اوده و حافظ المملک ان فوج نواب موبدین اسد مورث جنگ افتاد و حافظ المملک کشته شدند نواب محمد فیض الله خان بهادر و پسرین نواب غفران مآب بر امپور و محالات آن فرمان سرما که دیدند از طفلی آثار شجاعت و پر دلی از ناصیه حال حضرت ایشان پیدا

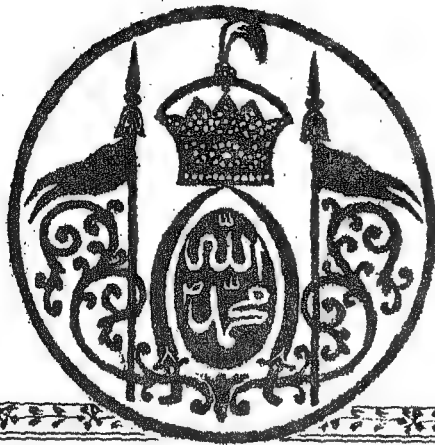
نام رئیس	زمانه ولادت	زمانه وفات	باب	کیفیت
نواب محمد علی خان بهار طاب شراه و یکصد و شش وش بگری	سال پنجاه و یک چهار روز سال پنجاه و یک دو و صد و نه بگری	بست و شصت و یک چهار روز سال پنجاه و یک دو و صد و نه بگری	قتل	پنجاه و چهار سالگی در خاناتان بهار ایالت وگانی توغخ نامی پهلوانی زبردست یکصد و بیست و سه ساله و قلعه سمرقند را از انقضای بکمال دیر و تقوی آراسته بودند و بهر بیت بنوی پیراسته و بنای شهر مصطفی آباد و غرض سخته مانع الخیاب معالی القاب است را پیوسته بعد وفات پدر عالمقدار خویش برسد ریاست شکیلی کردیدند و بی بر نبی که از دست سمرقند فوج مجروح و مغرول شدند و در حالت زخمی یک ماهه سفت روز بر سر برده جان دادند بعد زخمی نواب محمد علی خان بهار برادر بزرگ خود سنده آری ایالت شدند و در اشاعت امور خیرش بلغ بکار بردند سرگاه بانواب الخیر
باجا بوا علام محمد خان بهار طاب شراه و مقادیر شش	باجا بوا علام محمد خان بهار طاب شراه و مقادیر شش	باجا بوا علام محمد خان بهار طاب شراه و مقادیر شش	عاصه فایم	باجا بوا علام محمد خان بهار طاب شراه و مقادیر شش

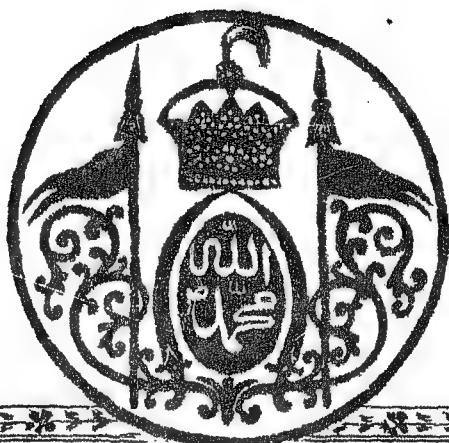
نام رئیس	زمانه ولادت	زمانه وفات	مقام	زمانه وفات	کیفیت
نواب احمد علی خان بهار	یکصد و پنجاه و دو سال	چهل و یک سال	بست و اولاد	پنجم حادوی	در ساحت فتح پنج غریب اتفاق جنک افاد دست از ریاست کشیدند و بنا بر ادای فریضه حج سفر حجاز پیش گرفتند و هنگام مراجعت در ریاستها متعده بست و دو هم عظیم سرگرد و ندو حاکمیت در مقام نادون اقامت پذیرفتند
نواب شهاب	یکصد و پنجاه و دو سال	چهل و یک سال	بست و اولاد	پنجم حادوی	سرگاه جناب نواب غلام محمد خان بهار طالب شرافه ره سپر جادو گردیدند پای نواب صف الدوله بهادر بر سر نواب محمد علی خان بهادر پدر خود شهنشاه شدند
نواب محمد علی خان بهار	یکصد و پنجاه و دو سال	چهل و یک سال	بست و اولاد	پنجم حادوی	بعد از تحال نواب احمد علی خان بهار پسرم خود حسن تدبیر حقوق خویش را در پیشگاه کور نمونست به ثبوت رسانیده حکمران این ریاست گردیدند و است

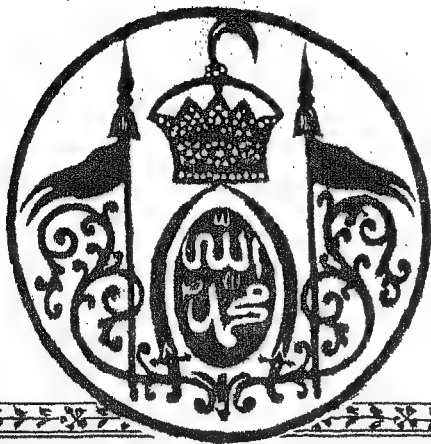
نام رئیس	تاریخ تولد	تاریخ وفات	تاریخ تاجگذاری	کیفیت
جناب حاج میرزا محمد علی بیگلربیگی طاب ثراه	سال ۱۲۰۰ چهارم و یازدهم و بیستم و سی و یکم	سال ۱۲۰۰ چهارم و یازدهم و بیستم و سی و یکم	سال ۱۲۰۰ چهارم و یازدهم و بیستم و سی و یکم	زیب و زینتی تازه بخشیده فوج اشل فوج سرکار انگریزی آرستند و حکما را همچنان پیراستند ریاست را رونقی تمام نموده لشکر ملک را بنای خوب نهادند باجسد بنیادین و حکمت پناهی و فطانت و متکا مدت حیات بسر بردند بعد از آن حال پدر بزرگوار بر سر و روی حکم فرمود و رونق ریاست از آنچه بود افزودند و شکسته خبر یک هزار و شصت و پنجاه و هفت عیسوی هم خلافت خویش و هم مختط را باطل نمودند و فیروز شاه باغی از آنجا بدر کردند از بر سر ایشان ملک خراجی یک سبت شش و پانصد و پیر با خیار است یوانی و فوج جاری یک سبت و تنهای آن سب و خطابند پذیرد و است خطبه چاکر و پیر و فوج مختط است شش و پانصد و شش میفرمودند چنانچه دیوانی مختص در بنیادین طبع الای

ذکر سرپاسر و رعایان جناب علی القاب حاجی حسین شیرین زین العابدین
شهنشاه خاقان جناب نواب کلب علیخان صاحب بھادر شیر قصبہ
فرزند و پسر دولت اکبریس لاور عظم طبقہ اعلی ستارہ سندھ ام ملک و قیام
ولادت با سعادت صبح روز یکشنبہ بستم دیکھ سال بھیرار و دو صد و پنجاه و ہجری بمطابق نوزدہم اپریل سال بھیرار
و ششصد و پنچ عیسوی ست چہن اربعہ شریف سی سال و یازدہ ماہ چار یوم سپری شد ہمینکہ حضرت فرود
نواب محمد یوسف علیخان صاحب در طب شرعہ پدرعالیقدر آن مہر سپہ ریاست مداری جہت ایزدی
بست چہارم دیکھ سال بھیرار و دو صد و ششاد و یک ہجری مطابق بست دیکھم اپریل سال بھیرار و ششصد
و شصت و پنچ عیسوی روز آدینہ بعد نیم روز بر سادہ فرمان فرامی و سند حکمرانی جلوس فرمودند در سال بھیرار
و دو صد و ششاد و نہ ہجری شوق ادای فریضہ حج در دل فیض منزل جا گرفت بست و دوم ماہ مبارک
رمضان نخست لشکر کوچ بست و سوم ماہ مذکور سحر کاہ نفس نفیس با چند ارکان دولت علم نصرت افزہ خندہ
با عراز و اگر اسیکہ خبر سلاطین و بھیری دست نہ ہاراج و زیارات شرف کردیدہ ششم محرم سال بھیرار و دو صد و نو
ہجری بار اتفاق در و مسعود در دارالریاستہ افتاد اربعہ شریف سال چہل و ہفتم و سند نشینی را سال شانز و ہم با
نہ صد و چہل و پنچ میل و سہری زاندر اضرب علی حکمرانی ست و تقداد مردم چرب مردم شماری سال
بھیرار و ششصد و ہفتاد و دو عیسوی پنج لک و ہفتاد و نہ ہزار و چارست و اختیارات قتل قصاص و دیوانہ
و فوجہاری کا ختمہ حاصل با بھاد در صرفت کمال بار و ساری پیشین شریک غالب بودہ اند و کالات آنہر
افزودہ چنانچہ محصول غلہ را معاف فرمودند و بنای زکوۃ اموال نہاوند و حجابہ روم و روم کاپی
بہر و حاکم قسطنطنیہ عطا فرمودند و در آرایش شہر و اکتھار عمارت برجہ شہرمان روایان گزشتہ فائق آند

و اهل کمال طریقه را که و آهرو داند شبانه روز توجه عالی برین کار بند دل می نماید اکثر علوم متداوله و غیر متداوله تمام
کلی دست داده و گاه گاهی بشهر نیر گزاشیده بایستد سه مجموعه شعر در فارسی یکی ترانه غم دوم قذیل حرم
سوم نگو فخر روی و یک در ریخته موسوم به پیل نغمه پنج و چهار دیوان در ریخته یکی نشید خروانی و دوم و پنجم
خاقانی سوم دره الانتخاب چهارم توفیق سخن و یک دیوان فارسی سیمی تاج فخری از تسلیج افکار که بابت
ایزد تعالی و تقدس بان اقبال مجوسان روی عدم المثال و مرشد زاده کامکار خواجه ششای علیخان

سراپا احوال را دانا از صد نه خزان نامون و مضمون اراد بپسندی و آله الاحباب

تایخ منشی مظفر علیخان بجای

ز طبع شه چو عیان شد تبلی معنی	ز طو حضرت موسی بشوق دید آمد
اسیر مصرع تایخ طبع دیوانت	بدر زین سخن آسمان پدید آمد

۱۲۹۴

تایخ منشی محمد اسماعیل حسین

دیوان خدیو دادرس شد مطبوع	خوش تافه از برج بیان شمس فیوض
مفتم در مصرعی دو تایخ منیر	اشعار چند او ند جهان شمس فیوض

۱۲۹۴

۱۲۹۴

تایخ منشی صابر حسین صبا

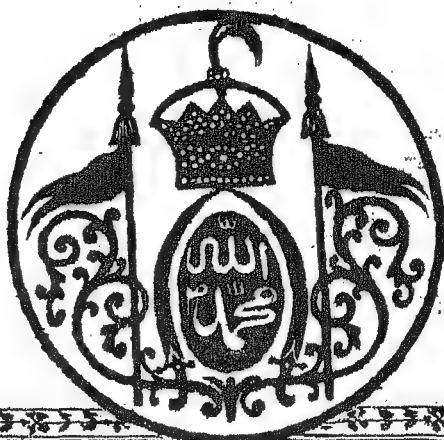
چون کلام شد حسد و آگاه	گشت شمع حرم نور صبر
سال طبع صبا خجسته بخت	سخن جان نواز و جان پرور

۱۲۹۴

۱۲۹۴

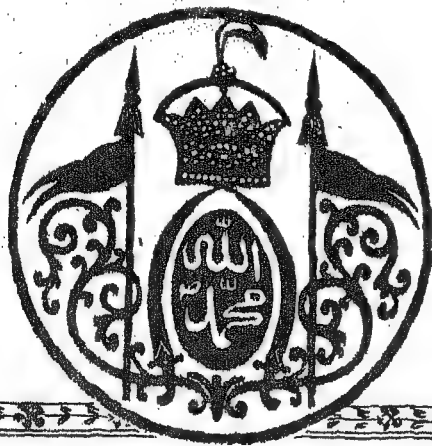
تایخ ترتیب دیوان از منشی کوبند پرشاد صبا

مندان ده را پسر کز قبالش	مردم به ترقی ست ملک و ما
ترتیب نمود تازه دیوان لطیف	شد مشرق آفتاب معنی ساش
تاریخ محبداقدا حسان و	
بمک سخن رنجیت لعل کوه	ز می فکر نواب عالم پناه
چو مطبوع کردید واقف نوشت	بی سال تاریخ آن نظم شاه
تاریخ محمد زمان حسان بسمل	
چو شد طبع دیوان حسان عظم	که دارد بر و رشک نظم نظامی
رستم چنین سال آن ملک بسمل	کلام که شد تاب شاه کرایه
تاریخ محمد احمد خلف نشی امیر احمد	
چو شد مطبوع دیوان حندیوی	که باب فیض او عالم نپاهت
فتر این مصرع ساش رقمزد	که ریزی کلک پادشاهت
تاریخ محمد فصیح الزمان خان خلف کوچک شیخ محمد حبیب الزمان حسان حرم	
در ملک پارس رفت کلام خدیوند	چون مرد کاب بدیده اهل عجب نمود
مطبوع گشت چشم و دل روزگار	معنی و لفظ شیفته حسن هم نمود
تاریخ طبع آن تلم فکر من صبح	تا بن هر سه اوج فصاحت نمود
تاریخ فقهیتیر امیر حسین	
در خمسن معنی سلطان سخن آرا	شمعی عجبی انسه وحت از شعله زبانهها

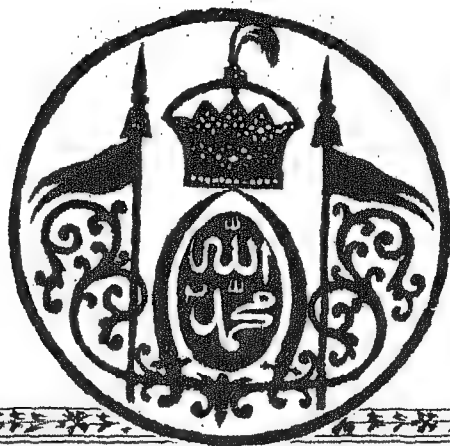

آن شمع بود دیوان آن شعله بود مضمون	پیدا است ز لعاش نکامه و اینها
از منند بایران شد و ز پارس بهند آمد	هر ملک معطر گشت از عطرها و اینها
در پارس می پالان خطم زبان دانی	در مندمی جوشد زین جسر و اینها
مسطوع شد و کفتم تا یخ امیر آنرا	چون مندمی جوشد زین جسر و اینها

خاتمه الطبع

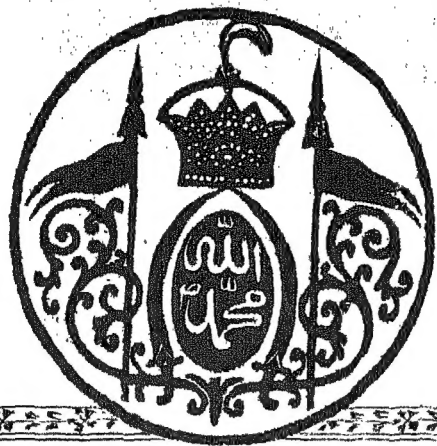
خدا یای یاری گذارش بنده ظلوم و جهول شکسته است راه حمد تو نتواند برید معذور شد
 بنی البرایا دست نیروی کارش این میکاره بود الفضول خسته است در غرغرت تو در ملک
 عبارت نیار و کشید مجبورش شمار دور که نه حمد الهی صورت لبست و نه نقش لغت سبالت نه
 بر کرسی نشست از تنگ ناکسی می میرم و در زندان عنم اسیرم لاجرم بر سر و اصفیا و سر
 انبیا و آل پاکش و اصحاب جلالت پاکش درود و سلام می فرستم تا جبر نقصان ناید و تلافی
 مافات نماید صلوات الله البرکات و الفرحیم علی محمد بن عبد الله بن عبد المطلب خاتم النبیین
 و سید المرسلین امام المتقین حجتنا للعالمین و سلامه علیه و علی آله و اصحابه اولاده و ذریه الطیبین الطاهرین
 و علی ازواجه الطاهرات امهات المؤمنین ما دامت السموات و الارضین اما بعد سائمه که که داودی نعم
 من گوش کند و با صره کجا که مایون رقم من بخرسته خوشیستن را و اموشس مر جانیک آمدی ای صاحب
 شیندنی ست و خوش رسیدی ای با صره دیدنی که شاه واری فلک تحت فریدون سپاه کند رنجت
 جمشید و تنگگاه قدر قدرت قضا صولت کیوان رفعت شتری سیرت بگرام سطوت خورشید شوکت
 نامید حجت عطار و طشت قرطعت سیل سینت جعفران ناماری عظیم الشان عصر کار می محلی القاب العلیا

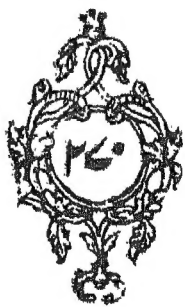

حاجی حسین شیرین زائر و ضمه مطهره شهنشاه خاقین نواب کلب علیخان صاحب
میر قیصر و فرزند و پذیر دولت انکس بیس دلاور اعظم طبقه اعلائی ساره مست
شهریار معدلت دستور والی دارالریاسته مصطفی آباد عرف رامپور لاذال مستقر اعلی المست
والجلاله و مستقر انی امرالامان والایاله باوصف ادای فرائض ملت و اشتغال به محاسن حکمت
در سر علم و فن کوی سلطنت از ذوق و فوئان سلف و خلف ربودند و رحیق تحقیق و تدقیق ارباب
علوم مختلفه و فنون متنوعه پیوند خاصه چون بزم سخن آراستند النوری دیگر شمع دعوی نبیره
و آذری سپند گردار و در نار رشک و جسد سوخت شهادت مدح و دیوان تلخ قرخی ست
که در عجمی زبان ست و قالب سخنوری را روان سخن اسرار ست و مطلع انوار کان فصاحت
و جان بلاغت مصالحتش مصالحت ابواب انجان باشد و اشعارش بر شعری ترکیبی زبان
لفظش دل می باید و معنیش روح می باشد کلامیت معجز نظام که تقریر نفسش لسان
حکیم الهی در غور و تحریر توصیفش قلم از شان نخل طور سزاوارتر المختصر سرگاه انشایش به انجام
رسید و املاش روی فرجام دید بواسطه دولت فخریه انکلیس به مستقر الخلاقه طهران بسیر آمد مضی
روزگار سر حلقه شعرای دهور و ادوار ادیب نحریر لیبید عیدم النظیر مظهر انوار عظمت مصداق
صاعد ذروه معانی و مناقب عاج رتبه مفاخر و مناصب جناب مستطاب عالیجاه مقرب
انخافان مؤتمن سلطان میرزا محمد تقی خان سپهر خاص ملقب به لسان الملک مستوفی
دیوان سایون اعلی ملطنت ایران ضاعف اسد تعالی کماله و ادام علی الانام ظلاله با اشعار
چند ابرجسته ستاده شد و بنای روایش نهاده و مقارن اوان فرور گرامی نشش یکانه زمانه

آغا محمد علی شیرازی شار تخلص شال یافتند و بدان صوب شتافتند عالیجاه میرزا سان الملک را بحصول
و وصولش بحبش برافزاند و ریاست شاهی برهنند و زنده نوری پس کردن شان
و تاجداران چپناه خسروان و شهریاران و داور دوران ملک الملوک ایران و توران ابوالمظفر سلطان
صاحبقران السلطان السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان سلطان
ناصرالدین شاه پادشاه قاجار شهنشاه تمام ممالک محروسه ایران را زالت ریاست دولته مرفوقه
اسماک و آیات شوکت مکتوبه علی صفحات الواح الافلاک و سفر بووند و مطالعات آن در یکی رود و از آنجا
دائرة دولت سلطانی را رجوع مستقر اخلاص افتاد و اهازت مطالعه فراخک آوردند و بحکم الامر فوق الآ
در بعضی از مواضع محو و اثباتی بکار برده و تغییراتی در آخر ثبت کردند و فحاست نصایبان آخر بر آن تصفی
نکاشتند و سپس با قصیده مدحیه و ناسمه و قطعه در جواب نامه اعلی حضرت خدیو کیمیا ابد المکمل
باللطف الابدی ملکه و اجری بالفیض السرمدی فی بجا عظمت و الابهت فکله بسفارت رفیع المرتبه میرزا
محمد صالح بیک یکی از نظر کردگان عین عنایت خویش بمیایلب پایه آغا محمد علی شیرازی ارسال داشتند
مزاران نزار سحر آفرید کار نهان و اسکار که در ماه و نیم سال بخیزار و دود و صد و نود و شش سحر بی
بذیل قصیده و قطعه و تقریظ عالیجاه میرزا سان الملک و تصفیات غمهای طهران و ولین گشتین و کشف اسامی بیعت
کاشفین فی الفاظ مخاصه و دیوان برحت عنوانی فی دست پسین شرح احوال این یاسکناه و فرمانروایان
و انی به تصحیح و تحشیه لازم خاص بارگاه عرش اشتباه ششی امیر احمد امیر تخلص در مطبع تاج المطابع دارالریاست
مصطفی آباد عرف را مسور کجلی سلب طبع پوشیده و چشم مجنون صفقان وادی سخن جلوه لیلای نمود
و درهای سور و سرور بر روی ممکنان کشود

ED AT THE TIME

RULES:-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

